

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ธันวาคม 2559

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

สารนิพนธ์
ของ
อารยา อนันต์ประกฤติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ธันวาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ธันวาคม 2559

อารยา อนันต์ประภคิต. (2559). สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา. สารนิพนธ์ ศศ.ม.

(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ด้านหลักสูตร ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจำนวน 16 คน และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2015-2016 จำนวน 140 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์เรื่องสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยด้านหลักสูตรพบว่า รายวิชาที่มีในหลักสูตรครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอนพบว่า ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ วิธีสอนแบบตรง ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนพบว่า ข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชาและการประเมินผลครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนพบว่า สื่อการสอนที่ผู้สอนใช้มากที่สุด ได้แก่ แบบเรียนและกระดาน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า กิจกรรมในห้องเรียน ได้แก่ การฝึกแปล ย่อความ จับใจความ ส่วนกิจกรรมนอกห้องเรียนที่ผู้สอนและผู้เรียนพึงพอใจมากที่สุดคือกิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบระหว่างเมียนมากับไทยและกิจกรรมเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญจากไทย กิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะการเรียนภาษาด้วยตนเองได้มากที่สุด ได้แก่ การร่วมกิจกรรมทางภาษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นและการดูภาพยนตร์หรือละครไทย และด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยพบว่า การมีโอกาสดำรงงานที่ดีและรายได้สูงเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่สุด

THE STATUS OF TEACHING AND LEARNING THAI AS A FOREIGN LANGUAGE
IN THE REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

December 2016

Araya Ananprakrit. (2016). *The Status of Teaching and Learning Thai as a Foreign Language in the Republic of the Union of Myanmar*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Rungrudee Plaengsorn

This research aimed to study the teaching and learning practices of Thai as a Foreign Language in the Republic of the Union of Myanmar on general facts of curriculum, teaching methods, assessments, text books and instructional media, learning activities and the motivational factor of learning Thai. The population of the study included sixteen executives and lecturers and one hundred and forty undergraduate students of the Thai Language Program (first to fourth year) studying in the second semester of 2015-2016 academic year at Yangon University of Foreign Languages (YUFL). The research tools were questionnaires and interviews on the status of teaching and learning Thai as a Foreign Language in the Republic of the Union of Myanmar. The data was analyzed by statistical values such as percentage (%), mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.).

The results of this research indicated that the population had good attitudes towards the curriculum, especially the fact that the courses cover all four skills; listening, speaking, reading and writing. The teaching method which is most frequently used is the Grammar-Translation Method, followed by the Direct Method. The group expressed a good level of preference for the examinations that agreed with the objectives and subject content. Textbooks and the whiteboard were the major instructional media. The lecturers used classroom activities, mostly translation and interpretation task. Furthermore, the group preferred to join the activity of cultural exchange between Myanmar and Thailand as well as the additional activity provided by Thai experts. The group regarded participation in the language activities of YUFL as the most beneficial activity that supported individual learning. In addition, the most influential motivational factor of learning Thai among the group was the chance to get a good job with a high salary.

สารนิพนธ์
เรื่อง
สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
ของ
อารยา อนันต์ประภฤติ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
วันที่ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร)

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วิชชกร ทองหล่อ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร. วิชชกร ทองหล่อ ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความรู้ในการทำวิจัย ตลอดจนแก้ไขสารนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัช นิยมธรรม ผู้เชี่ยวชาญที่แนะแนวทางในการดำเนินการวิจัยในสาขารัฐแห่งสหภาพเมียนมาให้แก่ผู้วิจัย และสละเวลาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยให้ถูกต้องสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ Su Su Khin หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกั๋ง สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และคณาจารย์ทุกท่านของแผนกวิชาภาษาไทย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล อำนวยความสะดวก และช่วยสร้างบรรยากาศแห่งมิตรภาพอันอบอุ่นตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัย รวมทั้งขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกั๋งทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ทำให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกคนที่เป็นกำลังใจ สนับสนุน และให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่มาโดยตลอด

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดา และครอบครัวที่ให้ความรักและกำลังใจ ให้อิสระทางความคิด และคอยสนับสนุนส่งเสริมผู้วิจัยในทุกด้าน

คุณประโยชน์จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน ซึ่งเป็นพลังสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาได้จนถึงทุกวันนี้

อารยา อนันต์ประฤติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทย ในกลุ่มประเทศอาเซียน	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐ แห่งสหภาพเมียนมา	15
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
การกำหนดประชากร	34
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน	41
การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของนักศึกษา	57
การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบจากแบบสอบถามของกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษา	71
การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามสัมภาษณ์ผู้บริหาร	81

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	88
สรุปผลการวิจัย.....	88
อภิปรายผล.....	90
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	94
บรรณานุกรม.....	95
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก.....	104
ภาคผนวก ข.....	116
ภาคผนวก ค.....	128
ภาคผนวก ง.....	131
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	137

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระยะเวลาในการวิจัย	4
2 ผลการแก้ไขแบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ.....	36
3 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย	37
4 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน แบ่งตามชื่อ ตำแหน่ง อายุ ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย และการศึกษา.....	41
5 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านหลักสูตร....	44
6 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน.....	45
7 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านการวัด และประเมินผลการเรียน.....	47
8 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านการใช้ แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน.....	49
9 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านประเภท ของสื่อการเรียนการสอน.....	50
10 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรม ในห้องเรียน.....	52
11 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรม นอกห้องเรียน.....	54
12 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรม เสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง.....	55
13 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาไทย.....	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
14	ข้อมูลของนักศึกษา แบ่งตามชั้นปี เพศ และอายุ.....	57
15	ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นหลักสูตร.....	58
16	ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นแนวการสอนและกลวิธีสอน.....	60
17	ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นการวัดและประเมินผลการเรียน.....	62
18	ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นการใช้แบบเรียนและ สื่อการเรียนการสอน.....	63
19	ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นประเภทของสื่อการเรียนการสอน.....	64
20	ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นกิจกรรมในห้องเรียน.....	66
21	ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นกิจกรรมนอกห้องเรียน.....	67
22	ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นกิจกรรมเสริมทักษะ การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง.....	68
23	ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย.....	70
24	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาชั้นหลักสูตร.....	71
25	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาชั้นแนวการสอนและกลวิธีสอน.....	72
26	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาชั้นการวัดและประเมินผลการเรียน.....	73

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
27	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านการใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน.....	74
28	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านประเภทของสื่อการเรียนการสอน.....	76
29	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมในห้องเรียน.....	77
30	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมนอกห้องเรียน.....	78
31	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง..	79
32	ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย.....	80
33	โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง.....	83

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....

5

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการขยายตัวทางการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ ประกอบกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมกำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ อันได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมา สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย จึงรวมกลุ่มกันอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ในนาม ‘ประชาคมอาเซียน’ (ASEAN COMMUNITY) เพื่อเสริมความเข้มแข็งในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของโลก

การพัฒนาไปสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้การเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานอาชีพ เกิดขึ้นอย่างเต็มรูปแบบ (กานธนิกา ชุณหะวัต; รติ พร้อมพรชัย; และ อำภา อินทร์พล. 2557: 11-12) โดยกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพ 8 อาชีพ สามารถเดินทางไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนได้อย่างเสรี ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตยกรรม บัญชี การบริการ และการท่องเที่ยว ทั้งนี้เป็นไปตามข้อตกลงร่วมกันเรื่องคุณสมบัติหรือมาตรฐานในแต่ละวิชาชีพ (Mutual Recognition Agreement- MRA) ผู้ที่ต้องการไปประกอบอาชีพในต่างประเทศจะต้องมีความสามารถทางด้านภาษาต่างๆ โดยเน้นภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก นอกจากนั้นจะต้องศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศนั้นๆ ได้แก่ ภาษาเขมร ภาษาลาว ภาษาเวียดนาม ภาษาเมียนมา ภาษาไทย ภาษาจีนที่ใช้เป็นภาษาประจำชาติในประเทศสิงคโปร์ ภาษามลายูที่ใช้เป็นภาษาประจำชาติในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และบรูไนดารุสซาลาม และภาษาตากาล็อกที่ใช้เป็นภาษาประจำชาติในประเทศฟิลิปปินส์ การจัดการเรียนการสอนภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งในบรรดาภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนชาวต่างชาติให้ความสนใจมาก จะเห็นได้ว่าประเทศเวียดนามปัจจุบันมีการเรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยถึง 5 แห่ง ได้แก่ นครโฮจิมินห์ กรุงฮานอย และนครดานัง (สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์. 2555: ออนไลน์) สำหรับกัมพูชา มหาวิทยาลัยแห่งชาติภูมินทร์พนมเปญมีโครงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 และเปิดเป็นหลักสูตรปริญญาตรี ภาควิชาภาษาไทย เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 อีกทั้งยังมีการเปิดสอนภาษาไทยหลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งมีผู้สนใจจำนวนมาก ทั้งหมดนี้ยังไม่รวมการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนในประเทศไทยที่มีความตื่นตัวอย่างมาก

ประเทศเมียนมาก็มีผู้สนใจเรียนภาษาไทยจำนวนมากเช่นกัน ดังที่ซู ซู ชิ่น (Su Su Khin) หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL) (2559: 10) กล่าวว่า “ภาษาไทยถือเป็นภาษาทางเศรษฐกิจภาษาหนึ่งที่รัฐบาลเมียนมาให้ความสำคัญมากกว่าภาษาใดๆ ในภูมิภาคอาเซียน”

วิน วิน ซอร์ (Lwin Lwin Soe) อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. 2555: ออนไลน์) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยใน YUFL สรุปได้ว่า การเปิดสอนภาษาไทยที่ YUFL มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ในระดับประกาศนียบัตร จากนั้นในปี พ.ศ. 2553 จึงเปิดสอนในระดับปริญญาตรี ในปีแรกมีนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย 60 คน และเพิ่มจำนวนอีกในปีต่อมา เพราะมีผู้สนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แม้จะยังเป็นรองภาษาอังกฤษ และภาษาจีนอยู่ แต่โอกาสในการทำงานมีมากขึ้น นักศึกษาบางคนมองถึงลู่วางการเปิดโรงเรียนสอนภาษาไทยในอนาคตด้วย

นอกจากนี้ พิชณ สุวรรณะชญ เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงย่างกุ้ง (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. 2555: ออนไลน์) ยังกล่าวถึงการศึกษาที่ภาษาไทยมีผู้นิยมเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องในเมียนมา สรุปได้ว่า ภาษาไทยมาพร้อมกับโอกาสด้านการงานอาชีพ นักธุรกิจไทยจำนวนมากที่เข้ามาในเมียนมาต้องการบุคลากรที่เป็นคนท้องถิ่น ซึ่งรู้ธรรมเนียม วัฒนธรรม และกฎหมายในเมียนมา ขณะเดียวกันก็มีความรู้ภาษาไทยด้วย อีกทั้งสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงย่างกุ้งยังมีโครงการที่จะนำนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยไปฝึกงานกับภาคเอกชนไทยในเมียนมา และรับเข้าทำงานในอนาคต นอกจากนี้ นักศึกษาเมียนมาส่วนหนึ่งมองประเทศไทยว่า เป็นประเทศที่พวกเขาสามารถเรียนต่อในสาขาต่างๆ และในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีได้

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การเรียนภาษาไทยในเมียนมากำลังได้รับความสนใจ ทั้งนี้เป็นผลจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนของภาคธุรกิจไทยในเมียนมา ข้อมูลของคณะกรรมการด้านการลงทุนของรัฐบาลเมียนมา (AECNEWS. 2557: ออนไลน์) ระบุว่า ตั้งแต่ช่วงเดือนกันยายน 2557 มีบริษัทต่างชาติดลงนามเพื่อทำธุรกิจในเมียนมารวม 783 แห่ง ประกอบด้วยบริษัทจากสิงคโปร์ 134 แห่ง เกาหลีใต้ 100 แห่ง ฮองกง 85 แห่ง ไทย 80 แห่ง อังกฤษ 75 แห่ง จีน 73 แห่ง ญี่ปุ่น 51 แห่ง มาเลเซีย 50 แห่ง นอกจากนี้ยังมีบริษัทจากแคนาดา สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี และอื่นๆ ประเทศละไม่ถึง 20 แห่ง จะเห็นได้ว่า บริษัทสัญชาติไทยเข้าไปทำธุรกิจในเมียนมามากเป็นอันดับ 2 ของประเทศในประชาคมอาเซียน รองจากสิงคโปร์ และเป็นอันดับ 4 ของประเทศทั้งหมดที่เข้าไปลงทุนในเมียนมา

หากวิเคราะห์จากข้อมูลเบื้องต้นนี้ อาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในเมียนมามีแนวโน้มที่จะพัฒนาต่อไปในสถาบันสอนภาษาไทยในกรุงย่างกุ้งและเมืองอื่นๆ ของประเทศที่มีคนไทยไปลงทุนทำธุรกิจ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง “สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา” การวิจัยครั้งนี้จะสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในต่างประเทศที่มุ่งเน้นความร่วมมือทางการศึกษา และเพื่อสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ สามารถตอบสนองความต้องการในการติดต่อสื่อสารด้านต่างๆ ระหว่างสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและประเทศไทย ผลที่ได้จากการวิจัยยังอาจนำไปพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเฉพาะกลุ่มสำหรับผู้ประกอบอาชีพเสรี 8 อาชีพ ตามข้อกำหนดของประชาคมอาเซียน เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสถาบันและโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศได้อีกทางหนึ่งด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ด้านหลักสูตร ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน ด้านการวัดและ
 ประเมินผลการเรียน ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้ง
 ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์ต่อแวดวงการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ
 ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งผู้สนใจทั่วไป ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ด้านหลักสูตร ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน ด้านการวัดและ
 ประเมินผลการเรียน ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และ
 ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย ตลอดจนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องโดยตรง
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับสถาบันสอน
 ภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ที่มุ่งเน้นการผลิตบุคลากรที่สามารถสื่อสารภาษาไทย
 ในการประกอบอาชีพได้
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเฉพาะกลุ่มสำหรับผู้ประกอบอาชีพ
 เสรี 8 อาชีพ ตามข้อกำหนดของประชาคมอาเซียน
4. เป็นฐานข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศสมาชิก
 อาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน จำนวน 7 คน อาจารย์ผู้ช่วยสอน จำนวน 8 คน
 อาสาสมัครผู้ช่วยสอนชาวไทย 1 คน และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ของ
 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2015-2016 จำนวน
 140 คน รวมทั้งหมด 156 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในการวิจัย ตั้งแต่การศึกษาข้อมูล การสร้างเครื่องมือในการวิจัย การเก็บ
 ข้อมูล การสรุปและอภิปรายผล รวม 15 เดือน ระหว่างเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2558 ถึงเดือน
 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 ดังรายละเอียดตามตาราง 1 ระยะเวลาในการวิจัย

ตาราง 1 ระยะเวลาในการวิจัย

วัน เดือน ปี	ระยะเวลา	การดำเนินการ
สิงหาคม – ตุลาคม 2558	7 สัปดาห์	ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประชากร
สิงหาคม 2558 – มกราคม 2559	18 สัปดาห์	ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กุมภาพันธ์ – มิถุนายน 2559	15 สัปดาห์	ประสานงานขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
พฤษภาคม – กรกฎาคม 2559	8 สัปดาห์	สร้างและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
กรกฎาคม – ตุลาคม 2559	10 สัปดาห์	เก็บรวบรวมข้อมูล
กันยายน – พฤศจิกายน 2559	10 สัปดาห์	เขียนรายงานวิจัย สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

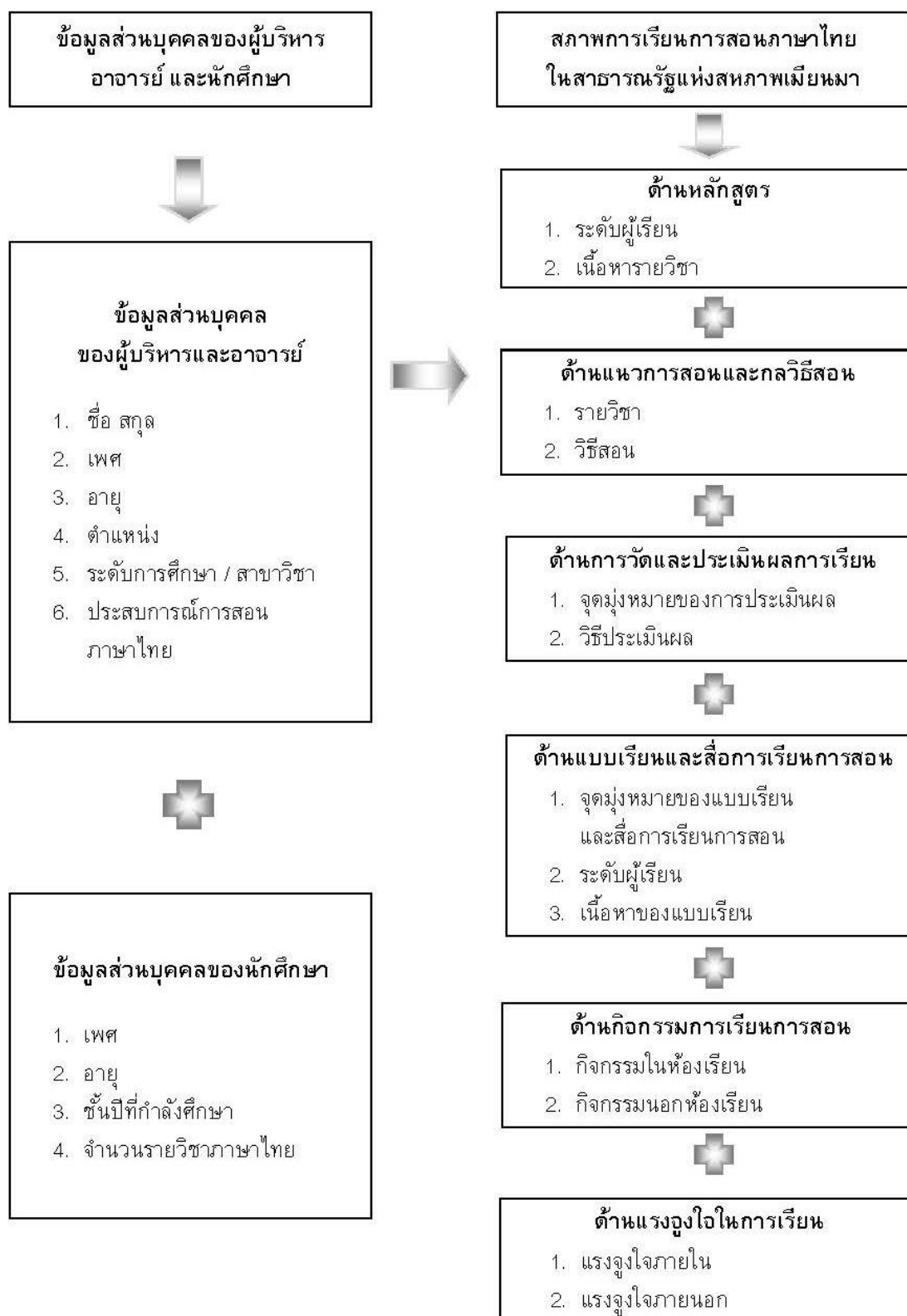
1. **สภาพการเรียนรู้การสอน** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกึ่ง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2015-2016 ด้านหลักสูตร ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย รวมถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ

2. **ผู้บริหาร** หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกึ่ง ปีการศึกษา 2015-2016 ได้แก่ หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญโครงการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาไทย

3. **อาจารย์ผู้สอน** หมายถึง ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกึ่ง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2015-2016 ประกอบด้วยอาจารย์ระดับผู้สอน (Lecturer) อาจารย์ระดับผู้ช่วยสอน (Assistant Lecturer) ชาวเมียนมา และอาสาสมัครผู้ช่วยสอน (TA) ชาวไทย

4. **ผู้เรียน** หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกึ่ง ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2015-2016

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
 - 3.1.1 ด้านหลักสูตร
 - 3.1.2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน
 - 3.1.3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน
 - 3.1.4 ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน
 - 3.1.5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 3.1.6 ด้านแรงจูงใจในการเรียน
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน

แม้ว่า “ภาษาอังกฤษ” จะถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางของอาเซียน แต่ประเทศสมาชิกอาเซียนต่างเล็งเห็นความจำเป็นในการส่งเสริมให้ประชาชนของตนเรียนรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน ด้วย ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องส่งผลให้เกิดความสนใจเรียนรู้ภาษาไทย “ในฐานะภาษาต่างประเทศ” มากขึ้นเป็นลำดับ จากผลการวิจัยหัวข้อ “การเตรียมบุคลากรเพื่อรองรับการเปิดตลาดอาเซียน” ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า สำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาษาไทยจะมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอังกฤษทั้งในการสื่อสารและการมีงานทำ เพราะต่อไปประเทศไทยจะกลายเป็นศูนย์กลางของอาเซียน ด้วยเหตุนี้ประเทศเพื่อน

บ้านจึงสนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้นเรื่อยๆ ในบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ประเทศที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมหาวิทยาลัยมี 7 ประเทศ ได้แก่ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม กัมพูชา เมียนมา และไทย ในที่นี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในแต่ละประเทศ โดยแยกศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาซึ่งเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยในหัวข้อต่อไป ดังนี้

1.1.1 สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐสิงคโปร์

การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore - NUS) อยู่ในความรับผิดชอบของ NUS Center for Language Studies (2015: online) โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ ให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับคนไทยได้ สามารถเข้าใจข้อมูลที่มีลักษณะเฉพาะและหลากหลาย รวมถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยที่ศูนย์ภาษาแห่งนี้เป็นระยะเวลา 2 ปี จะสามารถสนทนาโต้ตอบเป็นภาษาไทย สามารถอ่านป้ายและบทความหนังสือพิมพ์ และเขียนเรียงความวิชาการเป็นภาษาไทยได้ ปัจจุบันศูนย์ฯ แห่งนี้เปิดสอนวิชาภาษาไทย 6 รายวิชา (module) คือ Thai 1-Thai 6

จิตติมา สุทธิวรรณ (The Nation. 2006: online) อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย และรองผู้อำนวยการ Center for Language Studies ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษาของชาติสมาชิกอาเซียนที่ได้รับความนิยมสูงสุด จากเริ่มแรกมีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนเพียง 21 คน ต่อมาเมื่อผู้สนใจเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 240 คน จนต้องเปิดสอนหลายห้องในแต่ละภาคการศึกษา ซึ่งมากกว่าจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาษาบาฮาซาเซียอีก สำหรับเหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่เกิดจากความสนใจเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทย เพราะได้รับอิทธิพลจาก Pop Culture โดยเฉพาะเพลงไทย นอกจากนี้ยังเกิดจากเหตุผลด้านอาชีพการงาน นักศึกษา NUS ส่วนหนึ่งสนใจเรียนภาษาไทยเพราะอยากหาโอกาสเข้ามาทำงานในประเทศไทยเมื่อจบการศึกษา

สำหรับที่ Centre for Modern Languages (CML) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนานยาง (Nanyang Technological University) เปิดสอนภาษาไทยระดับต้น 2 รายวิชา คือ ระดับ 1 ในรายวิชา LT9001 และระดับ 2 ในรายวิชา LT9002 (CML. 2015: online) ใช้เวลาเรียนรายวิชาละ 36 ชั่วโมง การเรียนการสอนทั้งสองระดับเน้นพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่ละระดับ 2 จะเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดมากที่สุดในห้องที่ทันสมัย หลากหลาย และเปลี่ยนจากการใช้ตัวอักษร (Phonetics) มาใช้อักษรไทยแทน

1.1.2 สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในสหพันธรัฐมาเลเซีย

จากการสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา จัดโดยกองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 20-21 กันยายน พ.ศ. 2544 ระบุว่า ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยไซนส์มาเลเซีย (Universiti Sains Malaysia - USM) รัฐปีนัง อย่างต่อเนื่องยาวนานกว่า 30 ปีแล้ว (อรสา อาวัง. 2544: 190) โดยปัจจุบันมีสถานะเป็นวิชาเลือก ภายใต้การดูแลของ School of Languages, Literacies and Translation ซึ่งตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2551

ส่วนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยมลายา (University of Malaya) มีมานานกว่า 20 ปีแล้ว (ซิติ อาเซียร์ กาญจน บินติ อับดุลลาห์. 2544: 184) โดยเป็นวิชาเลือกในคณะภาษาและภาษาศาสตร์ (Faculty of Languages and Linguistics) ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972) และเป็นส่วนหนึ่งของโครงการไทยศึกษา ภาควิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Faculty of Arts and Social Science) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มการรับรู้เรื่องไทยศึกษาในมาเลเซีย สนับสนุนงานวิชาการและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความรู้ระหว่างมาเลเซียและไทย และส่งเสริมความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างสองประเทศ ทั้งนี้ กลุ่มคนที่สนใจเรียนภาษาไทยมากเป็นอันดับต้นๆ ในมาเลเซีย นอกจากนักศึกษา คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว และนักธุรกิจ

ข้อมูลจากสถานกงสุลใหญ่ รั้วปิ่น (2556: ออนไลน์) ระบุว่า ทางกรมมาเลเซีย ยอมรับให้มีการเรียนการสอนภาษาไทยในรัฐที่ใช้ภาษาไทยอย่างแพร่หลาย ได้แก่ รัฐเคดาห์ รัฐกลันตัน และรัฐปะลิส โดยจะจัดสรรงบประมาณและจัดหาครูสอนภาษาไทยเพิ่มให้

1.1.3 สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในราชอาณาจักรกัมพูชา

กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ (2557: ออนไลน์) ระบุว่า ภาษาไทยเป็นภาษาของประเทศอาเซียนภาษาแรกที่เปิดสอนในระดับมหาวิทยาลัยในกัมพูชา โดยโครงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยแห่งชาติภูมินทร์พนมเปญ (Royal University of Phnom Penh) เกิดขึ้นจากการที่รัฐบาลกัมพูชาได้เสนอคำขอโครงการจัดตั้งศูนย์วิชาการกัมพูชา-ไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลากรกัมพูชาในสาขาวิชาภาษาแม่ ภาษาไทย และการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งคณะรัฐมนตรีไทยได้มีมติเมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2540 สนับสนุนโครงการดังกล่าว ทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในกัมพูชาพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ ต่อมาเมื่อวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการ เขาวชน และกีฬา ประเทศกัมพูชา ได้อนุมัติให้หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติภูมินทร์พนมเปญเป็นหลักสูตร 4 ปี ในระดับปริญญาตรี ภาควิชาภาษาไทย เปิดการเรียนการสอนเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2557 กำหนดรับนักศึกษาปีการศึกษาแรก จำนวน 105 คน โดยมหาวิทยาลัยแห่งชาติภูมินทร์พนมเปญจะสนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่นักศึกษาจำนวน 1 ห้องเรียน และได้รับโอนอาจารย์ชาวกัมพูชามาปฏิบัติงานเป็นผู้รักษาการหัวหน้าภาควิชาภาษาไทย และมอบหมายอาจารย์อีก 1 คน เป็นอาจารย์พิเศษเพื่อสอนภาษาไทย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทางกัมพูชาให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างมาก

นอกจากนั้นสถาบันภาษาต่างประเทศ (Institute of Foreign Languages) มหาวิทยาลัยแห่งชาติภูมินทร์พนมเปญ (RUPP. 2558: online) ยังเปิดหลักสูตรภาษาไทยระยะสั้นสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากทุกภาควิชา รวมถึงผู้สนใจทั่วไป มีให้เลือกเรียน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 ภาษาไทยพื้นฐานสำหรับผู้เริ่มเรียน ระดับ 2 ภาษาไทยระดับต้น ระดับ 3 ภาษาไทยระดับกลาง และระดับ 4 ภาษาไทยระดับกลาง 2 แต่ละระดับใช้เวลาเรียน 36 สัปดาห์ หรือ 180 ชั่วโมง ผู้เรียน

หลักสูตรภาษาไทยระยะสั้นต้องผ่านการสอบสัมภาษณ์ ซึ่งจัดขึ้นในช่วงต้นเดือนกันยายนของทุกปี แต่ละระดับมีการประเมินผลการเรียนโดยพิจารณาจากเวลาเรียน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การบ้าน การสอบกลางภาค และการสอบปลายภาค ผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์จะไม่สามารถเรียนในระดับต่อไปได้ แต่อาจลงทะเบียนเรียนใหม่ในปีต่อไปได้ ส่วนผู้ที่สอบผ่านในแต่ละระดับจะได้รับวุฒิบัตร ค่าธรรมเนียมสำหรับการเรียนภาษาไทยในแต่ละระดับ คือ 35 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี หรือราว 1,200 บาทต่อปี ค่าธรรมเนียมนี้รวมหนังสือเรียนและสื่อการเรียนอื่นๆ ด้วย กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ (2557: ออนไลน์) ระบุว่า ที่ผ่านมามีผู้สนใจเรียนภาษาไทยจำนวนมากจนใบสมัครไม่พอขาย ผู้สมัครเรียนส่วนใหญ่ ได้แก่ นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรจากภาคธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ที่ทำงานกับบริษัท ไทย รวมทั้งผู้ที่เตรียมตัวสอบชิงทุนพระราชทานฯ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตั้งแต่เริ่มโครงการจนถึงปัจจุบัน มีนักศึกษาและบุคคลทั่วไปที่เรียนหลักสูตรภาษาไทยแล้ว จำนวน 1,343 คน

1.1.4 สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ไทยและเวียดนามมีความร่วมมือทางวิชาการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 (ค.ศ. 1982) ผ่านกรอบการประชุมความร่วมมือทางวิชาการไทย-เวียดนาม ภายใต้การกำกับดูแลของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย โดยกระทรวงศึกษาธิการและการฝึกอบรม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความร่วมมือระหว่างสองประเทศ

ปัจจุบันมีการเรียนการสอนภาษาไทยหลักสูตรปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย 5 แห่งของเวียดนาม ในกรุงฮานอย นครโฮจิมินห์ และนครดานัง (สถานกงสุลใหญ่ ณ นครโฮจิมินห์. 2555: ออนไลน์) ซึ่งยังไม่รวมการเรียนการสอนพิเศษนอกรั้วมหาวิทยาลัยที่มีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้ แรงจูงใจหลักๆ ที่ทำให้หนุ่มสาวเวียดนามสนใจเรียนภาษาไทย เกิดจากอิทธิพลของสื่อบันเทิงไทย เช่น เพลงดังจากละครโทรทัศน์ของไทย รวมถึงความตื่นตัวในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่ทำให้ต้องเรียนรู้ภาษาของเพื่อนบ้านมากขึ้น (หนุ่มสาวเวียดนามกับภาษาไทย. 2557: ออนไลน์) ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยของเวียดนาม จำแนกตามมหาวิทยาลัยได้ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ (University of Social Sciences and Humanities, Vietnam National University in Ho Chi Minh-USSH, Ho Chi Minh City)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับปริญญาในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเริ่มที่นี่เป็นแห่งแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 โดยกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ ส่งคณาจารย์จากคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาไทยเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาไทยศึกษา ซึ่งเป็นสาขาวิชาย่อยร่วมกับสาขาวิชาอินโดนีเซียศึกษา ในภาควิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะตะวันออกศึกษา

สาขาวิชาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ เป็นหน่วยงานเดียวในภาคใต้ของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่เปิดสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษา และเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตบุคลากรที่มีความสามารถด้านภาษาไทยให้แก่ตลาดแรงงานในนครโฮจิมินห์ และจังหวัดใกล้เคียง เช่น ด่งนาย บิ่งเยือง ลองอาน เป็นต้น ในช่วงสิบปีแรก ภาษาไทยเป็นวิชาเลือกสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา ภาษาไทยถูกจัดเป็นวิชาเอกของหลักสูตร และภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ดังนั้น บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาไทยศึกษาจะมีความสามารถด้านภาษาไทยเป็นอย่างดี และมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ B ตามกรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (Ho Minh Quang; & Le Tran Mac Khai. 2558)

ปัจจุบัน สาขาวิชาไทยศึกษามีอาจารย์ผู้สอนชาวเวียดนาม 4 คน อาจารย์อาสาสมัครชาวไทย 2 คน สอนเรื่องวัฒนธรรมไทย จำนวนนักศึกษาชั้นปีละ 15-20 คน การเรียนการสอนแบ่งเป็น 8 ภาคเรียน ภาคเรียนที่ 1-7 ประกอบไปด้วย 3-4 รายวิชา เพื่อฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล และในภาคเรียนที่ 8 ภาคเรียนสุดท้าย นักศึกษาจะเรียนวิชาภาษาไทยในสำนักงาน และได้ฝึกใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง เช่น ที่สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ สมาคมนักธุรกิจไทย และบริษัทไทยในเวียดนาม

เอกลักษณ์ในการสอนภาษาไทยของสาขาวิชาไทยศึกษา คือ การสอนภาษาไทยโดยสอดแทรกวัฒนธรรมไทย ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ด้านภาษาไทยควบคู่กับความรู้ด้านอื่นๆ เกี่ยวกับประเทศไทย ได้แก่ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมือง กฎมณเฑียรประเทศ อาจกล่าวได้ว่า การสอนภาษาเป็นจุดเริ่มต้น และเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำไปสู่การศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับประเทศไทยในด้านต่างๆ

2) มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กรุงฮานอย
มหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม (University of Social Sciences and Humanities, Vietnam National University in Hanoi – USSH, Hanoi)

มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในกรุงฮานอยที่มีการเรียนการสอนภาษาไทย โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทยของคณะตะวันออกศึกษา ภาควิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา หลักสูตรระดับปริญญาตรี ภาษาไทยเป็นวิชาเลือก ต่อมาในปี พ.ศ. 2556 ได้แยกเป็นภาควิชาไทยศึกษา โดยนอกเหนือจากรายวิชาภาษาไทยมีการเรียนการสอนรายวิชาอื่นๆ เกี่ยวกับไทยศึกษาด้วย ปัจจุบันมีนักศึกษารุ่นละ 20-25 คน และวางแผนจะเปิดหลักสูตรภาษาไทยเป็นวิชาเอกในอนาคตอันใกล้

3) มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม
(University of Languages and International Studies, Vietnam National University - ULIS)

โครงการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ กรุงเทพมหานคร อยู่ในสังกัดภาควิชาภาษาต่างประเทศ เริ่มโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 มีกรมพิเศษ สหการ กระทรวงการต่างประเทศของไทยเป็นผู้สนับสนุนโครงการ ภาษาไทยเป็นวิชาโทใน หลักสูตรระดับปริญญาตรีสำหรับนักศึกษาคณะภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1-3 ซึ่งมีสิทธิเลือกเรียนวิชา โทที่เป็นภาษาที่สอง ได้แก่ ภาษาจีน ฝรั่งเศส เกาหลี ญี่ปุ่น และไทย ภาษาไทยได้รับความสนใจจาก นักศึกษาในระดับที่ใกล้เคียงกับภาษาอื่น ในช่วงแรกที่เปิดสอน มีอาจารย์ผู้สอนชาวไทย 1 คน จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปัจจุบันมีอาจารย์ผู้สอนชาวเวียดนาม 2 คน จำนวนนักศึกษาเริ่มแรกปีละ 30 คน ในปีการศึกษา 2558 มีนักศึกษา 76 คน

จากการสัมภาษณ์ Nguyen Thai Van Chi อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย ด้านแรงจูงใจที่ทำให้ให้นักศึกษาเลือกเรียนภาษาไทย พบว่า ส่วนหนึ่งเห็นว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่ แปลกใหม่และน่าสนใจ และนักศึกษายังมีโอกาสได้ทุนไปศึกษาที่ประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 เดือน

4) มหาวิทยาลัยฮานอย (Hanoi University - HANU)

การเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยฮานอย ได้รับการ สนับสนุนความร่วมมือทางวิชาการจากกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ของไทย โดยเริ่มพัฒนาโครงการในปี พ.ศ. 2551 ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 ได้ก่อตั้งศูนย์เผยแพร่ภาษา และวัฒนธรรมไทย (Thai Studies Center) ขึ้น เปิดหลักสูตรภาษาไทยเป็นวิชาโท สำหรับนักศึกษาชั้น ปีที่ 3 สาขาภาษาต่างประเทศทั้งหมด 10 สาขาในมหาวิทยาลัย ในระยะแรกมีผู้เชี่ยวชาญภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปให้คำแนะนำในการพัฒนาหลักสูตร และนิเทศการสอน

ในปีแรกที่เปิดหลักสูตร มีนักศึกษาสนใจสมัครเรียนภาษาไทย 22 คน หลังจากนั้นจำนวนนักศึกษาก็เพิ่มมากขึ้นทุกปี จนในปีการศึกษา 2557-2558 จำนวนผู้เรียนก็เพิ่ม เป็น 65 คน แบ่งเป็น 3 ชั้นเรียน เรียนในภาคค่ำ เน้นพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยนักศึกษาจะได้ฝึกพูดกับอาจารย์คนไทย และเรียนการอ่านเขียนและไวยากรณ์กับอาจารย์ชาว เวียดนาม นอกจากนั้น ทางศูนย์เผยแพร่ภาษาฯ ยังจัดหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น สำหรับผู้สนใจทั่วไป ซึ่งได้รับความสนใจอย่างมากจากข้าราชการ พนักงานบริษัทที่จะไปประจำที่ ประเทศไทย เจ้าหน้าที่บริษัทไทยในกรุงฮานอย มัคคุเทศก์ และเยาวชนที่มีความประสงค์จะไป ศึกษาที่ประเทศไทย

กรมความร่วมมือระหว่างประเทศยังได้สนับสนุนทุนศึกษาแก่อาจารย์ ชาวเวียดนามเพื่อศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และทุนศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาไทยศึกษา ที่ประเทศไทย รวมถึงสนับสนุนทุนฝึกอบรมระยะสั้นแก่นักศึกษาเวียดนามที่เรียนวิชาภาษาไทย ปีละ 10 ทุน เข้า ฝึกอบรมภาษาไทยแบบเข้มข้นที่ประเทศไทย เป็นเวลา 1 เดือน เพื่อเรียนรู้การใช้ภาษาไทยในบริบท ของสังคมไทย

ในอนาคตอันใกล้ มหาวิทยาลัยฮานอยวางแผนว่าจะเปิดวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกในหลักสูตรปริญญาตรี และวางเป้าหมายที่จะเป็นศูนย์กลางในการติดต่อประสานงาน และให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียนเวียดนามที่ประสงค์จะไปศึกษาต่อที่ประเทศไทย รวมทั้งเป็นศูนย์กลางบริการด้านข้อมูลข่าวสารสำหรับนักธุรกิจของไทยและเวียดนามอีกด้วย (กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ. 2558: 42-47)

5) วิทยาลัยภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยดานัง (College of Foreign Languages in University of Danang- CFL Danang)

สาขาวิชาภาษาไทย วิทยาลัยภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยดานัง เริ่มจัดการเรียนการสอนภาษาไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 โดยได้รับการสนับสนุนจากกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย เมื่อครั้งยังเป็นสำนักพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ (สพร.) ในระหว่างปี พ.ศ. 2551-2553 มีผู้สมัครเรียนจำนวนน้อย จึงไม่สามารถจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในช่วงนั้นได้

หลักสูตรภาษาไทยของวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยดานัง เป็นหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ได้รับการออกแบบหลักสูตรโดยยึดตามหลักสูตรภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย มีจำนวนหน่วยกิตรวม 133 หน่วยกิต แบ่งเป็นรายวิชาภาษาศาสตร์ และทักษะทางภาษาอื่นๆ 35 หน่วยกิต และรายวิชาภาษาไทยจำนวน 98 หน่วยกิต นอกจากรายวิชาทักษะทางภาษาไทย ยังมีรายวิชาไทยศึกษา และรายวิชาการวรรณคดีไทย สาขาวิชาภาษาไทย มีการผลิตตำราประกอบการเรียนการสอนเอง โดยส่วนหนึ่งของตำราคัดัดัดตอนมาจากแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทย (Tran Cam Tu. 2014: 267-276)

ปัจจุบันมีอาจารย์ผู้สอนชาวเวียดนาม 2 คน และอาสาสมัครช่วยสอนจากสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รับสมัครนักศึกษาปีละ 20-25 คนจากการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

กรมความร่วมมือระหว่างประเทศให้การสนับสนุนทุนศึกษาแก่อาจารย์ชาวเวียดนามเพื่อศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อกลับไปเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย

1.1.5 สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ข้อมูลจากวารสารคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ (2546: 53-58) กล่าวถึงสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนภาษาไทยในอินโดนีเซีย สรุปได้ว่า คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติอินโดนีเซีย (University of Indonesia - UI) ที่กรุงจาการ์ตา เปิดหลักสูตรภาษาไทยเป็นวิชาเลือกเสรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เริ่มแรกมีคนไทยรับอาสาเป็นผู้สอน โดยมีอาจารย์ชาวอินโดนีเซีย 1 คน ซึ่งเคยได้รับทุนเรียนภาษาไทยหลักสูตรระยะสั้นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นผู้ประสานงานและช่วยสอน ต่อมารัฐบาลไทยโดยกรมความร่วมมือระหว่างประเทศได้สนับสนุนและจัดส่งอาจารย์จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไปเป็นผู้สอนภาษาไทย และส่งบุคลากรอินโดนีเซียมาศึกษาที่ประเทศไทย ทั้งนี้ การศึกษาในประเทศไทยอินโดนีเซียจะไม่เน้นภาษาต่างประเทศมากนัก แต่ให้ความสำคัญในเชิงศาสนาอิสลามมากกว่า

1.1.6 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทย

ในประเทศไทยมีสถาบันระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนหลายแห่งเปิดหลักสูตรเกี่ยวกับภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ไทยศึกษา ภาษาและวัฒนธรรมไทย ซึ่งมีนิสิตนักศึกษาต่างชาติร่วมเรียนกับนิสิตนักศึกษาชาวไทย ผู้วิจัยได้รวบรวมและจัดแบ่งประเภทตามรูปแบบของหลักสูตร ดังนี้

1.1.6.1 หลักสูตรปริญญาเอก เช่น หลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาไทยศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นต้น

1.1.6.2 หลักสูตรปริญญาโท เช่น หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นต้น

1.1.6.3 หลักสูตรปริญญาตรี เช่น หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นต้น

1.1.6.4 หลักสูตรตามโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เช่น ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย และวิชาเอกภาษาเกาหลีแบบ 3+1 ร่วมกับมหาวิทยาลัยพูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ เมืองพูซาน สาธารณรัฐเกาหลี, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย แบบ 3.5+0.5 ร่วมกับมหาวิทยาลัยกวางตุ้งภาษาและการค้าต่างประเทศ เมืองกวางโจว มณฑลกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน, หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาจีน แบบ 3+1 ร่วมกับมหาวิทยาลัยปักกิ่งยูเนียน (Beijing Union University) กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน, โครงการความร่วมมือทางวิชาการและแลกเปลี่ยนนิสิตกับมหาวิทยาลัยโตเกียวศึกษาต่างประเทศ (Tokyo University of Foreign Studies) มหาวิทยาลัยเอเชีย (Asia University) แห่งกรุงโตเกียว มหาวิทยาลัยการศึกษานารูโตะ (Naruto University of Education) และมหาวิทยาลัยยามางุชิ (Yamaguchi University) ประเทศญี่ปุ่น, โครงการทุนการศึกษาเรียนภาษาไทยแบบเข้มข้นกับมหาวิทยาลัยฮานอย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นต้น

1.1.6.5 หลักสูตรเตรียมความพร้อม เช่น โครงการเตรียมความพร้อมภาษาไทยแบบเข้มข้นสำหรับนิสิตนานาชาติ (Preparatory Intensive Thai Language Program for International Students - PTPI) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งสอนภาษาไทยแบบเข้มข้นสำหรับชาวต่างประเทศที่ต้องการจะเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปกติของ มศว หรือของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่ใช้ภาษาไทยในการเรียนการสอน เป็นหลักสูตร 9 เดือน รวมเวลาเรียนทั้งสิ้น 900 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ระดับละ 300 ชั่วโมง เรียนวันจันทร์-ศุกร์ วันละ 5 ชั่วโมง รวม 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

1.1.6.6 หลักสูตรภาษาไทยระยะสั้นหรือเฉพาะด้าน เช่น หลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักการทูตอาเซียน (Thai Language Learning for ASEAN Diplomats) ของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, หลักสูตรภาษาไทยพื้นฐานสำหรับชาวต่างชาติ (Basic Thai for Foreigners) ของศูนย์อบรมภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, หลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ (Thai for Foreigners) ของคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

จากหลักสูตรดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า แนวทางการศึกษาไทยให้ความสำคัญกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมากขึ้นเป็นลำดับ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในกลุ่มประเทศอาเซียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ครอบคลุมด้านหลักสูตร แนวการสอน สื่อและกิจกรรมการเรียนรู้การสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผล มีในงานวิจัยของปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545: 106-112) ซึ่งศึกษาสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติในประเทศไทย พบว่า การเรียนรู้การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติในประเทศไทยเป็นการสอนในระบบชั้นเรียน การสอนแบบทางไกลมีน้อย หลักสูตรที่เปิดสอนประจำเป็นหลักสูตรระยะสั้น หรือหลักสูตรเร่งรัด จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ การวัดผลส่วนใหญ่วัดผลระหว่างเรียน ในส่วนของผู้เรียนวัดผลการเรียนจากการนำภาษาไทยไปใช้ในสถานการณ์จริง ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับการฟัง การพูด และใช้แนวการสอนภาษาเพื่ออาชีพสำหรับการอ่านเขียน และต้องการให้เพิ่มความรู้ด้านวัฒนธรรมไทยให้มากขึ้น เพิ่มกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน จัดสื่อคอมพิวเตอร์ และจัดหาเพื่อนทางภาษา เนื้อหาที่สอนควรปรับปรุงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับผู้เรียน

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของรติญา แสงมณี (2546: 54-55) ที่ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ โรงเรียนนานาชาติ เชียงใหม่ พบว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทยค่อนข้างง่าย นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการออกเสียง การเรียงคำให้เป็นประโยค การนำความรู้ไปใช้กับบุคคลในครอบครัวและเพื่อนคนไทยยังมีน้อย กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่น่าสนใจ และไม่ได้เน้นการสื่อสารตามสถานการณ์จริง นักเรียนต้องการให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย

ส่วนงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในประเทศอื่นๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียนพบว่า เป็นการศึกษาเฉพาะด้าน ได้แก่ การศึกษาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ โดยสิตานันท์ ศรีวรรณะ (2556: 100-103) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทย 1 ถึงภาษาไทย 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555-2556 จำนวน 99 คน พบว่า นักศึกษามีผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย 6 แบบ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

ลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participant) ลีลาการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative) ลีลาการเรียนรู้แบบอิสระ (Independent) ลีลาการเรียนรู้แบบพึ่งพา (Dependent) ลีลาการเรียนรู้แบบแข่งขัน (Competitive) ลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant) ทั้งนี้ผู้ที่มีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมักมีพฤติกรรมชอบเรียนรู้เนื้อหาในชั้นเรียนให้ได้มากที่สุด ต้องการมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมในห้องเรียนมากที่สุด และรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย สาเหตุเนื่องจากนักศึกษาสนใจภาษาไทย มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย อยากท่องเที่ยวเมืองไทย สนใจเพลงไทย ละครไทย และภาพยนตร์ไทย การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนจะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ข้อมูลจากวารสารคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ (2546: 53) ระบุว่า มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ (University of Foreign Languages -UFL) ย่างกุ้ง เปิดภาควิชาภาษาไทย หลักสูตรอนุปริญญา (Diploma) ระยะเวลาการศึกษา 2 ปี มีนักศึกษาทั้งชาวพม่าและต่างชาติ 35 คน อาจารย์ผู้สอน 10 คน เป็นชาวพม่าทั้งหมด หัวหน้าภาควิชาในขณะนั้นเคยได้รับทุนการศึกษาสาขาภาษาไทยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเวลา 1 ปี

Su Su Khin หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages: YUFL) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (2559: 11-13) สรุปได้ว่า

มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง เป็นสถาบันแห่งแรกที่มีการอบรมภาษาไทยให้ชาวเมียนมา โดยสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในทุกทักษะ ควบคู่ไปกับการเสริมความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรม ประเพณี และประวัติศาสตร์ไทย มีคณาจารย์เป็นชาวเมียนมา และอาสาสมัครชาวไทย แผนกวิชาภาษาไทยก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2530 คราวที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จเยือนประเทศพม่า และทรงมีพระราชดำริให้ก่อตั้งแผนกวิชาภาษาไทยเพื่อสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวพม่า จากนั้นในปี พ.ศ. 2533 จึงได้เปิดแผนกภาษาไทยขึ้น หลังจากที่มีอาจารย์ชาวพม่า 2 คน จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยนเรศวร

มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้งเริ่มเปิดสอนภาษาไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 ในระดับประกาศนียบัตร โดยเป็นส่วนหนึ่งของภาควิชาการพัฒนาศักยภาพคนรุ่นเยาว์ จากนั้นในปี พ.ศ. 2543 จึงเปิดสอนในระดับอนุปริญญา ต่อมาในปี พ.ศ. 2553 เปิดภาควิชาภาษาไทย (Thai Language Department) โดยการสนับสนุนของมหาวิทยาลัยนเรศวร ภายใต้โครงการความร่วมมือกับกระทรวงการต่างประเทศของไทย ผ่านสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ โดยเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี ภาษาไทยเป็น 1 ใน 10 วิชาเอกภาษาต่างประเทศที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย ปัจจุบันมีนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยในทุกหลักสูตรจำนวนกว่า 200 คน จากนักศึกษาทั้งหมดมหาวิทยาลัยจำนวน 2,000 คน

หลักสูตรภาษาไทยที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกว้าง ประกอบด้วย

1. ระดับปริญญาตรี เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2553 ผู้เรียนเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 10 (เทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ของไทย) โดยคัดเลือกจากผลคะแนนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 10 ร่วมกับการเลือกสาขาวิชาของผู้เรียน แบ่งเป็น 4 ชั้นปี หลักสูตรนี้มุ่งเน้นทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื้อหารายวิชาประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ไวยากรณ์ การแปล ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การสื่อสารธุรกิจ และการวิจัยพื้นฐาน ระยะเวลาในการเรียน 4 ปี เรียนทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 09.00-15.20 น.

2. ระดับอนุปริญญา เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2543 ผู้เรียนเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว และต้องการศึกษาภาษาไทยเพิ่มเติม ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ แบ่งเป็น 4 ชั้นปี ระยะเวลาในการเรียน 4 ปี เรียนทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 07.00-08.40 น. เนื้อหารายวิชาประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และไวยากรณ์ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรอนุปริญญา

3. ระดับ CHRD หรือหลักสูตรภาคค่ำ เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2542 เป็นหลักสูตร 6 เดือน ผู้เรียนเป็นผู้สนใจทั่วไปที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ไม่กำหนดอายุ และไม่มีการพิจารณาจากคะแนนในระดับมัธยมศึกษา เวลาเรียน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 17.20-19.00 น. เนื้อหารายวิชาประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตร

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของผู้วิจัย โดยการสัมภาษณ์วิธีฯ นิยมธรรม ผู้เชี่ยวชาญโครงการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกว้าง สรุปได้ว่า ในระยะแรกหลักสูตรภาษาไทยของที่นี่เป็นหลักสูตร 3 ปี และได้ปรับใช้หลักสูตร 4 ปี (8 ภาคเรียน) ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2554 เป็นต้นมา ในปัจจุบันแผนกวิชาภาษาไทย (Thai Department) ของ YUFL มีอาจารย์ระดับผู้สอน (Lecturer) 6 คน ระดับผู้ช่วยสอน (Assistant Lecturer) 5 คน และอาสาสมัครชาวไทย (TA) 2 คน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีแนวโน้มว่าส่วนใหญ่สนใจทำงานในภาคธุรกิจไทยในเมียนมา และมีบางส่วนสนใจศึกษาต่อในประเทศไทย ความนิยมเรียนภาษาไทยในเมียนมายังขยายตัวไปยังเมืองอื่นของประเทศอีกด้วย เช่น มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ มณฑลเย่ (MUFL) ซึ่งเริ่มจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาไทยที่เมืองมณฑลเย่เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2559 โดยอาศัยรูปแบบหลักสูตรและความช่วยเหลือจากกระทรวงต่างประเทศของไทย เช่นเดียวกับ YUFL

ทางด้านความสามารถของบัณฑิตภาควิชาภาษาไทยที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกว้าง พิชณ สุวรรณะชฎ เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงย่างกุ้ง (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. 2555: ออนไลน์) ให้ความเห็นว่า นักศึกษาเอกภาษาไทยของที่นี่ถือว่าเป็นนักศึกษาระดับหัวกะทิของเมียนมา ซึ่งต้องผ่านการสอบแข่งขันเข้ามา บัณฑิตรุ่นแรกที่จบการศึกษาในปี 2556 มีขีดความสามารถภาษาไทยอยู่ในระดับดี ทั้งในด้านการสื่อสาร อ่านเขียน และไวยากรณ์

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3.1.1 ด้านหลักสูตร

หลักสูตรที่ดีจะทำให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากหลักสูตรเป็นกรอบกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีจะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้สัมฤทธิ์ผล อุดุลย์ ไทรเล็กทิม (2555: 32-34) กล่าวถึงลักษณะของหลักสูตรที่ดี สรุปได้ดังนี้

- 1) ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษา
- 2) ตรงตามลักษณะของพัฒนาการของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ
- 3) ตรงตามลักษณะวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์ของชาติ
- 4) มีเนื้อหาสาระของเรื่องที่สอนบริบูรณ์เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น รู้จักแก้ปัญหา และมีพัฒนาการในทุกด้าน
- 5) สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน
- 6) สร้างขึ้นด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย
- 7) ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของสภาพการณ์ต่าง ๆ เช่น ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความเป็นอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติ ความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงทางปรัชญาการศึกษา แนวความคิดทางจิตวิทยา วิทยาการด้านอุตสาหกรรม ระบบการปกครองประเทศที่เปลี่ยนแปลง
- 8) เพิ่มพูนและส่งเสริมทักษะที่จำเป็นแก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิดริเริ่ม ความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิต
- 9) ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นอิสระ และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
- 10) บอกแนวทางการสอน และการใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนไว้อย่างเหมาะสม
- 11) ควรมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อทราบข้อบกพร่อง และปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงมีการวางแผนเกณฑ์ในการปฏิบัติ และการประเมินผลอย่างเหมาะสม
- 12) ต้องจัดประสบการณ์และกิจกรรมหลายๆ อย่าง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของแต่ละคน
- 13) ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง เป็นรูปธรรม
- 14) จะต้องเป็นหลักสูตรที่ใช้ได้ดีในระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ควรมีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรทุกระยะของการใช้งาน

ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีแนวคิดที่เป็นที่รู้จักกันดี ได้แก่ แนวคิดของทาบา (Taba. 1962: 456-459) โดยกล่าวถึงขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร แบ่งเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวินิจฉัยความต้องการ (Diagnosis of Needs) สำรวจความต้องการและความจำเป็นต่างๆ ของสังคม

ขั้นที่ 2 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Formulation of Objectives) กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเข้าใจตรงกันตามที่สังคมต้องการ

ขั้นที่ 3 การเลือกเนื้อหาสาระ (Selection of Content) เลือกเนื้อหาสาระที่ต้องการสอนให้ตรงกับความต้องการจำเป็นของสังคม

ขั้นที่ 4 การจัดเนื้อหาสาระ (Organization of Content) จัดระเบียบ จัดลำดับแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาสาระที่คัดเลือกไว้ในขั้นที่ 3

ขั้นที่ 5 การเลือกประสบการณ์ในการเรียนรู้ (Selection of Learning Experiences) คัดเลือกประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้เนื้อหาสาระให้สมบูรณ์ รวมถึงความคิดเกี่ยวกับเจตคติและความรู้สึก

ขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Organization of Learning Experiences) จัดระเบียบ จัดลำดับ แก้ไขปรับปรุงประสบการณ์ต่างๆ ที่ช่วยผู้เรียนให้มีเจตคติที่ดี การวางแผนในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตร ผู้สอนต้องสามารถแปลงเนื้อหาที่จะสอนไปสู่ประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เหมาะสม และวางแผนการเพื่อประสบการณ์การเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ และเกิดแรงจูงใจขึ้น

ขั้นที่ 7 การตัดสินใจว่ามีเนื้อหาและประสบการณ์อะไรที่จะต้องประเมินผล และจะใช้วิธีการและเครื่องมือในการประเมินผลอย่างไร (Determination of what to evaluate and of the ways and means of doing it) มีอะไรที่จะช่วยในการประเมินผลได้บ้าง

นอกจากนี้ โกชัย สาริกบุตร (2544: 219) ได้กล่าวถึงหลักสูตรว่า การพัฒนาการเรียนการสอนมีจุดเริ่มต้นที่หลักสูตร ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ จุดมุ่งหมาย นโยบายหรือหลักการ โครงสร้างของรายวิชา หลักเกณฑ์และการใช้หลักสูตร (โดยต้องคำนึงถึงเวลาเรียน คุณสมบัติของผู้เรียน การประเมินผลการเรียน และเกณฑ์การจบหลักสูตร) รายวิชาต่างๆ พร้อมคำอธิบายรายวิชา หลังจากนั้นจึงมีการพัฒนาบทเรียน หนังสือเรียน และแบบฝึกต่างๆ โดยทั้งหมดพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในระบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายและหลักการของหลักสูตร

เมื่อวิเคราะห์ลักษณะของหลักสูตรที่ดี ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของทาบา รวมถึงองค์ประกอบของหลักสูตรตามที่โกชัย สาริกบุตร ระบุ จะเห็นว่าองค์ประกอบของหลักสูตรในแต่ละแนวคิดมีลักษณะที่คล้ายกัน คือ มีวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา (ประสบการณ์การเรียนรู้) กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล

3.1.2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน

จากแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองมี 2 ลักษณะ คือ การเรียนแบบการรู้ภาษา (Language Acquisition) และการเรียนแบบการเรียนรู้ภาษา (Language Learning) จึงทำให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาที่ต่างกันออกไป โดยแนวคิดแบบการรู้ภาษานั้นจะเน้นวิธีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ซึ่งเลียนแบบจากการเรียนภาษาแม่ของเด็ก ขณะที่การสอนภาษาแบบการเรียนรู้ภาษานั้นจะมีลักษณะเป็นทางการ โดยผ่านการเรียนการสอนในห้องเรียน และมีแนวคิดพื้นฐานมาจากแนวคิดทางด้านจิตวิทยา แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์ และแนวคิดทางด้านมานุษยวิทยา ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มที่เน้นพฤติกรรมหรือการสร้างสมนิสัย ได้แก่ วิธีการสอนแบบฟังพูด (The Audio-lingual Method)
2. กลุ่มที่เน้นความรู้ความเข้าใจ ได้แก่ วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-Translation Method) วิธีสอนแบบตรง (Direct Method) และวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning Theory)
3. กลุ่มที่เน้นการสื่อสาร ได้แก่ วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)
4. กลุ่มมานุษยวิทยา ได้แก่ วิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และวิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia)

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2544: 217) กล่าวสรุปการบรรยายในการประชุมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา ระหว่างวันที่ 2-4 สิงหาคม 2544 โดยกล่าวถึงแนวการสอน 6 แบบ ดังนี้

1. การสอนเน้นไวยากรณ์ (Grammatical Approach)
2. การสอนแบบเปรียบเทียบ (Contrastive Approach)
3. การสอนแบบแปล (Translation Method)
4. การสอนเพื่อการสื่อสาร (Communication Thai)
5. การสอนเพื่อการใช้ชีวิตประจำวัน (Survival Approach)
6. การสอนตามลำดับหัวข้อ (Notional Approach)

แนวการสอน และกลวิธีสอนมีหลายแนวหลายวิธี ในฐานะของผู้สอนภาษาจำเป็นต้องเรียนรู้กลวิธีสอนทุกวิธี และวิเคราะห์เนื้อหาที่จะสอนและลักษณะของผู้เรียน แล้วหาวิธีที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสถานการณ์ซึ่งอาจจะมีมากกว่าหนึ่งวิธี

สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ (2544: 122-123) กล่าวว่า การเรียนรู้ในห้องเรียนมีระยะเวลาจำกัด ประกอบกับเนื้อหาบทเรียนก็มีข้อจำกัดด้วยเช่นกัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเครียดได้ ดังนั้นผู้สอนต้องเรียนรู้วิธีการและเทคนิคการสอนที่ดีในการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อลดความเครียดของผู้เรียนและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง ได้ผล เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด และ

ไม่เกิดความเบื่อหน่าย การเรียนรู้ดังกล่าวจะช่วยให้ผู้สอนสามารถสร้างสรรค์สื่อการสอนและกิจกรรมที่น่าสนใจ กระตุ้นการเรียนรู้ และสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนและมีส่วนร่วมในชั้นเรียน นอกจากเอกสาร บทความ งานวิจัย และหนังสือเกี่ยวกับวิธีการและเทคนิคการสอนแล้ว วิธีลัดสำหรับการเรียนรู้วิธีการและเทคนิคการสอน คือ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่ผู้สอน โดยเชิญผู้มีประสบการณ์ด้านนั้นๆ มาเป็นวิทยากร

ในส่วนขอเทคนิคการสอนการฟัง สมพงษ์ วิทิตศักดิ์พันธุ์ (2544: 127-132) เสนอว่า หลังจากผู้สอนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาไทยไปพอสมควรแล้ว ควรเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนฟังเสียงภาษาไทยที่เป็นเสียงพยางค์ สระ และวรรณยุกต์แต่ละเสียง โดยมีการเปรียบเทียบกับภาษาแม่ของผู้เรียน (contrastive analysis) เพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่าง จากนั้นให้ฟังซ้ำๆ และฝึกออกเสียงอย่างแม่นยำ โดยเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ สำหรับเทคนิคการสอนการพูด ควรสอนสิ่งที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุด อาจใช้ตัวอักษรช่วยจำหรือใช้อักษรของภาษาแม่ช่วยถ่ายเสียงวลีและประโยคที่ฝึกพูดควรสั้นและเข้าใจง่าย มีความหมาย และนำไปใช้ได้จริง มีการจำลองสถานการณ์และแสดงบทบาทสมมติ และสุดท้ายอาจให้ผู้เรียนออกไปสัมภาษณ์นักศึกษาไทยหรือคนไทยหรือออกไปซื้อของ เพื่อให้มีโอกาสได้ใช้งานจริง แล้วกลับมารายงานผลว่าสิ่งที่สอนไปสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ด้านเทคนิคการสอนการอ่าน ในเบื้องต้นควรเริ่มด้วยการสอนอักษรไทยทั้งหมด โดยค่อยๆ สอนทีละส่วน จากตัวอักษรแล้วค่อยไปที่สระ จากนั้นค่อยขยับไปเรื่องวรรณยุกต์ ทั้งนี้ สื่อการสอน เช่น บัตรคำ ถือเป็นเรื่องจำเป็น โดยพยายามให้ผู้เรียนได้ใช้คำที่เรียนมาแล้วให้มากที่สุด อาจเสริมด้วยแบบฝึกที่คัดมาจากหนังสือพิมพ์ หนังสือ ไปสเตอร์ หรือประกาศต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนมากขึ้น ด้านเทคนิคการสอนการเขียน ผู้สอนควรคำนึงถึงปัญหาหลัก 3 ประการ คือ การเขียนสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง เนื่องจากภาษาไทยมีวิธีการเขียนหลายแบบแม้จะออกเสียงเดียวกัน การเลือกคำไม่เหมาะสมเนื่องจากไม่เข้าใจความหมาย การแทรกแซงของภาษาแม่ในรูปของโครงสร้างระดับไวยากรณ์ ผู้สอนอาจสอนโดยให้ผู้เรียนฝึกเขียนบันทึกประจำวันหรือเขียนสิ่งที่รู้อยู่แล้ว แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสนใจและความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่มด้วย

โกชัย สาริกบุตร (2544: 219-220) สรุปเทคนิคและกระบวนการถ่ายทอดไว้โดยสังเขป ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศตลอดเวลาที่สอน เช่น สิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ธงชาติไทย แผนที่ประเทศไทย มีการตั้งชื่อผู้เรียนเป็นชื่อไทย การไหว้และการทักทายแบบไทย เป็นต้น
2. สอนตามจุดประสงค์ โดยผู้เรียนและผู้สอนตกลงกันก่อนว่าจะเรียนรู้อะไรแค่ไหน และด้วยวิธีใด
3. ผู้สอนบอกขั้นตอนการสอน กิจกรรม และกลวิธีบางอย่างล่วงหน้า เนื่องจากการเตรียมตัวของผู้เรียนเป็นเรื่องสำคัญมาก
4. การสอนจากสถานการณ์จริงและใช้อุปกรณ์จริงจะน่าสนใจมาก
5. การสอนเสียง คำ และการเรียงคำ อาจสอนโดยเทียบกับภาษาแม่ของผู้เรียนเท่าที่จำเป็น

6. สอนโดยให้ผู้เรียนสังเกตและสรุปเอง
7. สอนโดยใช้อุปกรณ์ช่วย เช่น ตาราง แผนภูมิ แผนผัง รูปภาพ สี เทป บันทึกเสียง เป็นต้น เพื่อช่วยทบทวนประกอบความเข้าใจ และจัดระเบียบความรู้
8. การใช้เกม นิทาน การแข่งขัน เหมาะกับเด็กและวัยรุ่น แต่อาจไม่เหมาะกับผู้ใหญ่ ส่วนการให้ปฏิบัติแบบจับพลันทันที ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่มักไม่ชอบ แต่เด็กและวัยรุ่นจะชอบ
9. การใช้บทบาท ท่าทาง การสาธิต และสถานการณ์สมมติ จะช่วยสร้างความเข้าใจได้ดีและช่วยให้จดจำได้แม่นยำ

ในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญจะสามารถเลือกกลวิธีสอนที่เหมาะสมจากหลากหลายวิธีมาปรับใช้ในแต่ละช่วงของการสอน หรือในเนื้อหาแต่ละตอน เนื้อหาเรื่องเดียวกัน แต่กลุ่มผู้เรียนต่างกัน ก็อาจใช้วิธีสอนต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียน และบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นหลัก ผู้สอนที่ดีควรประยุกต์วิธีสอนแบบต่างๆ ให้เข้ากับแนวคิดของตนเอง และสร้างสรรค์วิธีสอนแบบใหม่ๆ พัฒนาเป็นต้นแบบที่ดีต่อไป

3.1.3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

คาเนล และสเวน (Canale; & Swain. 1980) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลหลักสูตร โดยใช้แนวคิดสมรรถนะการสื่อสาร (Communicative Competence) ว่า มี 2 ลักษณะคือ การวัดและประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน (Summative) และการวัดและประเมินผลรวม (Formative) ซึ่งประเมินจากความสามารถด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) หมายถึง การประเมินองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง เป็นแกนในการสื่อความหมาย ด้านทักษะฟัง ผู้เรียนจะต้องสามารถจำแนกเสียงได้ จนถึงสามารถฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ด้านทักษะพูด ผู้เรียนจะต้องออกเสียงได้ถูกต้อง และสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้

- 2) ความสามารถในการใช้ภาษาตามบริบททางสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ต่างๆ ได้ เช่น การเลือกใช้คำสรรพนาม คำลงท้าย ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

- 3) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) หมายถึง การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างภาษา ติความ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ สามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างทางไวยากรณ์เพื่อสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง เช่น การมีลำดับของการเล่าเรื่อง การใช้คำบุพบทและสันธานในข้อความต่างๆ เป็นต้น

- 4) ความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence or Strategic Competence) หมายถึง การประเมินความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง แววตา สีหน้า น้ำเสียงเพื่อการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ทางสังคม การใช้ภาษาสุภาพ การพูดอ้อม

วิกกินส์ (Wiggins. 1998) กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริงประกอบด้วยภาระงาน (Task) บริบท (Context) และเกณฑ์การประเมิน (Evaluation criteria) ดังนี้

1) ภาระงานตามสภาพจริง (Authentic Task) เป็นภาระงานที่มีความหมาย และมีคุณค่าสำหรับผู้เรียน ต้องการให้ผู้เรียนใช้ความรู้หรือทักษะระดับสูงในการปฏิบัติภาระงานให้เสร็จสมบูรณ์ แล้วตัดสินโดยใช้เกณฑ์การประเมิน

2) บริบท (Context) ให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานตามสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ควรใช้เวลาเพียงพอสำหรับการปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ไตร่ตรอง หรือปรึกษากับผู้อื่นได้ และควรจะเลียนแบบให้เหมือนกับบริบทของบุคคลทั่วไปในโลกของความเป็นจริง

3) เกณฑ์การประเมิน ใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานที่ใช้ตัดสินผลผลิตหรือการปฏิบัติงานทั่วไป โดยใช้เงื่อนไขดังนี้

3.1 การนิยามเกณฑ์การประเมินควรพิจารณาจากพฤติกรรม หรือคุณลักษณะที่คาดหวังจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนทุกคน หรือบุคคลอื่นๆ

3.2 ให้ผู้เรียน ผู้สอน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดระบบในการให้คะแนนเพื่อประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตเท่าที่จะเป็นไปได้

ส่วนนิวแมน และเวลาช (Dever; & Hobbs. 2000: 3; อ้างอิงจาก Newmann; & Wehlage. 1995) เสนอเกณฑ์การประเมินการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริงไว้ 5 ประการ ดังนี้

1) ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ให้ผู้เรียนจัดการข้อมูลและความคิดโดยการสังเคราะห์ การสรุปอ้างอิง การอธิบาย การตั้งสมมติฐาน หรือการได้ข้อสรุปจากความหมายและความเข้าใจใหม่ของตน

2) ผู้เรียนได้ความรู้ที่ลึกซึ้ง (Depth of Knowledge) เป็นการแสดงความคิดในประเด็นหรือหลักการเพื่อดูความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจที่ซับซ้อนได้อย่างสัมพันธ์กัน

3) การเชื่อมต่อโลกนอกเหนือจากในห้องเรียน (Connections to the World Beyond the Classroom) ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ที่เรียนกับโลกในความเป็นจริง ทั้งปัญหาสาธารณะ หรือประสบการณ์ส่วนตัว

4) การอภิปราย หรือการสนทนาที่เป็นแก่นสาร (Substantive Conversation) ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดอย่างกว้างขวางกับผู้สอนและ/หรือเพื่อนเกี่ยวกับเนื้อหา เพื่อสร้างความเข้าใจในประเด็นหัวข้อที่กำลังกล่าวถึง

5) การส่งเสริมสนับสนุนจากสังคมในความสำเร็จของผู้เรียน (Social Support for Student Achievement)

สำหรับเครื่องมือหรือเทคนิควิธีที่ใช้ในการประเมินตามสภาพจริงมีหลายประเภท (ทรงศรี ตุ่นทอง. 2545: 50-62) การจะเลือกใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนั้นๆ ซึ่งผู้สอนต้องพิจารณาและเลือกใช้ให้เหมาะสม ดังนี้

1) การสังเกต (Observation) ใช้วัดกิจกรรมที่ต้องลงมือปฏิบัติ เพื่อทราบถึงความสามารถในการปฏิบัติงานและพฤติกรรมต่างๆ เช่น การปฏิบัติตามคำสั่ง การทำงานร่วมกัน กิจกรรมประจำวัน การเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น การสังเกตให้ได้สภาพที่แท้จริงต้องสังเกตหลายๆ ครั้งในทุกสถานการณ์ ความน่าเชื่อถือของการสังเกตนั้นให้พิจารณาจากเอกสารที่มีการบันทึกข้อมูลที่ตรงเวลา

2) การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก ความสนใจ ความเชื่อ และการกระทำในด้านต่างๆ อาจเป็นการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ แต่ควรเตรียมชุดคำถามไว้ล่วงหน้า จัดลำดับคำถามให้ต่อเนื่องไม่วกวน การสร้างบรรยากาศระหว่างสัมภาษณ์ก็เป็นสิ่งสำคัญ ไม่ควรพูดแทรกหรือขัดจังหวะในขณะที่ผู้ให้สัมภาษณ์กำลังพูดอยู่ ให้ความสนใจในสิ่งที่ผู้ให้สัมภาษณ์บอก หลีกเลี่ยงการประเมินความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ และมีปฏิริยาตอบสนองในทางที่เหมาะสม

3) แบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้วัดความต้องการ ความสนใจ ลักษณะนิสัย ความรู้สึก และอื่นๆ เป็นการเก็บข้อมูลจากผู้เรียนที่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้องแล้ว

4) โครงการ (Project) เป็นการสืบค้นอย่างลุ่มลึกในหัวข้อการเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียนเป็นรายบุคคล กลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นเรียน ลักษณะสำคัญของโครงการคือการเน้นที่การหาคำตอบให้กับคำถามหรือสิ่งที่อยากทราบตามหัวข้อของโครงการ อาจทำโดยผู้เรียน หรือผู้สอนร่วมกับผู้เรียนก็ได้ เน้นการปรึกษาหารือร่วมกัน แต่ยึดความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป้าหมายของโครงการคือการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อของโครงการมากกว่าเป็นการหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดจากผู้สอนเพียงผู้เดียว ในการทำโครงการมักไม่นิยมทำแบบแยกรายวิชา แต่ควรเป็นการบูรณาการรายวิชาต่างๆ ที่อยู่ในหลักสูตรเดียวกัน

5) การทดสอบ (Test) ถ้ามีผู้เรียนจำนวนมาก กิจกรรมบางอย่างอาจสังเกตได้ไม่ทั่วถึง หากสัมภาษณ์อาจต้องใช้เวลามาก จึงต้องใช้การทดสอบแทน ทั้งนี้ต้องเป็นแบบทดสอบที่ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ความสามารถระดับสูงคิดพิจารณาคำตอบออกมา

6) แฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความพยายาม ความก้าวหน้า หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน สะท้อนให้เห็นกระบวนการทำงาน การสร้างความรู้ของผู้เรียน การสะสมผลงานดังกล่าว ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาเกณฑ์การคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน ตลอดจนมีโอกาสแสดงความรู้สึกต่อผลงานนั้นๆ ด้วยตนเอง

วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2548: 11) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่จะเป็นตัวชี้วัดสรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ก็คือ “การวัดและประเมินผล” ผู้สอนส่วนใหญ่มักใช้แบบทดสอบ ซึ่งผลที่ได้จะเป็นการวัดความรู้จากความจำมากกว่าวัดความคิดระดับสูง หรือทักษะการปฏิบัติ การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) จึงเป็นแนวคิดเพื่อใช้วัดและประเมินความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน โดยเชื่อว่า การใช้เรื่องราว เหตุการณ์ และสภาพการณ์จริงที่ผู้เรียนประสบอยู่ในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งเร้า ผู้เรียนจะตอบสนองโดยแสดงความรู้ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่แท้จริงออกมาให้เห็น

การประเมินตามสภาพจริงจะเน้นการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจ เน้นการถ่ายโอนความรู้ความสามารถในการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ถ้ามีเกณฑ์การประเมินที่ดี ผู้เรียนสามารถใช้เป็นแนวทางในการประเมินตนเองเพื่อพัฒนางานด้วยตนเองได้ นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญด้วย การประเมินผลสามารถทำได้ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดยเลือกใช้วิธีการประเมินที่เหมาะสม เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ แฟ้มสะสมงาน เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า เทคนิคการประเมินตามสภาพจริงสามารถนำมาใช้กับการประเมินผลการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้ดี โดยเฉพาะหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาษาไทยเพื่อการทำงาน

สำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ปัจจุบันมีการสอบวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาไทย (Thai Competency test) สำหรับชาวต่างประเทศ โดยหน่วยงานที่มีการจัดทดสอบและประเมินผลอย่างเป็นทางการ คือ สำนักทดสอบทางการศึกษา (2557) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งรับผิดชอบการดำเนินการจัดสอบ และการออกเอกสารรับรองผลการสอบสำหรับผู้เข้าสอบ การสอบจัดขึ้นปีละ 1 ครั้ง ผลการสอบมีอายุ 2 ปี นับจากวันออกใบแสดงผลรับรองการสอบ

การสอบวัดระดับสมรรถนะการใช้ภาษาไทย แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การฟัง (Listening skills) ประกอบด้วยการฟังข้อความสั้นๆ บทสนทนาสั้นๆ เนื้อหาเป็นเรื่องเหตุการณ์ประจำวันทั่วไป ข่าวหรือรายงานเหตุการณ์ บทความทางวิชาการ เป็นต้น ข้อสอบเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choices) จำนวน 36 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที

ส่วนที่ 2 การอ่าน (Reading skills) แบ่งเป็นการอ่านทั่วไป (General reading) และการอ่านงานทางวิชาการ (Academic reading) เนื้อหาข้อสอบจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก บทความมีความหลากหลาย เช่น ข้อความสั้นๆ ข่าว บทความ สารคดีจากหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นการอ่านเพื่อจับใจความ อ่านเพื่อตีความข้อคิดเห็น จุดมุ่งหมายของผู้เขียน สรุปสาระสำคัญ เป็นต้น ข้อสอบเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choices) จำนวน 48 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

ส่วนที่ 3 การเขียน (Writing skills) กำหนดให้เขียนตอนละ 1 เรื่อง รวม 2 เรื่อง ใช้เวลา 50 นาที โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การเขียนอธิบายข้อมูล (General writing) เช่น ข้อมูลจากแผนผัง แผนภูมิ ตาราง เป็นการเขียนประโยคง่ายๆ เพื่ออธิบายว่ามีอะไรอยู่ในแผนผังหรือตารางที่ให้มา

ตอนที่ 2 การเขียนแสดงความคิดเห็น (Academic reading) โดยอธิบายบรรยายเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดให้ มีการแสดงเหตุผลโต้แย้ง หรือแสดงความคิดเห็นในเชิงวิชาการโดยใช้รูปแบบการเขียนเรียงความที่ถูกต้อง

ส่วนที่ 4 การพูด (Speaking skills) ใช้วิธีสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ใช้เวลาคนละประมาณ 10 นาที โดยมีเกณฑ์การประเมิน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การออกเสียง การตอบคำถาม และการใช้ภาษา แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับต้น เป็นประเด็นคำถามเกี่ยวกับการแนะนำตัวเอง การบอกข้อมูลสถานที่ เช่น ที่พักอาศัย การตอบคำถามสั้นๆ

ระดับกลาง ให้เล่าเหตุการณ์ เล่าเรื่องทั่วไป เช่น การเดินทางท่องเที่ยว ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่

ระดับสูง เป็นการแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือคัดค้าน การเสนอแนวทางแก้ปัญหา การเปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย การวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น

หน่วยงานที่มีการจัดทดสอบและประเมินผลการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอีกแห่งหนึ่ง คือ สถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2558: ออนไลน์) โดยใช้ชื่อว่า การทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ (*Chulalongkorn University Proficiency Test of Thai as a Foreign Language - CU-TFL*) ซึ่งเป็นแบบทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยมาตรฐานที่ออกแบบและจัดทำขึ้นเพื่อทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยในทักษะการพูด การอ่าน และการฟัง โดยผู้รับการทดสอบสามารถเลือกสอบแบบรวมทักษะหรือแยกแต่ละทักษะได้ ผู้รับการทดสอบอาจใช้ผลการทดสอบในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาของไทย หรือใช้วัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ทักษะภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยหน่วยงานที่ใช้ผลการทดสอบ CU-TFL ได้แก่ คณะต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หน่วยงานราชการของไทยทั่วโลก บริษัทไทยในประเทศไทย และบริษัทไทยในต่างประเทศ

การวัดระดับสมรรถภาพภาษาไทยทักษะการพูด การอ่าน และการฟังของ CU-TFL มี 5 ระดับ คือ ระดับดีเด่น (Distinguished) ระดับดีมาก (Superior) ระดับดี (Advanced) ระดับกลาง (Intermediate) ระดับฝึกพูด (Novice) ในที่นี้ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างระดับสมรรถภาพการพูดภาษาไทยพร้อมคำอธิบายดังนี้

1) ระดับดีเด่น (Distinguished)

สามารถพูดได้คล่อง ใช้ศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนต่างๆ ได้ถูกต้องแม่นยำ และเหมาะสมทั้งในเรื่องที่ตนมีหรือไม่มีความเกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้ฟัง สามารถแนะนำ โน้มน้าว รู้จักใช้กลวิธีในการพูดให้คนหม่อมกฟัง แสดงความคิดเห็นในฐานะตัวแทนของหน่วยงานได้ สามารถเจรจาประนีประนอม แสดงจุดยืนได้อย่างแจ่มแจ้ง ทำหน้าที่เป็นล่ามอย่างไม่เป็นทางการได้ เข้าใจความหมายแฝงของสำนวนต่างๆ และเลือกใช้ได้เหมาะสม รวมทั้งมีความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2) ระดับดีมาก (Superior)

สามารถสนทนาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการได้อย่างคล่องแคล่วโต้ตอบได้ทันทีทั้งในเรื่องที่เป็นนามธรรมและไม่เป็นนามธรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทางสังคม วิชาการ หรือวิชาชีพ อธิบายให้รายละเอียด สรุป ตั้งสมมุติฐานได้ แสดงความคิดเห็นสนับสนุนและคัดค้านได้ เรียงลำดับความคิดและเชื่อมโยงความคิดได้ดี อาจใช้รูปประโยค ใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยคง่ายๆ ที่ไม่พบบ่อย หรือประโยคที่พบบ่อยแต่ซับซ้อนผิดไปบ้าง และสามารถเข้าใจสำนวนระดับต่างๆ ที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน

3) ระดับดี (Advanced)

สามารถสนทนาอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการได้ เล่าเหตุการณ์ทั่วไปในปัจจุบัน และให้ความเห็นในเรื่องเฉพาะที่ถนัดหรือคุ้นเคยได้อย่างมั่นใจ และทำให้คู่สนทนาที่เป็นเจ้าของภาษาเข้าใจได้ดีในเรื่องที่ไม่ถนัดหรือไม่คุ้นเคย การสนทนาอาจไม่คล่องตัว แต่ก็สามารถใช้กลวิธีที่ทำให้การสนทนาดำเนินต่อไปได้

4) ระดับกลาง (Intermediate)

สามารถสนทนาตัวต่อตัวและโต้ตอบกับเจ้าของภาษาได้รู้เรื่องในเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน รู้จักใช้กลวิธีทางภาษาขั้นต้นเพื่อทำให้การสนทนาดำเนินต่อไปได้โดยไม่ติดขัด

5) ระดับฝึกพูด (Novice)

สามารถใช้ภาษาอย่างจำกัดเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ภาษาที่ใช้มักเป็นภาษาที่เรียนและท่องจำมาเท่านั้น

3.1.4 ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน

แบบเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความสำคัญของแบบเรียนจากนักการศึกษาไว้ดังนี้

ชอร์ หลุยส์ (Shores, Louis. 1960: 50) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่ครูกับนักเรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน เป็นแหล่งรวบรวมเนื้อหาวิชา แนะนำกิจกรรม และวัสดุประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ช่วยสร้างนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกทักษะในการอ่าน ทั้งยังเป็นศูนย์กลางให้นักเรียนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ร่วมเรียนเรื่องเดียวกัน และเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ในแนวเดียวกัน

บราวน์ เจมส์ ดับบลิว (Brown, James W. 1973: 403) สรุปความสำคัญของแบบเรียนไว้ดังนี้

- 1) แบบเรียนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตามกำลังความสามารถของตนเองโดยเริ่มจากสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ สามารถเลือกเรียนคนละสิ่งในเวลาเดียวกัน
- 2) ถ้าเปรียบเทียบกับสิ่งพิมพ์อื่นๆ แบบเรียนสามารถใช้แล้วใช้อีก และมีราคาถูก นอกจากนั้น แบบเรียนยังประกอบด้วยรูปภาพ ตาราง แผนที่ รูปการ์ตูน และสิ่งอื่นๆ
- 3) แบบเรียนเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยสร้างกิจกรรมการเรียน ให้ประสบการณ์การอ่าน นอกจากนั้นยังทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานเดียวกัน
- 4) แบบเรียนช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่าน เรียนรู้ หาหลักฐานเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 5) แบบเรียนช่วยปรับปรุงทักษะของครู และแนะนำวิธีแก้ปัญหิต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 8) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียน ดังต่อไปนี้

1) แบบเรียนช่วยให้เกิดการฝึกทักษะในการเรียนภาษา การฝึกทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอยู่เสมอ การกล่าวซ้ำซ้ำ ทวน เพื่อเพิ่มเติมให้ผู้เรียนชัดเจนในการใช้ภาษาเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น กิจกรรมทั้งหมดนี้ ครูจะสามารถปฏิบัติได้ง่ายขึ้นเมื่อใช้แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยในการเรียนและเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม

2) แบบเรียนเป็นส่วนของการเสริมสร้างความคิดและการกระตุ้นให้เกิดความสนใจ อยากที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป

3) แบบเรียนเป็นคู่มือการเรียนของนักเรียน และเป็นคู่มือการสอนของครู

4) แบบเรียนเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ครู

5) แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ประเมินผลตนเองและครูได้ประเมินผลการสอนจากการทำงานของนักเรียนด้วย

ถ้าหากพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่า “เนื้อหา” เป็นส่วนสำคัญของแบบเรียน การที่จะวิเคราะห์แบบเรียนจึงต้องเริ่มจากการศึกษาถึงเนื้อหาว่า ผู้สร้างแบบเรียนได้ส่งสารที่ต้องการจะสื่อความหมายไปยังผู้รับสาร คือ ผู้เรียน โดยใช้แบบเรียนเป็นเครื่องมือได้มากน้อยเพียงใด นอกจากนั้นก็วิเคราะห์ส่วนประกอบอื่นๆ ของแบบเรียน โดยยึดหลักที่ว่า องค์ประกอบทุกส่วนของแบบเรียนควรเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้

สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2549: 111-135) กล่าวถึงแบบเรียนสำหรับชาวต่างประเทศไว้ว่า การสร้างแบบเรียนสำหรับชาวต่างประเทศนั้น ผู้สร้างแบบเรียนควรคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียน จำนวนของผู้เรียน ระยะเวลาในการเรียน หลักสูตร สื่อการสอน กลวิธีการสอน กิจกรรมประกอบการเรียนการสอน เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย แบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมสำหรับชาวต่างประเทศต้องมีบทเรียนที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีระบบ น่าสนใจ สนุก สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน มีความยาวเหมาะสม มีคำศัพท์ไม่มากเกินไป จำง่าย ศัพท์ใหม่ไม่ควรเกินคาบละ 10 คำ มีแบบฝึกหัดมาก รูปประโยคสั้น มีความหมาย สามารถนำมาใช้ในห้องเรียนได้ทันที ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟังการพูดได้ เริ่มต้นบทเรียนควรเริ่มด้วยการเรียนรู้โครงสร้างสั้นๆ และง่ายก่อนนำไปสู่โครงสร้างที่ยาวและซับซ้อน และควรเริ่มต้นจากการฟัง การฝึกพูด ให้ผู้เรียนตั้งใจฟังให้ดีและออกเสียงให้ชัดเจน ต่อจากนั้นเริ่มต้นด้วยการเขียน การเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนจะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้รวดเร็ว และเข้าใจภาษาไทยได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้บทเรียนที่ดีควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีกิจกรรมหลากหลายที่ผู้เรียนนั้นสนใจอีกด้วย

แบบเรียนมีความสำคัญต่อครูและนักเรียน เป็นแหล่งรวมเนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรม สื่อการสอน บทเรียนต้องน่าสนใจ สอดคล้องกับผู้เรียน มีความยาวเหมาะสม แบบเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญของครู และยังเป็นหนังสืออ่านค้นคว้าทบทวนของนักเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้

พัทธยา จิตต์เมตตา (2550: 5) กล่าวถึงการสร้างสื่อการสอนด้วยตนเองว่า โดยทั่วไป หนังสือ ตำราที่ใช้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศนั้น มักจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษ อีกกลุ่มหนึ่งก็เป็นตำราภาษาไทยที่เขียนขึ้นเพื่อใช้สอนเด็กไทยตามบริบทของสังคมไทย ดังนั้น หนังสือตำราเหล่านี้อาจไม่เหมาะที่จะใช้เป็นหลักในการเรียนการสอน เพราะกลุ่มผู้เรียนมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป ทั้งวัย วุฒิภาวะ ความต้องการ ความสนใจ รวมทั้งสภาพสังคมและวัฒนธรรม แต่ก็สามารถนำมาประยุกต์เป็นแนวทางการเรียนการสอนได้

เอกสาร หนังสือ ตำราประกอบการเรียนการสอนที่ดีที่สุด ควรมาจากการที่ครูผู้สอนคิดและเขียนขึ้นใช้เอง เพราะจะทราบดีว่าเนื้อหาควรเป็นอย่างไร เหมาะสมกับผู้เรียนมากน้อยเพียงใด ยึดหยุ่นได้ตามสถานการณ์

สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ (2549: 111-135) กล่าวถึงการใช้สื่อในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศว่า สื่อการสอนต้องมีบทเรียนให้ผู้เรียนจับต้องได้ มีบัตรคำ แถบประโยค กระดาษผ้า รูปภาพ วัสดุของจริง หนังสือการ์ตูน ปกหนังสือ โปสเตอร์ ประกาศต่าง ๆ แผนภูมิ ภาพยนตร์ หรือเพลง ทุกอย่างใช้เป็นสื่อการสอนได้หมด การใช้วัตถุทัศนในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง โดยทำเป็นส่วนๆ อัดจากโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ และฉายให้ผู้เรียนดู และให้แปลเก็บความเป็นภาษาแม่ เพื่อသူว่าผู้เรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนสำหรับชาวต่างชาติ ควรมีรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับบทเรียน และควรมีสื่อที่ช่วยฝึกทักษะทุกด้าน สื่อที่เหมาะสมกับการฝึกทักษะการฟัง การพูด ได้แก่ เพลง ภาพยนตร์ วัตถุทัศน ส่วนสื่อที่ช่วยฝึกทักษะการอ่าน การเขียน ได้อย่างเหมาะสม ได้แก่ บัตรคำ โปสเตอร์ ประกาศ หนังสือพิมพ์ นิตาน นอกจากนั้น ผู้สอนควรผลิตสื่อใช้เอง เพราะเป็นผู้ที่รู้จักผู้เรียนเป็นอย่างดี

3.1.5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีควรประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการ (วิชัย ดิสสระ. 2535: 100-103) คือ

- 1) จุดมุ่งหมายเฉพาะ การระบุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนให้ชัดเจน หรือเฉพาะเจาะจงว่าผู้เรียนต้องสามารถปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้ ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้
- 2) หน่วยย่อยของการเรียน การจัดทำแผนการเรียนการสอนออกเป็นหน่วยย่อยของการเรียนรู้อาจช่วยให้กำหนดแผนการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบ
- 3) กิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเฉพาะ และหน่วยย่อยของการเรียนรู้นั้นๆ
- 4) การเรียนรู้ตามความสามารถและความถนัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 5) ข้อมูลย้อนกลับ การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนความรู้โดยนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ จะช่วยให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ทักษะความรู้ให้เป็นประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้ สจ๊วต อุทรานันท์ (2532: 231) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1) กิจกรรมเตรียมความพร้อม เป็นกิจกรรมที่ช่วยชักนำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ ผู้สอนควรใช้เวลาไปกับกิจกรรมนี้ให้น้อยที่สุด ประมาณ 3-5 นาที เพราะถ้าใช้เวลามากเกินไปจะทำให้เวลาสำหรับเนื้อหา มีน้อยลง

2) กิจกรรมสร้างการเรียนรู้ เป็นส่วนของการให้ความรู้หรือฝึกให้เกิดทักษะ หรือสร้างเจตคติตามที่ได้กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการสอน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทั้งชั้นหรือเป็นกลุ่มใหญ่ได้เรียนพร้อมๆ กัน กิจกรรมนี้ใช้เวลามากกว่ากิจกรรมชนิดอื่นๆ ผู้สอนจะต้องใช้ความสามารถและประสบการณ์ในการเลือกใช้กลวิธีสอน สื่อการเรียนการสอน และแหล่งข้อมูลความรู้ต่างๆ

3) กิจกรรมสร้างเสริมทักษะ เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเพื่อสร้างความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนมา อาจทำได้โดยการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ทำแบบฝึกหัดหรือภาระงานตามที่ได้รับมอบหมาย อาจเป็นกิจกรรมกลุ่ม หรือทำเป็นรายบุคคลก็ได้

4) กิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอน หมายถึงกิจกรรมที่จะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสมบูรณ์มากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น จดจำได้นานขึ้น หรือช่วยให้การเรียนการสอนที่จะมีในครั้งต่อไปเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น กิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอนนี้ ได้แก่ การสรุปบทบทวน และการสั่งงาน

ในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในต่างประเทศ พู่ เจริญโพธิ์ (2544: 113-116) กล่าวว่า กิจกรรมนอกเวลาเรียนมีส่วนช่วยถ่ายทอดความรู้ทางภาษาไทยให้ผู้เรียนได้อีกวิธีหนึ่ง ได้แก่ การจัดงานเสวนา (ด้วยภาษาไทยหรือภาษาจีน) การจัดกิจกรรมต้อนรับคณะจากประเทศไทย ให้ผู้เรียนช่วยในงานแสดงต่างๆ การจัดงานเทศกาลตามประเพณีของไทย การโต้วาทีภาษาไทย การประกวดสุนทรพจน์และคัดลายมือภาษาไทย การจัดฉายภาพยนตร์และวีดิทัศน์เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้มีส่วนช่วยเสริมเนื้อหาในการเรียน ทำให้นิสิตจีนรักภาษาไทยและสนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น ทั้งยังมีส่วนช่วยบ่มเพาะความสามารถในการจัดงานและกิจกรรมต่างๆ การทำงานร่วมกัน และความรับผิดชอบต่อส่วนรวมได้อีกด้วย ทั้งนี้ต้องอาศัยความทุ่มเทของอาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดกิจกรรม การวางแผนและเตรียมงานที่ดี ความสนใจของนิสิต และความสอดคล้องเหมาะสมกับการเรียนการสอน

จากข้อมูลข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก ทั้งในเรื่องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรม ความหลากหลายของกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียน ทั้งนี้กิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเป็นส่วนเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.1.6 ด้านแรงจูงใจในการเรียน

โลเวลล์ (Lovell. 1980: 109) ให้ความหมายของ “แรงจูงใจ” ว่าเป็น กระบวนการที่ชักนำ โน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อจะสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ ส่วนความหมายของแรงจูงใจโดยวิลเลียมส์ และเบอร์เดน (Williams; & Burden. 1999: 120) สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นสภาพของความกระตือรือร้นทางความคิดและอารมณ์ ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และทำให้เกิดความพยายามที่คงทนทางด้านร่างกายและสติปัญญา เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

นักจิตวิทยาแบ่งประเภทของแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการแสดงพฤติกรรมบางอย่าง เพราะถูกผลักดันจากสิ่งที่อยู่ภายในใจโดยไม่หวังรางวัล หรือแรงเสริมภายนอก เช่น ความรัก ความชอบ ความพอใจ ความต้องการ ความอยากรู้อยากเห็น การมองเห็นคุณค่าหรือประโยชน์ ความต้องการมีสมรรถภาพ (Competence) ความต้องการพัฒนาตัวเอง (Growth needs) ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เป็นต้น พฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายในเกิดจากความสนใจของผู้แสดงพฤติกรรม

2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ทำให้ต้องการแสดงพฤติกรรมบางอย่างเพื่อหวังให้ได้รับรางวัล เช่น คำชม คะแนน ตำแหน่งหน้าที่ รวมถึงตัวแปรที่มาจากบุคคลหรือเหตุการณ์ เช่น การตั้งเป้าหมายและความคาดหวัง (Expectancy) วิธีสอน กิจกรรม และบรรยากาศการเรียนการสอน เป็นต้น

ลักษณะของแรงจูงใจที่นักจิตวิทยากล่าวถึงนี้สอดคล้องกับงานของ (Garner. 1985) ที่กล่าวถึงแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองว่ามี 2 ประเภท ได้แก่

1) แรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในสังคม (Integrative Motivation) หมายถึง ความสนใจในการเรียนภาษาที่สองเพื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่พูดภาษานั้น หรือทัศนคติด้านบวกที่มีต่อผู้คนที่หรือวัฒนธรรมของภาษาที่สอง

2) แรงจูงใจในการใช้ประโยชน์ (Instrumental Motivation) หมายถึง ความสนใจในการเรียนภาษาที่สองเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ เช่น เพื่อความก้าวหน้าทางอาชีพ

บราวน์ (Brown. 2000) กล่าวถึงแรงจูงใจว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา ทั้งนี้ตามแนวคิดของนักจิตวิทยาด้านพุทธิปัญญา เน้นถึงแรงจูงใจด้านการตัดสินใจเลือกที่จะบรรลุเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง และระดับของความพยายามที่ใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น โดยมีความต้องการ (needs) หรือแรงขับ (drives) 6 ประการ ดังนี้

- 1) ความต้องการค้นหา (Needs for Exploration)
- 2) ความต้องการใช้ประโยชน์ (Needs for Manipulation)
- 3) ความต้องการในการทำกิจกรรม (Needs for Activity)
- 4) ความต้องการได้รับการกระตุ้น (Needs for Stimulation)

5) ความต้องการความรู้ (Needs for Knowledge)

6) ความต้องการพัฒนาตนเพื่อให้สังคมยอมรับ (Needs for Ego Enhancement)

จินตนา แชนดิแลนด์ซ (2544: 133-151) กล่าวถึงประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติในประเทศออสเตรเลียว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้คนออสเตรเลียสนใจเรียนภาษาไทยและไทยศึกษามีหลายประการ แต่โดยสรุปมักเกิดจากแรงผลักดันสองด้าน ได้แก่

1) แรงผลักดันจากภายนอก เช่น ผู้เรียนเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนในประเทศไทย จึงต้องการพัฒนาความรู้ด้านดังกล่าวให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น หรือเคยตามพ่อแม่มาอยู่ประเทศไทยระยะเวลาหนึ่ง เมื่อกลับประเทศไปแล้วยังคงรู้สึกผูกพัน จึงสนใจจะพัฒนาความรู้ภาษาไทยให้มากขึ้น ผู้เรียนบางคนมีเพื่อนสนิท เพื่อนคู่ใจ หรือคู่สมรสเป็นคนไทย ทำให้อยากเรียนภาษาไทยเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างกัน ผู้เรียนมีบิดาและ/หรือมารดาเป็นคนไทย จึงอยากเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารกับญาติพี่น้องในไทย ได้รับคำแนะนำจากผู้ใกล้ชิดถึงประโยชน์หรือความประทับใจในการเรียนภาษาไทย จึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะเรียน

2) แรงผลักดันจากภายใน เช่น ผู้เรียนมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงและมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประเทศไทยในบางเรื่องเพื่อนำไปประกอบการศึกษาในระดับนั้นๆ ของตน ผู้เรียนต้องการพัฒนาภาษาไทยเพื่อประโยชน์ด้านความก้าวหน้าทางอาชีพการงานของตน หรือกำลังได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานในต่างประเทศในนามของรัฐบาลหรือหน่วยงานสำคัญๆ จึงจำเป็นต้องมีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย ตลอดจนธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสองประเทศ ผู้เรียนบางคนมีความต้องการจะเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย จึงมีความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาไทยที่จะใช้ในเชิงธุรกิจ รวมทั้งบริบทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรมและประเพณีไทย ตลอดจนสภาพปัญหาต่างๆ ที่กำลังเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ นอกจากนี้ ผู้เรียนบางคนมีความสนใจพิเศษ เช่น พบว่าการเรียนภาษาไทยเป็นวิธีผ่อนคลายความเครียดได้อย่างหนึ่ง

จากแนวคิดเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาของกานเย บราวน์ และจินตนา แชนดิแลนด์ซ สอดคล้องกับข้อมูลของกระทรวงการต่างประเทศ (2556: ออนไลน์) ที่กล่าวถึงกระแสความนิยมเรียนภาษาไทยในเมียนมาที่พุ่งสูงขึ้นว่า เป็นผลมาจากการที่ภาคธุรกิจเอกชนของไทยเข้าไปลงทุนในเมียนมามากขึ้น ความต้องการพนักงานที่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้จึงมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ประกอบกับความคาดหวังเกี่ยวกับโอกาสในการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษาทั้งในประเทศเมียนมา และในประเทศไทย แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้เรียนจึงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2549: 175-178) ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทย เบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยการพัฒนาเอกสารหลักสูตร และ เอกสารประกอบหลักสูตร เน้นการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ส่งเสริมให้คิดเป็น ทำเป็น และเน้นการแก้ปัญหาตามความถนัดความสนใจของผู้เรียน ทำให้ได้ หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพตามหลักการพัฒนาหลักสูตร และนำไปเผยแพร่ให้แก่ผู้สอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างประเทศของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในประเทศไทย จำนวน 5 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัย พายัพ และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

รุ่งฤดี แผลงสร (2553: 124-127) ศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศระดับต้น พบว่า คำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาว ต่างประเทศระดับต้นที่ผู้เรียนควรทราบมีจำนวนทั้งสิ้น 1,951 คำ แบ่งได้ 5 หมวดคำ คือ คำหลัก คำ แทน คำขยาย คำเชื่อม และคำเสริมกับคำเรียก-ร้อง หากแบ่งกลุ่มตามเกณฑ์การสื่อสารเพื่อการ ใช้ชีวิตประจำวัน สามารถแบ่งกลุ่มคำศัพท์ได้ 18 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคำศัพท์เกี่ยวกับการแนะนำ ตัวและการทักทาย, วัน เดือน ปีและเวลา, การซื้อขาย และสิ่งของ, อาหาร, ทิศทาง สถานที่ และการ ขนส่ง, อวัยวะในร่างกาย, เครื่องยนต์และการนับญาติ, ตัวเลขและการนับ, สี, อาชีพ, พืช, สัตว์, นิสัย อารมณ์ และความรู้สึก, การถาม, สุขภาพและการรักษาพยาบาล, กิริยาท่าทางและการแสดงออก, ธรรมชาติ และกลุ่มคำศัพท์อื่นๆ

วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2553) ศึกษาเกี่ยวกับบริบทการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยวิเคราะห์หลักสูตร ในการจัดการเรียนการสอน และสรุปวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ 6 ประการ ได้แก่ เพื่อศึกษา ความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาไทย เพื่อศึกษาวัฒนธรรมไทย เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อการศึกษาต่อในอนาคต เพื่อสอนภาษาไทยเฉพาะวิชาชีพ เช่น ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาไทยเชิงธุรกิจ การสอนภาษาไทย และเพื่อบูรณาการความรู้ภาษาไทยกับวิชาอื่นๆ

วีณา สงวนพงษ์ และ ทรงสิริ วิชิรานนท์ (2554: ออนไลน์) ทำการศึกษาเรื่องแนวทาง การจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติ โดยสรุปว่า การจัดทำหลักสูตร ควรคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และความต้องการของตลาดแรงงานเป็นสำคัญ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักสูตร

ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ (2555: 64-65) ได้ศึกษาเรื่องหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ ตามแนวคิดภาษาศาสตร์สังคมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียน ชาวต่างชาติ โดยพัฒนาหลักสูตร ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ นำหลักสูตรไปทดลองใช้กับกลุ่ม ตัวอย่าง และประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร

ศรีวิไล พลมณี (2545: 25-27) ทำการสำรวจความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี ประเทศเกาหลี เอกภาษาไทย ที่มาเรียนภาษาไทยแบบเข้ม ณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นเวลา 2 เดือน พบว่า เหตุผลที่เลือกเรียนภาษาไทย อันดับหนึ่งคือ เพื่อจะได้รู้จักประเทศไทย ความเป็นอยู่ของคนไทย ตลอดจนเศรษฐกิจและวัฒนธรรมไทย อันดับสองคือ ต้องการทำงานกับบริษัทเกาหลีในประเทศไทย หรือทำงานกับสถานทูต สายการบิน อันดับสามคือ ต้องการพูดภาษาไทยและศึกษาต่อในประเทศไทย และอันดับสี่คือ ต้องการท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่วนความสนใจเกี่ยวกับไทยศึกษานั้น นักศึกษาเกาหลีสนใจเรียนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ สนใจเรียนด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง และสนใจวรรณคดีไทย ประวัติศาสตร์ ศาสนาพุทธ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศอีกหลายชิ้น ได้แก่ การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น (กนกกาญจน์ จันทอยู่. 2554), การศึกษาความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต (โสพิดา สุขช่วย ทองบุญ. 2555), การศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า (ธิดารัตน์ งามนิกร. 2555) เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยเห็นว่าอาจแบ่งประเภทงานวิจัยดังกล่าวออกเป็น 2 ประเภท คือ งานวิจัยเชิงพัฒนา ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร แบบเรียน แบบฝึก สื่อการเรียนการสอน และงานวิจัยเชิงสำรวจ ได้แก่ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ แรงจูงใจ ความพึงพอใจในการเรียนภาษาไทย เป็นต้น ทั้งนี้การศึกษาเอกสารและงานวิจัยเหล่านี้จะเป็นแนวทางสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยพัฒนารอบแนวคิดในการวิจัย และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร

ประชากร

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน จำนวน 7 คน อาจารย์ผู้ช่วยสอน จำนวน 8 คน อาสาสมัครผู้ช่วยสอนชาวไทย 1 คน และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2015-2016 จำนวน 140 คน รวมทั้งหมด 156 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์ เรื่อง สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อสร้างแบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจ

2. สร้างแบบสอบถามเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน และแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา รูปแบบของแบบสอบถามแต่ละชุดแบ่งเป็น 2 ส่วน แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งสิ้น 99 ข้อ และแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา รวมทั้งสิ้น 95 ข้อ ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด รวมจำนวน 6 ข้อ ในแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน และรวมจำนวน 4 ข้อ ในแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แบ่งเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ด้านหลักสูตร มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดทัศนคติ (Likert Scale) จำนวน 12 ข้อ และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดความถี่ในการใช้กลวิธีสอน จำนวน 15 ข้อ และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดทัศนคติ จำนวน 9 ข้อ และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 4 ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่

4.1 การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดทัศนคติ แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีจำนวน 12 ข้อ และแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา มีจำนวน 10 ข้อ และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

4.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดความถี่ในการใช้สื่อการเรียนการสอน จำนวน 16 ข้อ

ตอนที่ 5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่

5.1 กิจกรรมในห้องเรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดความถี่ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 15 ข้อ

5.2 กิจกรรมนอกห้องเรียน มีลักษณะเป็นคำถามแบบสเกลวัดความพึงพอใจ จำนวน 12 ข้อ

5.3 กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้เลือก 3 อันดับ และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 6 ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้เลือก 3 อันดับ และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. สร้างคำถามสัมภาษณ์ ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 คำถามสัมภาษณ์หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม เป็นคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา รวม 10 ข้อ

ชุดที่ 2 คำถามสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโครงการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาในอนาคต รวม 5 ข้อ

4. นำแบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา โดยมีผลการแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 ผลการแก้ไขแบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ	รายละเอียดการแก้ไข	ผล
คนที่ 1	1. เรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ข้อคำถามให้เหมาะสม 2. ใช้ภาษาให้กระชับ 3. ตัดทอน ปรับเปลี่ยนข้อคำถามที่ไม่ชัดเจน 4. ใช้รูปแบบการตอบคำถามที่ไม่ซับซ้อน 5. ลดจำนวนข้อคำถามบางตอนที่มากเกินไป	นำไปใช้ได้
คนที่ 2	1. เลือกใช้คำให้เหมาะสม เช่น พฤติกรรมผู้เรียน 2. ปรับภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้น 3. ตัดทอน ปรับเปลี่ยนข้อคำถามที่ไม่ชัดเจน 4. ปรับลดจำนวนคำถามให้สมดุลกันในแต่ละตอน	นำไปใช้ได้
คนที่ 3	1. เพิ่มข้อคำถามในสื่อการเรียนการสอน และกิจกรรม 2. ตัดข้อคำถามที่ไม่จำเป็นออกไป 3. ไม่ใช้ภาษาวิชาการมากเกินไป	นำไปใช้ได้

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

6. แปลแบบสอบถามเป็นภาษาอังกฤษและเสนอให้เจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษ แล้วนำมาปรับรูปแบบเป็นแบบสอบถามที่มี 2 ภาษาในฉบับเดียวกัน

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มย่อย (Pre-test) ครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน และนำมาข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

8. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มย่อย (Pre-test) ครั้งที่ 2 จำนวน 5 คน และนำมาข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบและอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแล้วไปสอบถามประชากร ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนสิงหาคม 2559 กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยรวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังแสดงในตาราง 3 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ตาราง 3 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

วัน เดือน ปี	ระยะเวลา	การดำเนินการ
15 ก.พ. - 5 มิ.ย. 2559	15 สัปดาห์	ติดต่อประสานงานกับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยใน YUFL เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นทางการ
20 พ.ค. - 20 ก.ค. 2559	8 สัปดาห์	สร้างและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ
25 ก.ค. - 10 ต.ค. 2559	10 สัปดาห์	เก็บข้อมูลจากผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์
1 ก.ย. - 15 พ.ย. 2559	10 สัปดาห์	จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากประชากรมาดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับคืนมา
2. ลงรหัสแบบสอบถาม และบันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์
3. ประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา เป็นการวิเคราะห์

ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ประกอบด้วยข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

1) ข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนคำถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ได้แก่ ข้อมูลตอนที่ 1 ด้านหลักสูตร, ตอนที่ 2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน, ตอนที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน, ตอนที่ 4 ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน, ตอนที่ 5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งเป็น 5.1 กิจกรรมในห้องเรียน และ 5.2 กิจกรรมนอกห้องเรียน

2) ข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วิเคราะห์และเสนอผลด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ส่วนคำถามปลายเปิด วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ได้แก่ ข้อมูลตอนที่ 5.3 กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และข้อมูลตอนที่ 6 ด้านแรงจูงใจในการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทอันดับ (Ordinal Scale) ในตอนที่ 1 ด้านหลักสูตร, ตอนที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และตอนที่ 4.1 การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ผู้วิจัยกำหนดคะแนนตามแบบสเกลวัดทัศนคติ (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

1 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	Strongly disagree
2 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย	Disagree
3 หมายถึง	เป็นกลาง	Neither agree or disagree
4 หมายถึง	เห็นด้วย	Agree
5 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	Strongly agree

การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทอันดับ (Ordinal Scale) ในตอนที่ 2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน, ตอนที่ 4.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน, ตอนที่ 5.1 กิจกรรมในห้องเรียน และตอนที่ 5.2 กิจกรรมนอกห้องเรียน ผู้วิจัยกำหนดคะแนนตามแบบสเกลวัดความถี่ (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

1 หมายถึง	ไม่เคยเลย	Never
2 หมายถึง	นานๆ ครั้ง	Rarely
3 หมายถึง	บางครั้ง	Occasionally
4 หมายถึง	เกือบทุกครั้ง	Almost every time
5 หมายถึง	ทุกครั้ง	Every time

การวิเคราะห์ข้อมูลประเภทอันดับ (Ordinal Scale) ในตอนที่ 5.2 กิจกรรมนอกห้องเรียน ผู้วิจัยกำหนดคะแนนตามแบบสเกลวัดทัศนคติ (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

1 หมายถึง	ไม่ชอบเลย	Very dissatisfied
2 หมายถึง	ไม่ค่อยชอบ	Dissatisfied
3 หมายถึง	เฉยๆ	Unsure
4 หมายถึง	ชอบ	Satisfied
5 หมายถึง	ชอบมาก	Very satisfied

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลค่าเฉลี่ย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542: 110) ตามระดับคะแนน ดังนี้

1.00 – 1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด
1.81 – 2.60	หมายถึง	น้อย
2.61 – 3.40	หมายถึง	ปานกลาง
3.41 – 4.20	หมายถึง	มาก
4.21 – 5.00	หมายถึง	มากที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	F	แทน	ความถี่ที่ต้องการให้แปรค่าเป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

5.2 ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่ คูณ คะแนน
	n	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่

5.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตร} \quad \text{S.D.} = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของนักศึกษา

ข้อมูลจากแบบสอบถามแต่ละชุด แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา แบ่งเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ด้านหลักสูตร

ตอนที่ 2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน

ตอนที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ตอนที่ 4 ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน

ตอนที่ 5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ตอนที่ 6 ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ข้อมูลจากคำถามสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านโครงสร้างรายวิชา และด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน

ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน แบ่งตามชื่อ ตำแหน่ง อายุ ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย และการศึกษา ต่อไปนี้

ตาราง 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน แบ่งตามชื่อ ตำแหน่ง อายุ ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย และการศึกษา

ชื่ออาจารย์ผู้สอน	ตำแหน่ง	อายุ (ปี)	ประสบการณ์การสอนภาษาไทย	การศึกษา
1. Su Su Khin	หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย, อาจารย์	50-59	10 ปีขึ้นไป	- ป.ตรี สัตววิทยา / ป.โท สัตววิทยา - อนุปริญญา ภาษาไทย YUFL - ป.โท ภาษาไทย ม. นเรศวร
2. Khin Khin Lwin	อาจารย์	50-59	10 ปีขึ้นไป	- ป.ตรี สัตววิทยา - อนุปริญญา ภาษาไทย YUFL - ป.โท ภาษาไทย ม. นเรศวร
3. Me Me Tin	อาจารย์	50-59	10 ปีขึ้นไป	- ป.ตรี สัตววิทยา - อนุปริญญา ภาษาไทย YUFL - ป.โท ภาษาไทย ม. นเรศวร
4. Aye Aye Kyin	อาจารย์	40-49	5-10 ปี	- ป.ตรี พฤษศาสตร์ - อนุปริญญา ภาษาไทย YUFL - ป.โท ภาษาไทย ม. นเรศวร
5. Khin Thida Soe	อาจารย์	40-49	5-10 ปี	- ป.ตรี ภาษาม้า - อนุปริญญา ภาษาไทย YUFL - ป.โท ภาษาม้า YU - ป.โท เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ม. นเรศวร
6. Ohnmar Aung	อาจารย์	40-49	5-10 ปี	- ป.ตรี ภาษาม้า - อนุปริญญา ภาษาไทย YUFL - ป.โท ภาษาม้า YU - ป.โท เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ม. นเรศวร
7. Khine Khine Htike	อาจารย์ผู้ช่วย	20-29	1-2 ปี	ป.ตรี ภาษาไทย YUFL

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่ออาจารย์ผู้สอน	ตำแหน่ง	อายุ (ปี)	ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย	การศึกษา
8. Thinzar Win Hlaing	อาจารย์ผู้ช่วย	20-29	1-2 ปี	ป.ตรี ภาษาไทย YUFL
9. Thet Su Mon	อาจารย์ผู้ช่วย	20-29	1-2 ปี	ป.ตรี ภาษาไทย YUFL
10. Khine Nyeing Naing	อาจารย์ผู้ช่วย	20-29	1-2 ปี	ป.ตรี ภาษาไทย YUFL
11. Than Thar su	อาจารย์ผู้ช่วย	20-29	1-2 ปี	- ป.ตรี ภาษาไทย YUFL - อนุปริญญา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ - เรียน ป.โท คติชนวิทยา ม. นครสวรรค์
12. Wai Yee Khine	อาจารย์ผู้ช่วย	20-29	1-2 ปี	- ป.ตรี ภาษาไทย YUFL - อนุปริญญา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ - เรียน ป.โท คติชนวิทยา ม. นครสวรรค์
13. May Thaw Han	อาจารย์ผู้ช่วย	20-29	2-5 ปี	- ป.ตรี สัตววิทยา UE, ย่างกุ้ง - อนุปริญญา ภาษาไทย YUFL - เรียน ป.โท การสอนภาษาไทยฯ มศว
14. Shun Lae Win	อาจารย์ผู้ช่วย	20-29	1-2 ปี	- ป.ตรี ภาษาไทย YUFL - เรียน ป.โท การสอนภาษาไทยฯ มศว
15. วิศัลย์ศยา กันทพัชร	อาสาสมัครผู้ช่วยสอน	20-29	2-5 ปี	ป.ตรี ภาษาพม่า ม. นครสวรรค์

จากตาราง 4 มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 15 คน สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยได้ดังนี้

เพศ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจำนวน 15 คน เป็นเพศหญิงทั้งหมด คือ ร้อยละ 100

ตำแหน่ง มีผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย 1 คน ผู้สอนในระดับอาจารย์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ระดับอาจารย์ผู้ช่วยชาวเมียนมา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และอาสาสมัครผู้ช่วยสอนชาวไทย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

อายุ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีอายุ 50-59 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อายุ 40-49 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอายุ 20-29 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00

ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนหลักที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อาจารย์ที่มีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไปถึง 10 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย 2-5 ปี ประกอบด้วยอาจารย์ผู้ช่วย 1 คน และอาสาสมัครผู้ช่วยสอนชาวไทย 1 คน รวมจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ส่วนอาจารย์ผู้ช่วยที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย 1-2 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

การศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจำนวน 15 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีผู้จบการศึกษาจากสาขาภาษาไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาอื่น ได้แก่ สัตววิทยา พฤษศาสตร์ และภาษาพม่า จบการศึกษาระดับอนุปริญญา สาขาภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม รวมจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ส่วนอาสาสมัครผู้ช่วยสอนชาวไทย จำนวน 1 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาพม่า จากมหาวิทยาลัยนเรศวร

ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 โดยจบจากสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 4 คน สาขาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 2 คน อาจารย์ที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 โดยศึกษาต่อในสาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 2 คน และสาขาคติชนวิทยา มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 2 คน

ส่วนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน แบ่งเป็น 6 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านหลักสูตร แบ่งเป็นโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหารายวิชา รวมทั้งระยะเวลาและชั่วโมงเรียน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐ
แห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านหลักสูตร

(n =15)

หลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
โครงสร้างหลักสูตร			
1. มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจน	3.87	0.516	มาก
2. การพัฒนาหลักสูตรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.00	0.655	มาก
3. มีคำอธิบายรายวิชาอย่างชัดเจน	3.73	0.884	มาก
4. มีวัตถุประสงค์ของรายวิชาอย่างชัดเจน	4.00	0.535	มาก
5. จำนวนรายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.00	0.378	มาก
6. รายวิชาครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน	4.40	0.507	มากที่สุด
เนื้อหาวิชา			
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.80	0.561	มาก
2. มีการจัดเรียงเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก	3.80	0.676	มาก
3. เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง	4.00	0.535	มาก
1. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.80	0.676	มาก
ระยะเวลาและชั่วโมงเรียน			
1. จำนวนชั่วโมงเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.80	0.414	มาก
2. เวลาเรียนในแต่ละคาบเหมาะสมกับการเรียนรู้	3.93	0.594	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.93	-	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คือ 3.93 ค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ อยู่ระหว่าง 3.73 – 4.00 จัดอยู่ในระดับมาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

โครงสร้างหลักสูตร ค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านโครงสร้างหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ รายวิชาที่มีในหลักสูตรครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.507 ส่วนค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ มีวัตถุประสงค์ของรายวิชาอย่างชัดเจน จำนวนรายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.655, 0.535 และ 0.378 ตามลำดับ หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.87 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516 ส่วนหัวข้อมีคำอธิบายรายวิชาอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.73 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.884

เนื้อหาวิชา ค่าเฉลี่ยตามลำดับที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง ค่าเฉลี่ย 4.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.535 หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.80 ได้แก่ เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร มีการจัดเรียงเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.561, 0.676 และ 0.676 ตามลำดับ

ระยะเวลาและชั่วโมงเรียน เวลาเรียนในแต่ละคาบเหมาะสมกับการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.93 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.594 และจำนวนชั่วโมงเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.80 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.414

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

1) โครงสร้างหลักสูตรปัจจุบันเหมาะสมกับผู้เรียน แต่ควรเพิ่มเนื้อหารายวิชาให้ทันสมัย และเป็นปัจจุบันมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้สอนทุกคนหาข้อมูลที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันมาเสริมในแต่ละรายวิชา

2) เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีมากกว่าเวลาเรียน

ตอนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านแนวการสอนและ
กลวิธีสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน
แบ่งเป็นแนวทางการสอน และวิธีสอน 7 วิธี มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐ
แห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน

(n =15)

แนวการสอนและกลวิธีสอน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
แนวทางการสอน			
1. สอนตามจุดประสงค์รายวิชา	4.13	0.743	มาก
2. มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน คือ เปิดเรื่อง-เข้าสู่เนื้อหา-ปิดการสอน	4.00	0.926	มาก
3. มีการใช้กลวิธีสอนที่หลากหลายในแต่ละรายวิชา	3.87	0.640	มาก
4. ใช้สื่ออักษรในการสอนฟัง-พูดพื้นฐาน	4.20	0.676	มาก
วิธีสอน			
วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-translation Method)	4.13	0.690	มาก
1. สอนคำศัพท์โดยบอกคำแปลเป็นภาษาเมียนมา และยกตัวอย่างประโยคที่มีคำศัพท์นั้นอยู่			
2. อธิบายกฎไวยากรณ์และข้อยกเว้นต่างๆ ด้วยภาษาเมียนมา พร้อมยกตัวอย่างประกอบ			

ตาราง 6 (ต่อ)

แนวการสอนและกลวิธีสอน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
วิธีสอนแบบตรง (Direct Method) 1. อธิบายคำศัพท์โดยวาดภาพ แสดงของจริง หรือแสดงท่าทาง 2. ให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านข้อความในบทเรียน แล้วผู้สอนอธิบายคำศัพท์หรือสำนวนเป็นภาษาไทย 3. ดึงกฎไวยากรณ์จากบทเรียนมาฝึกเพิ่มเติม โดยใช้คำถามเกี่ยวกับตัวผู้เรียน	3.78	0.758	มาก
วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ 1. ให้ผู้เรียนฝึกถามตอบเป็นภาษาไทยโดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียน 2. ให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง	3.77	0.713	มาก
วิธีสอนแบบฟัง-พูด (ALM – The Audio-lingual Method) ให้ฝึกท่องจำบทสนทนา ผู้เรียนทั้งชั้นพูดตามและพูดซ้ำหลายๆ ครั้ง	3.73	.594	มาก
วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สอนคำศัพท์โดยทำท่าทางให้ดูเป็นตัวอย่าง เช่น ยืน นั่ง แล้วเลือกผู้เรียนมาทำตามคำสั่งนั้นๆ	3.33	0.976	ปานกลาง
วิธีสอนแบบเงียบ (Silent Way) สอนการออกเสียงสระ พยัญชนะ และคำ โดยใช้แผ่นภูมิเสียงและซี (Fidel), Rods และท่าทางที่ช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงเอง ผู้สอนเงียบ	1.20	0.414	น้อยที่สุด
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สอนฟังพูด ไม่เน้นไวยากรณ์ แต่เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร	3.67	0.617	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.68	-	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้านแนวการสอนและกลวิธีสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวทางการสอน ค่าเฉลี่ยรวมด้านแนวทางการสอนอยู่ในระดับมาก คือ 4.05 ส่วนค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ การใช้สัทอักษรในการสอนฟัง-พูดพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ย 4.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.676 รองลงมาได้แก่ สอนตามจุดประสงค์รายวิชา มีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.743 มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน คือ เปิดเรื่อง-เข้าสู่เนื้อหา-ปิดการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.926 มีการใช้กลวิธีสอนที่หลากหลายในแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.87 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.640

วิธีสอน ค่าเฉลี่ยรวมด้านวิธีสอนอยู่ที่ 3.36 ระดับปานกลาง วิธีสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล มีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.690 ค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ วิธีสอนแบบตรง มีค่าเฉลี่ย 3.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.758 วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 3.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.713 วิธีสอนแบบฟัง-พูด มีค่าเฉลี่ย 3.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.594 วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 3.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.617 ส่วนวิธีสอนที่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ วิธีสอนแบบเจียบ มีค่าเฉลี่ย 1.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.414

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

- 1) วิธีการสอน เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 2) เวลาเรียนในแต่ละคาบมีจำกัด และมีเนื้อหา มาก
- 3) กลวิธีสอนยังไม่หลากหลาย ควรเพิ่มกิจกรรมมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนุก
- 4) ใช้ภาษาเมียนมาควบคู่กับภาษาไทย จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีกว่า
- 5) ควรเพิ่มกลวิธีสอนโดยการใช้ท่าทางประกอบในการสอนคำศัพท์บางบท

ตอนที่ 3 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านการวัดและประเมินผล
การเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านการวัดและประเมินผลการเรียนแบ่งเป็นแนวทางการประเมินผลและวิธีประเมินผล มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

(n =15)

การวัดและประเมินผลการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
แนวทางการประเมินผล			
1. เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน ตรวจสอบได้	4.20	0.775	มาก
2. ข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา	4.40	0.632	มากที่สุด
3. การประเมินผลครอบคลุมทั้งสี่ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน	4.33	0.488	มากที่สุด
วิธีประเมินผล			
1. วิธีประเมินผลมีความหลากหลาย เช่น ตอบคำถาม เติมคำ	4.13	0.516	มาก
2. มีการประเมินผลระหว่างเรียนทุกครั้ง เช่น ให้ผู้เรียนตอบคำถาม	4.20	0.676	มาก
3. การประเมินผลมุ่งเน้นผู้เรียนรายบุคคลมากกว่ารายกลุ่ม	3.53	0.640	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

การวัดและประเมินผลการเรียน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
4. การสอบย่อยและสอบปลายภาคมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม	4.07	0.799	มาก
5. การนำเสนองานหน้าชั้น / ชิ้นงานที่น่าส่ง ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล	3.87	0.516	มาก
6. พฤติกรรมผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล	4.00	0.535	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.08	-	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมาก คือ 4.08 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวทางการประเมินผล ค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ ข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา คือ 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.632 การประเมินผลครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน มีค่าเฉลี่ย 4.33 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.488 ส่วนเกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจนตรวจสอบได้ ค่าเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.775

วิธีประเมินผล ค่าเฉลี่ยในแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 3.53 – 4.20 จัดอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ มีการประเมินผลระหว่างเรียนทุกครั้ง ค่าเฉลี่ย 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.676 รองลงมาคือ วิธีประเมินผลมีความหลากหลาย เช่น เขียนตามคำบอก ตอบคำถาม เต็มคำ มีค่าเฉลี่ย 4.13 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516 การสอบย่อยและสอบปลายภาคมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.799 พฤติกรรมผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 4.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.535 การนำเสนองานหน้าชั้น/ชิ้นงานที่น่าส่ง ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 3.87 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516 ส่วนการประเมินผลมุ่งเน้นผู้เรียนรายบุคคลมากกว่ารายกลุ่ม ค่าเฉลี่ย 3.53 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.640

ตอนที่ 4 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน แบ่งเป็น การใช้แบบเรียนและการใช้สื่อการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านการใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน (n=15)

การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การใช้แบบเรียน			
1. เนื้อหาแบบเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา	4.00	0.378	มาก
2. เนื้อหาแบบเรียนมีความทันสมัย น่าสนใจ	4.07	0.799	มาก
3. บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.40	0.632	มากที่สุด
4. บทเรียนมีแบบฝึกเสริมที่เหมาะสม	4.40	0.632	มากที่สุด
5. รูปเล่มของแบบเรียนน่าสนใจ	4.07	0.884	มาก
6. ผู้เรียนสามารถเตรียมและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง	4.13	0.743	มาก
7. ผู้สอนมีส่วนร่วมในการผลิตแบบเรียนและแบบฝึกหัดเสริม	4.13	0.990	มาก
การใช้สื่อการเรียนการสอน			
1. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา	3.87	0.990	มาก
2. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ	4.00	0.756	มาก
3. ห้องสมุดมีตำราและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมและเพียงพอ	3.87	1.125	มาก
4. ผู้เรียนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลประกอบการเรียนได้ง่าย	3.73	1.100	มาก
5. ผู้สอนมีอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม	3.87	1.060	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.04	-	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้านการใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก คือ 4.04 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การใช้แบบเรียน ค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก และบทเรียนมีแบบฝึกเสริมที่เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.378 และ 0.632 ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ผู้เรียนสามารถเตรียมและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง และผู้สอนมีส่วนร่วมในการผลิตแบบเรียนและแบบฝึกหัดเสริม มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.13 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.743 และ 0.990 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ เนื้อหาแบบเรียนมีความทันสมัย น่าสนใจ และรูปเล่มของแบบเรียนน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.799 และ 0.884 ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาแบบเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา มีค่าเฉลี่ย 4.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.378

การใช้สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.73-4.00 จัดอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยตามลำดับที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 4.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.756 รองลงมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.87 ได้แก่ สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา ห้องสมุดมีตำราและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมและเพียงพอ และผู้สอนมีอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.990, 1.125 และ 1.060 ตามลำดับ หัวข้อผู้สอนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลประกอบการสอนได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 3.73 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.100

4.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน แบ่งตามประเภทของสื่อการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านประเภทของสื่อการเรียนการสอน

(n =15)

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
สื่อสิ่งพิมพ์			
1. แบบเรียน	4.87	0.516	มากที่สุด
2. แบบฝึกหัดเสริม	3.87	0.516	มาก
3. เอกสารประกอบ	3.67	0.976	ปานกลาง
4. พจนานุกรมไทย-อังกฤษ / อังกฤษ-ไทย	3.40	1.056	ปานกลาง
5. พจนานุกรมไทย-พม่า / พม่า-ไทย	3.60	1.056	มาก
6. พจนานุกรมไทย-ไทย	3.27	0.884	ปานกลาง
สื่อวัสดุ			
1. บัตรคำ หรือบัตรภาพ	3.13	1.187	ปานกลาง
2. แผ่นภูมิเสียงและสี (Fidel)	1.13	0.352	น้อยที่สุด
3. แท่งไม้ (rods)	1.07	0.258	น้อยที่สุด
4. วัสดุของจริง	2.67	0.976	ปานกลาง
5. กระดาน	4.67	0.488	มากที่สุด
6. กระดาษ A4	3.56	0.726	มาก
สื่อประสม			
1. เทป / แผ่นบันทึกเสียง	3.33	0.900	ปานกลาง
2. วีดิทัศน์	3.20	0.862	ปานกลาง
3. เพลง	3.33	0.900	ปานกลาง
สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ			
เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์	2.87	0.834	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.23	-	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านประเภทของ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ มีค่าเฉลี่ย 3.23 ระดับปานกลาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้บ่อยที่สุด คือ แบบเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.87 อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516 ค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ แบบฝึกหัดเสริม และเอกสารประกอบ มีค่าเฉลี่ย 3.87 และ 3.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516 และ 0.976 ตามลำดับ ส่วนพจนานุกรมไทย-พม่า/พม่า-ไทย มีค่าเฉลี่ยระดับมาก 3.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.056 พจนานุกรมไทย-อังกฤษ/อังกฤษ-ไทย และพจนานุกรมไทย-ไทย มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางที่ 3.40 และ 3.27 ตามลำดับ และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันที่ 1.056

สื่อวัสดุ สื่อการเรียนการสอนค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ กระดาน มีค่าเฉลี่ย 4.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.488 รองลงมาได้แก่ กระดาษ A4 ค่าเฉลี่ย 3.56 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.726 อยู่ในระดับมาก สื่อการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ บัตรคำหรือบัตรภาพ และวัสดุของจริง มีค่าเฉลี่ย 3.13 และ 2.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.187 และ 0.976 ตามลำดับ สำหรับสื่อการเรียนการสอนที่มีการใช้น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ แผ่นภูมิเสียงและสี (Fidel) และแท่งไม้ (rods) มีค่าเฉลี่ย 1.13 และ 1.07 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.352 และ 0.258 ตามลำดับ

สื่อประสม มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ เทป/แผ่นบันทึกเสียง และเพลงมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากัน 0.900 ส่วนวีดิทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.862

สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ เว็บไซต์และสื่อออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง 2.87 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.834

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิด เห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

- 1) การให้ผู้เรียนเข้าใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Lab) เดือนละ 3-4 ครั้ง เหมาะสมดีแล้ว อุปกรณ์ต่างๆ มีมากเพียงพอสำหรับจำนวนผู้เรียน
- 2) ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาจากหนังสือในห้องสมุด
- 3) แบบฝึกหัดเสริมช่วยในการเรียนรู้ และการประเมินผลได้ดี
- 4) หากมีการนำสื่อการสอนต่างๆ มาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น จะช่วยให้ผู้เรียนสนุก ตื่นตัว และสนใจในการเรียนมากขึ้น
- 5) ควรนำเพลงไทย ละครไทย มาใช้ประกอบการสอน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การออกเสียง คำศัพท์ และการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

**ตอนที่ 5 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรมการเรียน
การสอน**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่ง
ตามประเภทของกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมนอกห้องเรียน และกิจกรรมเสริม
ทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ดังนี้

5.1 กิจกรรมในห้องเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมในห้องเรียน แบ่งเป็น
การดำเนินกิจกรรมและรูปแบบกิจกรรม มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรมในห้องเรียน

(n =15)

กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การดำเนินกิจกรรม			
1. มีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน	3.13	0.640	ปานกลาง
2. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.47	0.834	มาก
3. ได้รับมอบหมายงานกลุ่ม	3.40	0.737	ปานกลาง
4. ได้รับมอบหมายงานเดี่ยว	3.40	0.507	ปานกลาง
5. สร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เช่น เรียกชื่อไทย ติดแผนที่	3.73	0.594	มาก
รูปแบบกิจกรรม			
1. ฝึกบทสนทนาต่อกันเป็นลูกโซ่	3.13	0.915	ปานกลาง
2. ฝึกออกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง ให้เห็นเสียงที่แตกต่าง	3.27	0.458	ปานกลาง
3. ให้ผู้เรียนพูดบทสนทนาหน้าชั้น โดยกำหนดหัวข้อให้	3.40	0.507	ปานกลาง
4. แสดงบทบาทสมมติ	3.20	0.775	ปานกลาง
5. ทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์	3.67	1.047	มาก
6. ฝึกถามตอบเป็นภาษาไทย โดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียน	3.87	0.990	มาก
7. แข่งขันเล่นเกมทางภาษา	2.93	1.033	ปานกลาง
8. ฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทย แล้วตอบคำถาม	3.80	1.146	มาก
9. ฝึกแปล ย่อความ จับใจความ	4.07	0.704	มาก
10. เรียนจากเพลง	3.13	0.834	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.44	-	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรมในห้องเรียน อยู่ในระดับมาก คือ 3.44 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การดำเนินกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ได้แก่ การสร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เช่น เรียกชื่อไทย ติดแผนที่หรือภาพสถานที่ของไทยในห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 3.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.594 รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.834 ส่วนการดำเนินกิจกรรมในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ การมอบหมายงานกลุ่มให้ทำ และการมอบหมายงานเดี่ยวให้ทำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.737 และ 0.507 ตามลำดับ ส่วนการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน มีค่าเฉลี่ย 3.13 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.640

รูปแบบกิจกรรม รูปแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ได้แก่ การฝึกแปล ย่อความ จับใจความ มีค่าเฉลี่ย 4.07 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.704 การฝึกถามตอบกันเป็นภาษาไทยโดยใช้โครงสร้างประโยคในบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.87 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.990 การฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทยแล้วตอบคำถาม มีค่าเฉลี่ย 3.80 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.146 ส่วนการทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย 3.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.047

รูปแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ การให้ผู้เรียนพูดบทสนทนาหน้าชั้นโดยกำหนดหัวข้อหรือสถานการณ์ให้ มีค่าเฉลี่ย 3.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.507 การฝึกออกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียงเพื่อให้เห็นความแตกต่าง มีค่าเฉลี่ย 3.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.458 การแสดงบทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ย 3.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.775 การฝึกบทสนทนาต่อกันเป็นลูกโซ่ และเรียนจากเพลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.13 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.915 และ 0.834 ตามลำดับ ส่วนการแข่งขันเล่นเกมทางภาษา มีค่าเฉลี่ย 2.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.033

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

- 1) ควรเพิ่มกิจกรรมฝึกออกเสียง
- 2) ควรมีกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น
- 3) ควรมีกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน

5.2 กิจกรรมนอกห้องเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมนอกห้องเรียน แบ่งเป็นการประกวด นิทรรศการและการแสดง และการฝึกปฏิบัติและภาคสนาม มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรมนอกห้องเรียน

(n =15)

กิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การประกวด			
1. การโต้วาที	4.20	1.082	มาก
2. การประกวดสุนทรพจน์	4.07	1.033	มาก
3. การประกวดเรียงความ	4.40	1.056	มากที่สุด
4. การประกวดร้องเพลงไทย	4.27	1.033	มากที่สุด
5. การประกวดออกแบบโปสเตอร์	3.93	0.961	มาก
นิทรรศการและการแสดง			
1. การแสดงละคร	4.20	1.014	มาก
2. การจัดงานตามเทศกาลและวันสำคัญของไทย	4.33	0.724	มากที่สุด
3. กิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบเมียนมา-ไทย	4.53	0.640	มากที่สุด
การฝึกปฏิบัติและภาคสนาม			
1. การผลิตหนังสือพิมพ์	4.20	0.775	มาก
2. การฝึกงาน	4.13	0.834	มาก
3. ทักษะศึกษาที่ประเทศไทย	4.33	0.697	มากที่สุด
4. กิจกรรมเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญจากไทย เช่น ภาษาไทยในดวงใจ	4.53	0.834	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.26	-	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้านกิจกรรมนอกห้องเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 4.26 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การประกวด กิจกรรมนอกห้องเรียนประเภทการประกวดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การประกวดเรียงความ มีค่าเฉลี่ย 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.056 และการประกวดร้องเพลงไทย มีค่าเฉลี่ย 4.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.033

ส่วนกิจกรรมนอกห้องเรียนประเภทการประกวดที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ การโต้วาที การประกวดสุนทรพจน์ และการประกวดออกแบบโปสเตอร์ มีค่าเฉลี่ย 4.20, 4.07 และ 3.93 ตามลำดับ โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.082, 1.033 และ 0.961 ตามลำดับ

นิทรรศการและการแสดง กิจกรรมนอกห้องเรียนประเภทนิทรรศการและการแสดงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบระหว่าง เมียนมากับไทย มีค่าเฉลี่ย 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.640 และการจัดงานตามเทศกาลและวันสำคัญของไทย มีค่าเฉลี่ย 4.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.724 ส่วนกิจกรรมนอกห้องเรียนประเภทการประกวดที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ การแสดงละคร มีค่าเฉลี่ย 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.014

การฝึกปฏิบัติและภาคสนาม กิจกรรมนอกห้องเรียนประเภทการฝึกปฏิบัติและภาคสนามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญจากไทย เช่น ภาษาไทยในดวงใจ มีค่าเฉลี่ย 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.834 รองลงมาคือ ทักษะศึกษาที่ประเทศไทย มีค่าเฉลี่ย 4.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.697 ส่วนกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ การผลิตหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.775 และการฝึกงาน มีค่าเฉลี่ย 4.13 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.834

5.3 กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลประเภทเรียงลำดับ ผู้วิจัยใช้สถิติการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และกิจกรรมเดี่ยว มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรมเสริมทักษะ
การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	
	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์		
1. ร่วมกิจกรรมทางภาษาของ YUFL	10	66.7
2. ติดต่อกับคนไทยทางสื่อสังคมออนไลน์	5	33.3
3. ฝึกพูดภาษาไทยกับนักท่องเที่ยว	3	20.0
4. ซักถามและพูดไทยในห้องเรียน	6	40.0
กิจกรรมเดี่ยว		
1. ศึกษาจากสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้	3	20.0
2. ดูภาพยนตร์ /ละครไทย	9	60.0
3. ฟังเพลงไทย	5	33.3
4. อ่านหนังสือ / เรื่องสั้น / นิยายไทย	5	33.3

จากตาราง 12 พบว่า จำนวนผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนทั้งหมด 15 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมากที่สุด 3 อันดับแรก มีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กิจกรรมที่ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองได้มากที่สุด และเป็นกิจกรรมที่ต้องสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่ การร่วมกิจกรรมทางภาษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมา ได้แก่ การซักถามและพูดภาษาไทยในห้องเรียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 การติดต่อกับคนไทยทางสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และการฝึกพูดภาษาไทยกับนักท่องเที่ยว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

แรงจูงใจภายนอก ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า แรงจูงใจภายนอกในการเรียนภาษาไทย ได้แก่ การมีโอกาสได้ทำงานที่ดี รายได้สูง และการมีโอกาสได้ศึกษาต่อที่ประเทศไทย จำนวนอย่างละ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 รองลงมา ได้แก่ การมีโอกาสได้ทำงานที่ประเทศไทย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3

แรงจูงใจภายใน ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า แรงจูงใจภายในในการเรียนภาษาไทย ได้แก่ ความต้องการดูหนังฟังเพลงไทยได้เข้าใจ และความสนใจในวัฒนธรรมไทย มีจำนวนอย่างละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ความต้องการไปเที่ยวเมืองไทย และการมีญาติหรือเพื่อนอยู่เมืองไทย จำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของนักศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษามีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 14 ข้อมูลของนักศึกษา แบ่งตามชั้นปี เพศ และอายุ ต่อไปนี้

ตาราง 14 ข้อมูลของนักศึกษา แบ่งตามชั้นปี เพศ และอายุ

(n =140)

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	เพศ		จำนวน รวม (ร้อยละ)	อายุ (ปี)					
	ชาย	หญิง		16	17	18	19	20	21
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ปี 1	3	23	26 (18.57)	1	22 (15.71)	3	-	-	-
ปี 2	10	24	34 (24.29)	-	-	28 (20.00)	3	3	-
ปี 3	11	24	35 (25.00)	-	-	-	27 (19.29)	8	-
ปี 4	7	38	45 (32.14)	-	-	-	-	41 (29.29)	4
รวม	31 (22.14)	109 (77.86)	140 (100.00)	1 (0.72)	22 (15.71)	31 (22.14)	30 (21.43)	52 (37.14)	4 (2.86)

จากตาราง 14 พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 140 คน สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยได้ดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.14 และเป็นเพศหญิง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 77.86

ชั้นปีการศึกษา เพศ อายุ สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัยตามชั้นปีการศึกษาได้ดังนี้

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 เป็นเพศชาย 3 คน เพศหญิง 23 คน อายุระหว่าง 16-18 ปี ส่วนมากอายุ 17 ปี มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.71 ของจำนวนทั้งหมด

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 24.29 เป็นเพศชาย 10 คน เพศหญิง 24 คน อายุระหว่าง 18-20 ปี ส่วนมากอายุ 18 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนทั้งหมด

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เป็นเพศชาย 11 คน เพศหญิง 24 คน อายุระหว่าง 19-20 ปี ส่วนมากอายุ 19 ปี มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.29 ของจำนวนทั้งหมด

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 เป็นเพศชาย 7 คน เพศหญิง 38 คน อายุระหว่าง 20-21 ปี ส่วนมากอายุ 20 ปี มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29.29 ของจำนวนทั้งหมด

ส่วนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษา แบ่งเป็น 6 ตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านหลักสูตร แบ่งเป็นโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหารายวิชา และระยะเวลาและชั่วโมงเรียน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านหลักสูตร

(n =140)			
หลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
โครงสร้างหลักสูตร			
1. มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจน	3.64	0.732	มาก
2. การพัฒนาหลักสูตรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.48	0.683	มาก
3. มีคำอธิบายรายวิชาอย่างชัดเจน	3.59	0.749	มาก
4. มีวัตถุประสงค์ของรายวิชาอย่างชัดเจน	3.73	0.847	มาก
5. จำนวนรายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.59	0.689	มาก
6. รายวิชาครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน	4.26	0.836	มากที่สุด

ตาราง 15 (ต่อ)

หลักสูตร	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
เนื้อหารายวิชา			
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.45	0.752	มาก
2. มีการจัดเรียงเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก	4.01	0.844	มาก
3. เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง	3.75	0.841	มาก
4. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.66	0.697	มาก
ระยะเวลาและชั่วโมงเรียน			
1. จำนวนชั่วโมงเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.72	0.930	มาก
2. เวลาเรียนในแต่ละคาบเหมาะสมกับการเรียนรู้	3.75	1.012	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.72	-	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คือ 3.72 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

โครงสร้างหลักสูตร ค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านโครงสร้างหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ รายวิชาที่มีในหลักสูตรครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.507 ค่าเฉลี่ยในแต่ละข้ออยู่ในระดับมาก ระหว่าง 3.64-3.73 ค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านโครงสร้างหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.73 ได้แก่ มีวัตถุประสงค์ของรายวิชาอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.73 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.847 รองลงมา ได้แก่ หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 3.64 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.732 ส่วนหัวข้อมีคำอธิบายรายวิชาอย่างชัดเจน และจำนวนรายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.59 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.749 และ 0.689 ตามลำดับ และการพัฒนาหลักสูตรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 3.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.655

เนื้อหารายวิชา ค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหารายวิชา อยู่ระหว่าง 3.45-4.01 ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ได้แก่ มีการจัดเรียงเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก ค่าเฉลี่ย 4.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.844 เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง ค่าเฉลี่ย 3.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.841 ส่วนเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 3.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.697 และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 3.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.752

ระยะเวลาและชั่วโมงเรียน เวลาเรียนในแต่ละคาบเหมาะสมกับการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.012 และจำนวนชั่วโมงเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.72 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.930

**ตอนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นแนวการสอนและกลวิธีสอน**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นแนวการสอนและกลวิธีสอน แบ่งเป็นแนวทางการสอน
และวิธีการสอน 7 วิธี มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาชั้นแนวการสอนและกลวิธีสอน

(n =140)

แนวการสอนและกลวิธีสอน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
แนวทางการสอน			
1. สอนตามจุดประสงค์รายวิชา	3.77	0.723	มาก
2. มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน คือ เปิดเรื่อง-เข้าสู่เนื้อหา-ปิดการสอน	3.47	0.617	มาก
3. มีการใช้กลวิธีสอนที่หลากหลายในแต่ละรายวิชา	3.51	0.763	มาก
4. ใช้สื่อทักขรในการสอนฟัง-พูดพื้นฐาน	4.10	0.876	มาก
วิธีสอน			
วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-translation Method)	3.99	0.870	มาก
1. สอนคำศัพท์โดยบอกคำแปลเป็นภาษาเมียนมา และยกตัวอย่างประโยคที่มีคำศัพท์นั้นอยู่			
2. อธิบายกฎไวยากรณ์และข้อยกเว้นต่างๆ ด้วยภาษาเมียนมา และยกตัวอย่าง			
วิธีสอนแบบตรง (Direct Method)	3.65	0.910	มาก
1. อธิบายคำศัพท์โดยวาดภาพ แสดงของจริง หรือแสดงท่าทาง			
2. ให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านข้อความในบทเรียน แล้วผู้สอนอธิบายคำศัพท์หรือสำนวนเป็นภาษาไทย			
3. ดึงกฎไวยากรณ์จากบทเรียนมาฝึกเพิ่มเติม โดยใช้คำถามเกี่ยวกับตัวผู้เรียน			
วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ	3.51	0.830	มาก
1. ให้ผู้เรียนฝึกถามตอบเป็นภาษาไทยโดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียน			
2. ให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง			
วิธีสอนแบบฟัง-พูด (ALM – The Audio-lingual Method)	3.14	0.861	ปานกลาง
ให้ฝึกท่องจำบทสนทนา ผู้เรียนทั้งชั้นพูดตาม และพูดซ้ำๆ หลายครั้ง			
วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	3.12	1.014	ปานกลาง
สอนคำศัพท์โดยท่าทางให้ดูเป็นตัวอย่าง เช่น ยืน นั่ง แล้วเลือกผู้เรียนมาทำตามคำสั่งนั้นๆ			

ตาราง 16 (ต่อ)

แนวการสอนและกลวิธีสอน	$\bar{X}$	S.D.	การแปรผล
วิธีสอนแบบเงียบ (Silent Way) สอนการออกเสียงสระ พยัญชนะ และคำ โดยใช้แผ่นภูมิเสียงและสี (Fidel), Rods และทำทางที่ช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงเอง ผู้สอนเงียบ	1.09	0.281	น้อยที่สุด
วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สอนฟังพูด ไม่เน้นไวยากรณ์ แต่เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร	3.63	0.843	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.45	-	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นของนักศึกษาในด้านแนวการสอนและกลวิธีสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.45 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวทางการสอน ค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาด้านแนวทางการสอนอยู่ในระดับมาก คือ 3.71 ค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ การใช้สัทอักษรในการสอนฟัง-พูดพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ย 4.10 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.876 รองลงมาได้แก่ สอนตามจุดประสงค์รายวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.723 มีการใช้กลวิธีสอนที่หลากหลายในแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.763 และมีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน คือ เปิดเรื่อง-เข้าสู่เนื้อหา-ปิดการสอน มีค่าเฉลี่ย 3.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.617

วิธีสอน ค่าเฉลี่ยรวมด้านวิธีสอนอยู่ที่ 3.16 ระดับปานกลาง ส่วนวิธีสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล มีค่าเฉลี่ย 3.99 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.870 ค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ วิธีสอนแบบตรง มีค่าเฉลี่ย 3.65 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.910 ส่วนวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 3.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.843 และวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ย 3.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.830

วิธีสอนที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ วิธีสอนแบบฟัง-พูด มีค่าเฉลี่ย 3.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.861 และวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง ค่าเฉลี่ย 3.12 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.014 ส่วนวิธีสอนที่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ วิธีสอนแบบเงียบ มีค่าเฉลี่ย 1.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.281

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

- 1) วิธีการสอนในปัจจุบันทำให้ผู้เรียนสนใจ และสนุกกับการเรียน
- 2) อาจารย์กับนักศึกษาควรติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น เช่น มีการปรึกษาหารือกันเดือนละครั้ง นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน
- 3) อยากให้มีการฝึกสนทนามากๆ ปัจจุบันเน้นการอ่านและการเขียนมากกว่า

ตอนที่ 3 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แบ่งเป็นแนวทาง
การประเมินผลและวิธีประเมินผล มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

(n =140)

การวัดและประเมินผลการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
แนวทางการประเมินผล			
1. เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน ตรวจสอบได้	3.71	0.638	มาก
2. ข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา	3.98	0.629	มาก
3. การประเมินผลครอบคลุมทั้งสี่ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน	3.97	0.768	มาก
วิธีประเมินผล			
1. วิธีประเมินผลมีความหลากหลาย เช่น ตอบคำถาม เติมคำ	3.73	0.888	มาก
2. มีการประเมินผลระหว่างเรียนทุกครั้ง เช่น ให้ผู้เรียนตอบคำถาม	3.61	0.717	มาก
3. การประเมินผลมุ่งเน้นผู้เรียนรายบุคคลมากกว่ารายกลุ่ม	3.36	0.907	ปานกลาง
4. การสอบย่อยและสอบปลายภาคมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม	3.51	0.894	มาก
5. การนำเสนองานหน้าชั้น / ชิ้นงานที่น่าส่ง ควรเป็นส่วนหนึ่งของ คะแนนประเมินผล	3.48	0.724	มาก
6. พฤติกรรมผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน ควรเป็นส่วนหนึ่งของ คะแนนประเมินผล	3.90	0.842	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.69	-	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน อยู่ใน
ระดับมาก คือ 3.69 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวทางการประเมินผล ค่าเฉลี่ยด้านแนวทางการประเมินผลอยู่ในระดับมาก ได้แก่
ข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา คือ 3.98 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.629 การประเมินผล
ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน มีค่าเฉลี่ย 3.97 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.768 ส่วน
เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจนตรวจสอบได้ ค่าเฉลี่ย 3.71 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.638

วิธีประเมินผล ค่าเฉลี่ยในแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 3.48–3.90 จัดอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย
สูงสุดในระดับมาก ได้แก่ พฤติกรรมของผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนน
ประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 3.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.842 รองลงมา ได้แก่ วิธีประเมินผลมีความ
หลากหลาย มีค่าเฉลี่ย 3.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.888 มีการประเมินผลระหว่างเรียนทุกครั้งมีค่าเฉลี่ย
3.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.717 การสอบย่อยและสอบปลายภาคมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ย
3.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.894 และการนำเสนองานหน้าชั้น/ชิ้นงานที่น่าส่ง ควรเป็นส่วนหนึ่งของ
คะแนนประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 3.48 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.724

ค่าเฉลี่ยต่ำสุดด้านวิธีประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การประเมินผล มุ่งเน้นผู้เรียนรายบุคคลมากกว่ารายกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 3.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.907

ตอนที่ 4 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนรู้การสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนรู้การสอน แบ่งเป็น 2
ประเด็น ดังนี้

4.1 การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนรู้การสอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้
แบบเรียนและสื่อการเรียนรู้การสอน แบ่งเป็นการใช้แบบเรียนและการใช้สื่อการเรียนรู้การสอน
มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านการใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนรู้การสอน
(n =140)

การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนรู้การสอน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การใช้แบบเรียน			
1. เนื้อหาแบบเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา	3.60	0.728	มาก
2. เนื้อหาแบบเรียนมีความทันสมัย น่าสนใจ	3.61	0.887	มาก
3. บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	3.77	0.799	มาก
4. บทเรียนมีแบบฝึกเสริมที่เหมาะสม	3.76	0.936	มาก
5. รูปเล่มของแบบเรียนน่าสนใจ	3.24	0.897	ปานกลาง
6. ผู้เรียนสามารถเตรียมและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง	3.91	0.610	มาก
การใช้สื่อการเรียนรู้การสอน			
1. สื่อการเรียนรู้การสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา	3.47	0.852	มาก
2. มีสื่อการเรียนรู้การสอนที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ	3.51	0.909	มาก
3. ห้องสมุดมีตำราและสื่อการเรียนรู้การสอนภาษาไทยที่เหมาะสม และเพียงพอ	3.51	0.925	มาก
4. ผู้เรียนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลประกอบ การเรียนรู้ได้ง่าย	3.15	0.864	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.55	-	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาด้านการใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนรู้การสอน
อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.55 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การใช้แบบเรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุดของนักศึกษาด้านแบบเรียน ได้แก่ ผู้เรียนสามารถเตรียมและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.610 ค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก และ บทเรียนมีแบบฝึกเสริมที่เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 3.77 และ 3.76 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.799 และ 0.936 ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาแบบเรียนมีความทันสมัย น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย 3.61 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.887 เนื้อหาแบบเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.728

การใช้สื่อการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านสื่อการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ และห้องสมุดมีตำราและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมและเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 3.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.909 และ 0.925 ตามลำดับ ส่วนสื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา มีค่าเฉลี่ย 3.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.852 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ผู้เรียนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลประกอบการเรียนได้ มีค่าเฉลี่ย 3.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.864

4.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน แบ่งตามประเภทของสื่อการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านประเภทของสื่อการเรียนการสอน

(n =140)

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
สื่อสิ่งพิมพ์			
1. แบบเรียน	4.27	0.812	มากที่สุด
2. แบบฝึกหัดเสริม	3.75	0.750	มาก
3. เอกสารประกอบ	3.16	0.870	ปานกลาง
4. พจนานุกรมไทย-อังกฤษ / อังกฤษ-ไทย	3.79	0.912	มาก
5. พจนานุกรมไทย-พม่า / พม่า-ไทย	3.55	0.884	มาก
6. พจนานุกรมไทย-ไทย	3.36	0.982	ปานกลาง
สื่อวัสดุ			
1. บัตรคำ หรือบัตรภาพ	2.64	0.931	ปานกลาง
2. แผนภูมิเสียงและสี (Fidel)	1.03	0.167	น้อยที่สุด
3. แท่งไม้ (rods)	1.04	0.186	น้อยที่สุด
4. วัสดุของจริง	3.09	0.877	ปานกลาง
5. กระดาน	3.74	0.860	มาก
สื่อประสม			
1. เทป / แผ่นบันทึกเสียง	3.60	0.880	มาก
2. วีดิทัศน์	3.01	1.021	ปานกลาง
3. เพลง	3.12	0.852	ปานกลาง
สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ			
เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์	3.19	1.038	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.09	-	ปานกลาง

จากตาราง 19 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน แบ่งตามประเภทของสื่อการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้บ่อยที่สุด คือ แบบเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.27 อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.812 ค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ พจนานุกรมไทย-อังกฤษ/อังกฤษ-ไทย มีค่าเฉลี่ยระดับมาก 3.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.912 แบบฝึกหัดเสริม มีค่าเฉลี่ย 3.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.750 ส่วนพจนานุกรมไทย-พม่า/พม่า-ไทย มีค่าเฉลี่ย 3.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.884 พจนานุกรมไทย-ไทย มีค่าเฉลี่ย 3.36 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.982 และเอกสารประกอบ มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง 3.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.870

สื่อวัสดุ ค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านสื่อวัสดุ ได้แก่ กระดาน มีค่าเฉลี่ย 3.74 อยู่ในระดับมาก และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.860 สื่อวัสดุที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา ในระดับปานกลาง ได้แก่ วัสดุของจริง มีค่าเฉลี่ย 3.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.877 และบัตรคำหรือบัตรภาพ ค่าเฉลี่ย 2.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.931 สำหรับสื่อการเรียนการสอนที่มีการใช้น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ แผ่นภูมิเสียงและสี (Fidel) และแท่งไม้ (rods) มีค่าเฉลี่ย 1.03 และ 1.04 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.186 และ 0.880 ตามลำดับ

สื่อประสม เทปหรือแผ่นบันทึกเสียง มีค่าเฉลี่ยระดับมาก 3.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.880 สื่อประสมที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ เพลง ค่าเฉลี่ย 3.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.852 วิดีทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.021

สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ เว็บไซต์และสื่อออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง 3.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.038

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

- 1) เนื้อหาแบบเรียนไม่ค่อยทันสมัย
- 2) ถ้ามีเพลง หนังสือ ละคร ในห้องปฏิบัติการทางภาษาจะช่วยฝึกการฟัง-พูดได้ดี

ตอนที่ 5 สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมนอกห้องเรียน และกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

5.1 กิจกรรมในห้องเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนแบ่งเป็นการดำเนินกิจกรรมและรูปแบบกิจกรรม มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านกิจกรรมในห้องเรียน

(n =140)

กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
การดำเนินกิจกรรม			
1. มีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน	3.49	0.606	มาก
2. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.49	0.725	มาก
3. ได้รับมอบหมายงานกลุ่ม	3.60	1.009	มาก
4. ได้รับมอบหมายงานเดี่ยว	3.83	0.831	มาก
5. สร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เช่น เรียกชื่อไทย ติดแผนที่ไทย	3.84	1.015	มาก
รูปแบบกิจกรรม			
1. ฝึกบทสนทนาต่อกันเป็นลูกโซ่	2.94	0.632	ปานกลาง
2. ฝึกออกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง ให้เห็นเสียงที่แตกต่าง	3.79	0.809	มาก
3. ให้ผู้เรียนพูดบทสนทนาหน้าชั้น โดยกำหนดหัวข้อให้	3.14	0.764	ปานกลาง
4. แสดงบทบาทสมมติ	3.55	0.876	มาก
5. ทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์	4.21	0.820	มากที่สุด
6. ฝึกถามตอบเป็นภาษาไทย โดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียน	3.74	0.972	มาก
7. แข่งขันเล่นเกมทางภาษา	2.91	0.897	ปานกลาง
8. ฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทย แล้วตอบคำถาม	4.44	0.722	มากที่สุด
9. ฝึกแปล ย่อความ จับใจความ	4.41	0.688	มากที่สุด
10. เรียนจากเพลง	3.47	1.166	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.66	-	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาด้านกิจกรรมในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.66 อยู่ในระดับมาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การดำเนินกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมในห้องเรียนมีค่าเฉลี่ยตามลำดับในระดับมาก ได้แก่ การสร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เช่น เรียกชื่อไทย ติดแผนที่หรือภาพสถานที่ของไทยในห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 3.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.015 รองลงมา ได้แก่ การได้รับมอบหมายงานเดี่ยว มีค่าเฉลี่ย 3.83 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.831 ส่วนการได้รับมอบหมายงานกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 3.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.009 หัวข้อมีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน และกิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.606 และ 0.725 ตามลำดับ

รูปแบบกิจกรรม กิจกรรมในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ การฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทยแล้วตอบคำถาม มีค่าเฉลี่ย 4.44 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.722 รองลงมา คือ การฝึกแปล ย่อความ จับใจความ มีค่าเฉลี่ย 4.41 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.688 ส่วนการทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82

รูปแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากตามลำดับ ได้แก่ การฝึกออกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียงเพื่อให้เห็นความแตกต่าง มีค่าเฉลี่ย 3.79 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.809 การฝึกถามตอบกันเป็นภาษาไทยโดยใช้โครงสร้างประโยคในบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.74 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.972 การแสดงบทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ย 3.55 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.876 และเรียนจากเพลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.47 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.166

รูปแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ได้แก่ การให้ผู้เรียนพูดบทสนทนาหน้าชั้นโดยกำหนดหัวข้อหรือสถานการณ์ให้ มีค่าเฉลี่ย 3.14 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.764 การฝึกบทสนทนาต่อกันเป็นลูกโซ่ มีค่าเฉลี่ย 2.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.632 ส่วนการแข่งขันเล่นเกมทางภาษา มีค่าเฉลี่ย 2.93 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.033

5.2 กิจกรรมนอกห้องเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน แบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม ได้แก่ การประกวด นิทรรศการและการแสดง และการฝึกปฏิบัติและภาคสนาม มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาต่างประเทศด้านกิจกรรมนอกห้องเรียน

(n =140)

กิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
การประกวด			
1. การโต้วาทิ	3.84	0.752	มาก
2. การประกวดสุนทรพจน์	3.96	0.661	มาก
3. การประกวดเรียงความ	3.94	0.807	มาก
4. การประกวดร้องเพลงไทย	3.91	0.758	มาก
5. การประกวดออกแบบโปสเตอร์	3.75	0.858	มาก
นิทรรศการและการแสดง			
1. การแสดงละคร	3.50	1.021	มาก
2. การจัดงานตามเทศกาลและวันสำคัญของไทย	3.81	0.886	มาก
3. กิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบเมียนมา-ไทย	4.06	0.784	มาก
การฝึกปฏิบัติและภาคสนาม			
1. การผลิตหนังสือพิมพ์	3.41	0.749	มาก
2. การฝึกงาน	3.65	0.848	มาก
3. ทัศนศึกษาที่ประเทศไทย	3.92	0.874	มาก
4. กิจกรรมเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญจากไทย เช่น ภาษาไทยในดวงใจ	4.01	0.777	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.81	-	มาก

จากตาราง 21 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจของนักศึกษาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.81 และกิจกรรมทุกกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การประกวด กิจกรรมนอกห้องเรียนประเภทการประกวดมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน อยู่ระหว่าง 3.75-3.96 ได้แก่ การประกวดสุนทรพจน์ มีค่าเฉลี่ย 3.96 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.661 การประกวดเรียงความ ค่าเฉลี่ย 3.94 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.807 การประกวดร้องเพลงไทย มีค่าเฉลี่ย 3.91 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.758 ส่วนการโต้วาที มีค่าเฉลี่ย 3.84 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.752 และการประกวดออกแบบโปสเตอร์ มีค่าเฉลี่ย 3.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.858

นิทรรศการและการแสดง กิจกรรมนอกห้องเรียนประเภทนิทรรศการและการแสดงที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบระหว่างเมียนมากับไทย มีค่าเฉลี่ย 4.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.784 การจัดงานตามเทศกาลและวันสำคัญของไทย มีค่าเฉลี่ย 3.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.886 และการแสดงละคร มีค่าเฉลี่ย 3.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.021

การฝึกปฏิบัติและภาคสนาม กิจกรรมนอกห้องเรียนประเภทการฝึกปฏิบัติและภาคสนามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ได้แก่ กิจกรรมเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญจากไทย เช่น ภาษาไทยในดวงใจ มีค่าเฉลี่ย 4.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.777 รองลงมา คือ ทัศนศึกษาที่ประเทศไทย มีค่าเฉลี่ย 4.33 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.697 ส่วนการฝึกงาน มีค่าเฉลี่ย 3.65 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.848 และการผลิตหนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 3.41 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.749

5.3 กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลประเภทเรียงลำดับ ผู้วิจัยใช้สถิติการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และกิจกรรมเดี่ยว มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	
	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์		
1. ร่วมกิจกรรมทางภาษาของ YUFL	70	50.0
2. ติดต่อกับคนไทยทางสื่อสังคมออนไลน์	73	52.1
3. ฝึกพูดภาษาไทยกับนักท่องเที่ยว	65	46.4
4. ซักถามและพูดไทยในห้องเรียน	28	20.0
กิจกรรมเดี่ยว		
1. ศึกษาจากสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้	47	33.6
2. ดูภาพยนตร์ / ละครไทย	61	43.6
3. ฟังเพลงไทย	46	32.9
4. อ่านหนังสือ / เรื่องสั้น / นิยายไทย	30	21.4

จากตาราง 22 พบว่า จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 140 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยตนเองมากที่สุด 3 อันดับแรก แบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และกิจกรรมเดี่ยว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กิจกรรมที่นักศึกษาเห็นว่าช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยตนเองได้มากที่สุด และเป็นกิจกรรมที่ต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่ การติดต่อกับคนไทยทางสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 รองลงมา ได้แก่ การร่วมกิจกรรมทางภาษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ส่วนการฝึกพูดภาษาไทยกับนักท่องเที่ยวมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 และการซักถามและพูดภาษาไทยในห้องเรียน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมที่นักศึกษาเห็นว่าช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยตนเองได้มากที่สุด โดยทำกิจกรรมคนเดียวได้ ได้แก่ การดูภาพยนตร์หรือละครไทย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 ส่วน รองลงมา ได้แก่ การศึกษาจากสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4 การฟังเพลงไทย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 และการอ่านหนังสือ เรื่องสั้น นิยายไทย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมเพิ่มในการเรียนการสอน สรุปประเภทของกิจกรรมได้ดังนี้

- 1) กิจกรรมกลุ่ม
- 2) กิจกรรมที่ทำให้ผ่อนคลาย
- 3) กิจกรรมที่เสริมความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประเทศไทย ได้แก่ การสอนทำอาหารไทย เล่าเรื่องประเทศไทยให้ฟัง
- 4) กิจกรรมเสริมทักษะ ได้แก่ การออกเสียงตัวสะกด

ตอนที่ 6 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลประเภทเรียงลำดับ ผู้วิจัยใช้สถิติการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตามประเภทของแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาของนักศึกษาด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

(n =140)

แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	
	จำนวน	ร้อยละ
แรงจูงใจภายนอก		
1. มีโอกาสได้ทำงานที่ดี รายได้สูง	79	56.4
2. มีโอกาสได้ทำงานที่ประเทศไทย	53	37.9
3. มีโอกาสได้ศึกษาต่อที่ประเทศไทย	54	38.6
แรงจูงใจภายใน		
1. ต้องการดูหนังฟังเพลงไทยได้เข้าใจ	59	42.1
2. ชื่นชอบดารา /นักร้องไทย	28	20.0
3. ต้องการไปเที่ยวเมืองไทย	54	38.6
4. ชอบอาหารไทย	31	22.1
5. สนใจวัฒนธรรมไทย	35	25.0
6. มีญาติพี่น้อง หรือเพื่อนอยู่เมืองไทย	27	19.3

จากตาราง 23 พบว่า จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 140 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แรงจูงใจภายนอก นักศึกษาเห็นว่า แรงจูงใจภายนอกในการเรียนภาษาไทย ได้แก่ การมีโอกาสดำรงงานที่ดี รายได้สูง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 ส่วนการมีโอกาสดำรงงานต่อที่ประเทศไทย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 และการมีโอกาสดำรงงานที่ประเทศไทย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9

แรงจูงใจภายใน นักศึกษาเห็นว่า แรงจูงใจภายในในการเรียนภาษาไทย ได้แก่ ความต้องการดูหนังฟังเพลงไทยได้เข้าใจ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 ความต้องการไปเที่ยวเมืองไทย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ความสนใจในวัฒนธรรมไทย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ความชอบอาหารไทย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 การชื่นชอบดารา/นักร้องไทย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และการมีญาติหรือเพื่อนอยู่เมืองไทย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบจากแบบสอบถามของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษา

การเปรียบเทียบข้อมูลสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษา แบ่งเป็น 6 ตอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านหลักสูตร มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านหลักสูตร

หลักสูตร	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษา	ค่าเฉลี่ยรวม	การแปรผล
โครงสร้างหลักสูตร				
1. มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างชัดเจน	3.87	3.64	3.76	มาก
2. การพัฒนาหลักสูตรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.00	3.48	3.74	มาก
3. มีคำอธิบายรายวิชาอย่างชัดเจน	3.73	3.59	3.66	มาก
4. มีวัตถุประสงค์ของรายวิชาอย่างชัดเจน	4.00	3.73	3.87	มาก
5. จำนวนรายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.00	3.59	3.79	มาก
6. รายวิชาครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน	4.40	4.26	4.33	มากที่สุด
เนื้อหาวิชา				
1. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	3.80	3.45	3.63	มาก
2. มีการจัดเรียงเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก	3.80	4.01	3.91	มาก
3. เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง	4.00	3.75	3.88	มาก
4. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.80	3.66	3.73	มาก
ระยะเวลาและชั่วโมงเรียน				
1. จำนวนชั่วโมงเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.80	3.72	3.76	มาก
2. เวลาเรียนในแต่ละคาบเหมาะสมกับการเรียนรู้	3.93	3.75	3.84	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.93	3.72	3.83	มาก

จากตาราง 24 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาชั้นหลักสูตรอยู่ในระดับมาก คือ 3.83 ค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านโครงสร้างหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม เห็นด้วยมากที่สุดว่า รายวิชาในหลักสูตรครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และค่าเฉลี่ยลำดับรองลงมาได้แก่ มีวัตถุประสงค์ของรายวิชาอย่างชัดเจน

ด้านเนื้อหาวิชา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ได้แก่ มีการจัดเรียงเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก, เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง, เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ส่วนด้านระยะเวลาและชั่วโมงเรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เวลาเรียนในแต่ละคาบเหมาะสมกับการเรียนรู้

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาชั้นแนวการสอนและกลวิธีสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาชั้นแนวการสอนและกลวิธีสอน แบ่งเป็นแนวทางการสอนและวิธีสอน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาชั้นแนวการสอนและกลวิธีสอน

แนวการสอนและกลวิธีสอน	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มผู้บริหาร และอาจารย์	ค่าเฉลี่ย ของกลุ่ม นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย รวม	การ แปลผล
แนวทางการสอน				
1. สอนตามจุดประสงค์รายวิชา	4.13	3.77	3.95	มาก
2. มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจนคือ เปิดเรื่อง-เนื้อหา-ปิดการสอน	4.00	3.47	3.74	มาก
3. มีการใช้กลวิธีสอนที่หลากหลายในแต่ละรายวิชา	3.87	3.51	3.69	มาก
4. ใช้สื่อทักซ์ในการสอนฟัง-พูดพื้นฐาน	4.20	4.10	4.15	มาก
วิธีสอน				
1. วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล	4.13	3.99	4.06	มาก
2. วิธีสอนแบบตรง (Direct Method)	3.78	3.65	3.72	มาก
3. วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ	3.77	3.51	3.64	มาก
4. วิธีสอนแบบฟัง-พูด (ALM – The Audio-lingual Method)	3.73	3.14	3.44	มาก
5. วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)	3.33	3.12	3.23	ปานกลาง
6. วิธีสอนแบบเงียบ (Silent Way)	1.20	1.09	1.15	น้อยที่สุด
7. วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	3.67	3.63	3.65	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.68	3.45	3.57	มาก

จากตาราง 25 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้าน
แนวการสอนและกลวิธีสอน มีค่าเฉลี่ย 3.57 อยู่ในระดับมาก ด้านแนวทางการสอน ประเด็นที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุดของทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ การใช้สัทอักษรในการสอนฟังพูดพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.15

วิธีสอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาอยู่
ในระดับมาก และเป็นค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละกลุ่ม ได้แก่ วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล มีค่าเฉลี่ย
4.06 รองลงมา ได้แก่ วิธีสอนแบบตรง มีค่าเฉลี่ย 3.72 นอกจากนี้ยังมีวิธีสอนตามแนวการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร และวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจที่มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียง
กันในระดับมาก ส่วนวิธีสอนแบบฟัง-พูด ซึ่งเป็นวิธีแบบท่องจำ กลุ่มนักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับ
ปานกลาง ซึ่งต่างจากผลการวิจัยของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ที่อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะสื่อที่
นักศึกษาใช้ในการค้นหาคำศัพท์เพื่อท่องจำ อยู่ในรูปของเทคโนโลยี Application ในโทรศัพท์มือถือ
ส่วนตัว ไม่ใช้รูปแบบของการท่องจำแบบเก่า

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับ กลุ่มนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษา
ต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่ม
นักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน แบ่งเป็นแนวทางการประเมินผลและวิธีประเมินผลมี
รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับ กลุ่มนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

การวัดและประเมินผลการเรียน	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มผู้บริหาร และอาจารย์	ค่าเฉลี่ย ของกลุ่ม นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย รวม	การ แปลผล
แนวทางการประเมินผล				
1. เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน ตรวจสอบได้	4.20	3.71	3.95	มาก
2. ข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา	4.40	3.98	4.19	มาก
3. การประเมินผลครอบคลุมทั้งสี่ทักษะ	4.33	3.97	4.15	มาก
วิธีประเมินผล				
1. วิธีประเมินผลมีความหลากหลาย	4.13	3.73	3.93	มาก
2. มีการประเมินผลระหว่างเรียนทุกครั้ง	4.20	3.61	3.91	มาก
3. การประเมินผลมุ่งเน้นผู้เรียนรายบุคคลมากกว่ารายกลุ่ม	3.53	3.36	3.45	มาก
4. การสอบย่อยและสอบปลายภาคมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม	4.07	3.51	3.79	มาก
5. การนำเสนองานหน้าชั้น / ชิ้นงานที่นำเสนอ ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล	3.87	3.48	3.68	มาก
6. พฤติกรรมผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน ควรเป็นส่วนหนึ่งของ คะแนนประเมินผล	4.00	3.90	3.95	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.08	3.69	3.89	มาก

จากตาราง 26 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน กับกลุ่มนักศึกษาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมาก คือ 3.89 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวทางการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยระดับมากในแต่ละกลุ่มตามลำดับ ได้แก่ ข้อสอบ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา, การประเมินผลครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และเกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจนตรวจสอบได้

วิธีประเมินผล ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านวิธีประเมินผลอยู่ในระดับมากทุกวิธี ได้แก่ พฤติกรรมผู้เรียน เช่น การเข้าเรียนควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล วิธีประเมินผลมีความหลากหลาย มีการประเมินผลระหว่างเรียนทุกครั้ง และการสอบย่อยและสอบปลายภาคมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน แบ่งเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

4.1 การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน แบ่งเป็น การใช้แบบเรียนและการใช้สื่อการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านการใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน

การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษา	ค่าเฉลี่ยรวม	การแปรผล
การใช้แบบเรียน				
1. เนื้อหาแบบเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา	4.00	3.60	3.80	มาก
2. เนื้อหาแบบเรียนมีความทันสมัย น่าสนใจ	4.07	3.61	3.84	มาก
3. บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.40	3.77	4.09	มาก
4. บทเรียนมีแบบฝึกเสริมที่เหมาะสม	4.40	3.76	4.08	มาก
5. รูปเล่มของแบบเรียนน่าสนใจ	4.07	3.24	3.66	มาก
6. ผู้เรียนสามารถเตรียมและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง	4.13	3.91	4.02	มาก
7. ผู้สอนมีส่วนร่วมในการผลิตแบบเรียนและแบบฝึกหัดเสริม	4.13	-	4.13	มาก

ตาราง 27 (ต่อ)

การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มผู้บริหาร และอาจารย์	ค่าเฉลี่ย ของกลุ่ม นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย รวม	การ แปลผล
การใช้สื่อการเรียนการสอน				
1. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา	3.87	3.47	3.67	มาก
2. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ	4.00	3.51	3.76	มาก
3. ห้องสมุดมีตำราและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย ที่เหมาะสมและเพียงพอ	3.87	3.51	3.69	มาก
4. ผู้เรียนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลประกอบ การเรียนรู้ได้ง่าย	3.73	3.15	3.44	มาก
5. ผู้สอนมีอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม	3.87	-	3.87	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.04	3.55	3.79	มาก

จากตาราง 27 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษา ด้านการใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก คือ 3.79 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การใช้แบบเรียน ทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของการใช้แบบเรียนในระดับมากที่สุดและมาก ในประเด็นที่เหมือนกันตามลำดับ ได้แก่ บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก บทเรียนมีแบบฝึกเสริมที่เหมาะสม และผู้เรียนสามารถเตรียมและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

การใช้สื่อการเรียนการสอน กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า ตนสามารถเข้าถึง อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลประกอบการสอนได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ต่างจากกลุ่มนักศึกษาที่มี ค่าเฉลี่ยประเด็นนี้ระดับปานกลาง ส่วนประเด็นมีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย และ น่าสนใจ กับห้องสมุดมีตำราและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมและเพียงพอ ทั้งสองกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

4.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบ ข้อมูลสื่อการเรียนการสอนระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษา แบ่งตาม ประเภทของสื่อมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาต่างประเทศของสื่อการเรียนการสอน

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษา	ค่าเฉลี่ยรวม	การแปรผล
สื่อสิ่งพิมพ์				
1. แบบเรียน	4.87	4.27	4.57	มากที่สุด
2. แบบฝึกหัดเสริม	3.87	3.75	3.81	มาก
3. เอกสารประกอบ	3.67	3.16	3.42	มาก
4. พจนานุกรมไทย-อังกฤษ / อังกฤษ-ไทย	3.40	3.79	3.59	มาก
5. พจนานุกรมไทย-พม่า / พม่า-ไทย	3.60	3.55	3.57	มาก
6. พจนานุกรมไทย-ไทย	3.27	3.36	3.31	ปานกลาง
สื่อวัสดุ				
1. บัตรคำ หรือบัตรภาพ	3.13	2.64	2.88	ปานกลาง
2. แผ่นภูมิเสียงและสี (Fidel)	1.13	1.03	1.08	น้อยที่สุด
3. แท่งไม้ (rods)	1.07	1.04	1.05	น้อยที่สุด
4. วัสดุของจริง	2.67	3.09	2.88	ปานกลาง
5. กระดาน	4.67	3.74	4.21	มากที่สุด
6. กระดาษ A4	3.56	-	3.56	มาก
สื่อประสม				
1. เทป / แผ่นบันทึกเสียง	3.33	3.60	3.46	มาก
2. วีดิทัศน์	3.20	3.01	3.10	ปานกลาง
3. เพลง	3.33	3.12	3.22	ปานกลาง
สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ				
เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์	2.87	3.19	3.03	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.23	3.09	3.16	ปานกลาง

จากตาราง 28 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของการใช้สื่อการเรียนการสอนของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.16 สื่อการเรียนการสอนที่เห็นว่าใช้มากที่สุด ได้แก่ แบบเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4.57 รองลงมาคือสื่อวัสดุ ได้แก่ กระดาน มีค่าเฉลี่ย 4.21 กลุ่มนักศึกษาเห็นว่ามีการใช้พจนานุกรมไทย-อังกฤษ อังกฤษ-ไทยในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยมากกว่าพจนานุกรมไทย-พม่า พม่า-ไทย ต่างจากกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามีการใช้พจนานุกรมไทย-อังกฤษ อังกฤษ-ไทยในระดับปานกลาง และใช้น้อยกว่าพจนานุกรมไทย-พม่า พม่า-ไทย ส่วนพจนานุกรมไทย-ไทย มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ด้านสื่อประสมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ เทปหรือแผ่นบันทึกเสียง มีค่าเฉลี่ย 3.46 อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมนอกห้องเรียน และกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ดังต่อไปนี้

5.1 กิจกรรมในห้องเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมในห้องเรียน แบ่งเป็นการดำเนินกิจกรรมและรูปแบบกิจกรรม มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมในห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษา	ค่าเฉลี่ยรวม	การแปรผล
การดำเนินกิจกรรม				
1. มีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน	3.13	3.49	3.31	ปานกลาง
2. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.47	3.49	3.48	มาก
3. ได้รับมอบหมายงานกลุ่ม	3.40	3.60	3.50	มาก
4. ได้รับมอบหมายงานเดี่ยว	3.40	3.83	3.62	มาก
5. สร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เช่น ใช้ชื่อไทย ติดแผนที่ไทย	3.73	3.84	3.79	มาก
รูปแบบกิจกรรม				
1. ฝึกบทสนทนาต่อกันเป็นลูกโซ่	3.13	2.94	3.04	ปานกลาง
2. ฝึกออกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง ให้เห็นเสียงที่แตกต่าง	3.27	3.79	3.53	มาก
3. ให้ผู้เรียนพูดบทสนทนาหน้าชั้น โดยกำหนดหัวข้อให้	3.40	3.14	3.27	ปานกลาง
4. แสดงบทบาทสมมติ	3.20	3.55	3.38	ปานกลาง
5. ทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์	3.67	4.21	3.94	มาก
6. ฝึกถามตอบเป็นภาษาไทยโดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียน	3.87	3.74	3.81	มาก
7. แข่งขันเล่นเกมทางภาษา	2.93	2.91	2.92	ปานกลาง
8. ฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทย แล้วตอบคำถาม	3.80	4.44	4.12	มาก
9. ฝึกแปล ย่อความ จับใจความ	4.07	4.41	4.24	มากที่สุด
10. เรียนจากเพลง	3.13	3.47	3.30	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.44	3.66	3.55	มาก

จากตาราง 29 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนอยู่ในระดับมาก คือ 3.55 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การดำเนินกิจกรรม กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาเห็นตรงกันว่า มีการสร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เป็นห้องเรียนภาษาไทย โดยการตั้งชื่อไทยให้นักศึกษาทุกคน ค่าเฉลี่ยประเด็นนี้เป็นค่าเฉลี่ยสูงสุดด้านการดำเนินกิจกรรม อยู่ในระดับมาก

รูปแบบกิจกรรม กิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มในระดับมากที่สุด ได้แก่ การฝึกแปล ย่อความ จับใจความ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.24 และกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาในระดับมากที่สุด ได้แก่ การฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทยแล้วตอบคำถาม และการทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.12 และ 3.94 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเมื่อพิจารณาในรายข้อและในภาพรวมของทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ การแข่งขันเล่นเกมทางภาษา มีค่าเฉลี่ย 2.92 อยู่ในระดับปานกลาง

5.2 กิจกรรมนอกห้องเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน แบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม ได้แก่ การประกวด นิทรรศการและการแสดง และการฝึกปฏิบัติและภาคสนาม มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมนอกห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน	ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มผู้บริหาร และอาจารย์	ค่าเฉลี่ย ของกลุ่ม นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย รวม	การ แปลผล
การประกวด				
1. การโต้วาที	4.20	3.84	4.02	มาก
2. การประกวดสุนทรพจน์	4.07	3.96	4.02	มาก
3. การประกวดเรียงความ	4.40	3.94	4.17	มาก
4. การประกวดร้องเพลงไทย	4.27	3.91	4.09	มาก
5. การประกวดออกแบบโปสเตอร์	3.93	3.75	3.84	มาก
นิทรรศการและการแสดง				
1. การแสดงละคร	4.20	3.50	3.85	มาก
2. การจัดงานตามเทศกาลและวันสำคัญของไทย	4.33	3.81	4.07	มาก
3. กิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบเมียนมา-ไทย	4.53	4.06	4.29	มากที่สุด
การฝึกปฏิบัติและภาคสนาม				
1. การผลิตหนังสือพิมพ์	4.20	3.41	3.81	มาก
2. การฝึกงาน	4.13	3.65	3.89	มาก
3. ทัศนศึกษาที่ประเทศไทย	4.33	3.92	4.13	มาก
4. กิจกรรมเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญจากไทย	4.53	4.01	4.27	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.26	3.81	4.04	มาก

จากตาราง 30 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของความพึงพอใจระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 กิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบระหว่างเมียนมากับไทย และกิจกรรมเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญจากไทย มีค่าเฉลี่ยรวม 4.29 และ 4.27 ตามลำดับ

กิจกรรมประเภทการประกวดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก ได้แก่ การประกวดเรียงความ มีค่าเฉลี่ย 4.17 เป็นค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกับกิจกรรมฝึกปฏิบัติและภาคสนาม ได้แก่ ทักษะศึกษาที่ประเทศไทย มีค่าเฉลี่ย 4.13

กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์มีความพึงพอใจในกิจกรรมนอกห้องเรียนในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของทุกกิจกรรม 4.26 ส่วนนักศึกษามีค่าเฉลี่ยรวมทุกกิจกรรม 3.81 อยู่ในระดับมาก

5.3 กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์และกิจกรรมเดี่ยว มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 31 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

กิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (ร้อยละ)		
	กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์	กลุ่มนักศึกษา	จำนวนเฉลี่ยรวม
กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์			
1. ร่วมกิจกรรมทางภาษาของ YUFL	66.7	50.0	58.35
2. ติดต่อกับคนไทยทางสื่อสังคมออนไลน์	33.3	52.1	42.7
3. ฝึกพูดภาษาไทยกับนักท้องถิ่น	20.0	46.4	33.2
4. ซักถามและพูดไทยในห้องเรียน	40.0	20.0	30.0
กิจกรรมเดี่ยว			
1. ศึกษาจากสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้	20.0	33.6	26.8
2. ดูภาพยนตร์ / ละครไทย	60.0	43.6	51.8
3. ฟังเพลงไทย	33.3	32.9	33.1
4. อ่านหนังสือ / เรื่องสั้น / นิยายไทย	33.3	21.4	27.35

จากตาราง 31 พบว่า กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยตนเองมากที่สุด ดังนี้

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองได้มากที่สุด ได้แก่ การร่วมกิจกรรมทางภาษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น มีจำนวนเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 58.35 จากข้อมูลเปรียบเทียบ นักศึกษาจำนวนร้อยละ 52.1 และผู้บริหารและอาจารย์จำนวนร้อยละ 33.3 เห็นว่า การติดต่อกับคนไทยทางสื่อสังคมออนไลน์ เป็นกิจกรรมสัมพันธ์ที่ช่วยในการเรียนรู้ได้มากที่สุด ส่วนการฝึกพูดภาษาไทยกับนักท่องเที่ยว มีนักศึกษาจำนวนร้อยละ 46.4 เห็นว่าจะช่วยเสริมทักษะภาษาได้ดี ในขณะที่ผู้บริหารและอาจารย์จำนวนร้อยละ 20 เห็นด้วยในประเด็นดังกล่าว สำหรับการชักถามและพูดไทยในห้องเรียน มีนักศึกษาเลือกกิจกรรมดังกล่าวร้อยละ 20 และมีผู้บริหารและอาจารย์เลือกกิจกรรมดังกล่าวร้อยละ 40 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและอาจารย์ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ส่วนนักศึกษาสนใจเรียนรู้ผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียนและนอกมหาวิทยาลัย

กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมที่ทั้งสองกลุ่มเห็นตรงกันว่าสามารถเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาได้ดี ได้แก่ การดูภาพยนตร์หรือละครไทย มีผู้เลือกกิจกรรมดังกล่าวจำนวนรวมร้อยละ 51.8

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลประเภทเรียงลำดับ ผู้วิจัยใช้สถิติการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตามประเภทของแรงจูงใจ ได้แก่ แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน มีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 32 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาระหว่างกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (ร้อยละ)		
	กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์	กลุ่มนักศึกษา	จำนวนเฉลี่ยรวม
แรงจูงใจภายนอก			
1. มีโอกาสได้ทำงานที่ดี รายได้สูง	86.7	56.4	71.55
2. มีโอกาสได้ทำงานที่ประเทศไทย	73.3	37.9	55.60
3. มีโอกาสได้ศึกษาต่อที่ประเทศไทย	86.7	38.6	62.65

ตาราง 32 (ต่อ)

แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (ร้อยละ)		
	กลุ่มผู้บริหาร และอาจารย์	กลุ่มนักศึกษา	จำนวน เฉลี่ยรวม
แรงจูงใจภายนอก			
1. ต้องการดูหนังฟังเพลงไทยได้เข้าใจ	20.0	42.1	31.05
2. ชื่นชอบดารานักแสดงไทย	0.0	20.0	20.00
3. ต้องการไปเที่ยวเมืองไทย	6.7	38.6	22.65
4. ชอบอาหารไทย	0.0	22.1	22.10
5. สนใจวัฒนธรรมไทย	20.0	25.0	22.50
6. มีญาติพี่น้อง หรือเพื่อนอยู่เมืองไทย	6.7	19.3	13.00

จากตาราง 32 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยเป็นแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ การมีโอกาสได้ทำงานที่ดีและรายได้สูง การมีโอกาสได้ศึกษาต่อที่ประเทศไทย และการมีโอกาสได้ทำงานที่ประเทศไทย ส่วนนักศึกษาเห็นว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยมีทั้งแรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน ได้แก่ การมีโอกาสได้ทำงานที่ดีและรายได้สูง มีจำนวนร้อยละ 56.4 รองลงมาได้แก่ ความต้องการดูหนังฟังเพลงไทยได้เข้าใจ การมีโอกาสได้ศึกษาต่อที่ประเทศไทย และการมีโอกาสได้ทำงานที่ประเทศไทย

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามสัมภาษณ์ผู้บริหาร

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บริหารด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม จำนวน 2 คน ได้แก่

1. อาจารย์ Su Su Khin หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัช นิยมธรรม ผู้เชี่ยวชาญโครงการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย

จากการสัมภาษณ์ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารทั้ง 2 คน แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ส่วนที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ข้อมูลรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา จากคำถามสัมภาษณ์อาจารย์ Su Su Khin หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย และด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านหลักสูตร

หลักสูตรภาษาไทยที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้งประกอบด้วย

1. ระดับปริญญาตรี เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2553 ผู้เรียนเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 10 (เทียบเท่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ของไทย) โดยคัดเลือกจากผลคะแนนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 10 ร่วมกับการเลือกสาขาวิชาของผู้เรียน ระยะเวลาในการเรียน 4 ปี เรียนทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 09.00-15.20 น.

ในปีการศึกษา 2015-2016 นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 44 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 33 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 44 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 52 คน รวมนักศึกษา 4 ชั้นปี จำนวน 173 คน

การประเมินผลผู้เรียนดูจากผลคะแนนสอบ แบ่งเป็นการสอบปลายภาค 80 คะแนน และการสอบย่อย 20 คะแนน เป็นการสอบย่อย ภาคเรียนละ 4 ครั้ง ครั้งละ 20 คะแนน และคำนวณค่าเฉลี่ยรวมเป็น 20 คะแนน ข้อสอบเป็นการทดสอบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การประเมินผลทักษะการพูดใช้วิธีสอบโดยการสนทนากับอาจารย์ผู้สอน คนละ 10 นาที

หลักสูตรปริญญาตรีมีผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว 2 รุ่น บัณฑิตรุ่นแรก และรุ่นที่สอง ได้งานทำประมาณร้อยละ 80 และมีอาชีพที่ได้ใช้ทักษะความรู้ภาษาไทย ได้แก่ อาจารย์สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ ครูสอนพิเศษภาษาไทย ครูสอนภาษาพาให้ชาวไทยในเมียนมา เจ้าหน้าที่บริษัทเอกชนไทยในเมียนมา นักแปล ล่าม มัคคุเทศก์ พนักงานสถานทูตไทย และประกอบธุรกิจส่วนตัว

2. ระดับอนุปริญญา เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2543 ผู้เรียนเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และต้องการศึกษาภาษาไทยเพิ่มเติม ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ การเข้าเรียนหลักสูตรอนุปริญญาเทียบเท่ากับหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตของไทย ต้องผ่านการสอบเข้า โดยสอบวิชาภาษาอังกฤษ

หลักสูตรอนุปริญญาเป็นหลักสูตร 4 ปี เรียนทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ระหว่างเวลา 07.00-08.40 น. วันละ 1 ชั่วโมง 30 นาที พักระหว่างชั่วโมง 10 นาที เนื้อหารายวิชาประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และไวยากรณ์ ความรู้และทักษะภาษาไทยของผู้เรียนระดับอนุปริญญาเทียบเท่ากับชั้นปีที่ 2 ของระดับปริญญาตรี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรอนุปริญญา

ในปีการศึกษา 2015-2016 ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 18 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 7 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 8 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 3 คน รวมนักศึกษา 4 ชั้นปี จำนวน 36 คน

การประเมินผลผู้เรียนดูจากผลคะแนนสอบ แบ่งเป็นการสอบปลายภาค 80 คะแนน และการสอบย่อย 20 คะแนน โดยเป็นการสอบย่อย ภาคเรียนละ 4 ครั้ง ครั้งละ 20 คะแนน และคำนวณค่าเฉลี่ยรวมเป็น 20 คะแนน ข้อสอบเป็นการทดสอบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

3. หลักสูตรภาคคำ เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2542 เป็นหลักสูตร 6 เดือน แบ่งเป็น หลักสูตรละ 3 เดือน ได้แก่ ภาษาไทย 1 และภาษาไทย 2 ผู้เรียนเป็นผู้สนใจทั่วไปที่สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ไม่กำหนดอายุ และไม่มีการพิจารณาจากคะแนนในระดับมัธยมศึกษา วันและเวลา เรียน คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ระหว่างเวลา 17.20-19.00 น. วันละ 1 ชั่วโมง 30 นาที พัก ระหว่างชั่วโมง 10 นาที เนื้อหารายวิชาประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ในปีการศึกษา 2015-2016 ผู้เรียนหลักสูตรภาคคำ ชั้นเรียนภาษาไทย 1 มีจำนวน 50 คน ชั้นเรียนภาษาไทย 2 มีจำนวน 34 คน รวมผู้เรียน 2 ชั้นเรียน จำนวน 84 คน

การประเมินผลผู้เรียนดูจากผลคะแนนสอบ มีการสอบหลักสูตรละ 2 ครั้ง ข้อสอบเป็นการทดสอบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้เรียนต้องผ่านการอบรม และ สอบผ่านภาษาไทย 2 จึงจะได้รับประกาศนียบัตร

ด้านโครงสร้างรายวิชาภาษาไทย หลักสูตรปริญญาตรีมีโครงสร้างรายวิชา ภาษาไทย ดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 33 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทย หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ้ง

ชั้นปี	ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
	รายวิชา	หน่วยกิต	รายวิชา	หน่วยกิต
ปี 1	1. ทักษะการฟังและการพูด 1	4	1. ทักษะการฟังและการพูด 2	4
	2. ทักษะการอ่านและการเขียน 1	4	2. ทักษะการอ่านและการเขียน 2	4
	รวม	8	รวม	8
ปี 2	1. ทักษะการฟังและการพูด 3	4	1. ทักษะการฟังและการพูด 4	4
	2. ทักษะการอ่านและการเขียน 3	4	2. ทักษะการอ่านและการเขียน 4	4
	3. ไวยากรณ์ 1	3	3. ไวยากรณ์ 2	3
	รวม	11	รวม	11
ปี 3	1. ทักษะการฟังและการพูด 5	3	1. ทักษะการฟังและการพูด 6	3
	2. ทักษะการอ่านและการเขียน 5	3	2. ทักษะการอ่านและการเขียน 6	3
	3. ไวยากรณ์ 3	3	3. ไวยากรณ์ 4	3
	4. วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม 1	4	4. วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม 2	4
	5. การแปล 1	4	5. การแปล 2	4
	รวม	17	รวม	17

ตาราง 33 (ต่อ)

ชั้นปี	ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
	รายวิชา	หน่วยกิต	รายวิชา	หน่วยกิต
ปี 4	1. ทักษะการฟังและการพูด 7	3	1. ทักษะการฟังและการพูด 8	3
	2. ทักษะการอ่านและการเขียน 7	3	2. ทักษะการอ่านและการเขียน 8	3
	3. ภาษาไทยธุรกิจ 1	3	3. ภาษาไทยธุรกิจ 2	3
	4. วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม 3	4	4. วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม 4	4
	5. การแปล 3	4	5. การแปล 4	4
	6. การวิจัยพื้นฐาน	3	6. ทักษะการสื่อสารในที่ชุมชน	3
	รวม	20	รวม	20

จากตาราง 33 และจากคำถามสัมภาษณ์ผู้บริหาร สรุปได้ว่า หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม เป็นหลักสูตร 4 ปี แบ่งเป็นปีการศึกษาละ 2 ภาคเรียน ภาคเรียนละ 20 หน่วยกิต แต่ละภาคเรียนมี 6 รายวิชา รายวิชาภาษาไทยสำหรับนักศึกษา แต่ละชั้นปี มีรายละเอียดดังนี้

ชั้นปีที่ 1 มีรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนละ 2 รายวิชา จำนวนหน่วยกิต 8 หน่วยกิต ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด และทักษะการอ่านและการเขียน

ชั้นปีที่ 2 มีรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนละ 3 รายวิชา จำนวนหน่วยกิต 11 หน่วยกิต ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด, ทักษะการอ่านและการเขียน และไวยากรณ์

ชั้นปีที่ 3 มีรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนละ 5 รายวิชา จำนวนหน่วยกิต 17 หน่วยกิต ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด, ทักษะการอ่านและการเขียน, ไวยากรณ์, วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมไทย, การแปล

ชั้นปีที่ 4 มีรายวิชาภาษาไทย ภาคเรียนละ 6 รายวิชา จำนวนหน่วยกิต 20 หน่วยกิต ได้แก่ ทักษะการฟังและการพูด, ทักษะการอ่านและการเขียน, ไวยากรณ์, วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมไทย, การแปลและการวิจัยพื้นฐาน สำหรับภาคเรียนที่ 1 และทักษะการสื่อสารในที่ชุมชน สำหรับภาคเรียนที่ 2

ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน

จากคำถามสัมภาษณ์ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ด้านแบบเรียนภาษาไทยที่ใช้ในหลักสูตรปริญญาตรี สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยต่างประเทศอย่างกุ่ม พบว่า แบบเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นแบบเรียนที่อาจารย์ผู้สอนชาวเมียนมาและอาจารย์ผู้ช่วยสอนชาวไทยร่วมกันสร้างขึ้นใหม่ตามหลักสูตร 4 ปี เริ่มใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ลักษณะและรูปเล่ม แบบเรียนทุกรายวิชา มีลักษณะเป็นเอกสารถ่ายสำเนา ดันฉบับมาจากแบบเรียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ประกอบเป็นรูปเล่ม ขนาด A4 ตัวหนังสือและภาพประกอบเป็นสีขาว-ดำทั้งเล่ม หน้าปกมีชื่อรายวิชาและชั้นปีเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาไทย

2. ส่วนประกอบของแบบเรียน ประกอบด้วยเนื้อหาบทเรียน แบบฝึกหัดท้ายบท และแบบอ่านเสริม

3. เนื้อหาของแบบเรียน ผู้สอนคัดสรรเนื้อหาแบบเรียน โดยพิจารณาจากเนื้อหาและระดับภาษาที่สอดคล้องกับระดับภาษาของผู้เรียนแต่ละชั้นปี แบ่งตามรายวิชา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 รายวิชา ทักษะการฟังและการพูด มีแบบเรียนจำนวน 8 เล่ม แบบเรียนทักษะการฟังและการพูด สำหรับชั้นปีที่ 1 และ 2 มีลักษณะเป็นบทอ่านที่คัดเนื้อหาจากแบบเรียนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา หลายเล่มประกอบกัน ได้แก่ แบบเรียนเร็ว ภาษาพาที หนังสือชุด ความรู้สู่อาเซียน ส่วนแบบเรียนสำหรับชั้นปีที่ 3 และ 4 เพิ่มเนื้อหาจากบทความ และข้อมูลความรู้ที่น่าสนใจจากเว็บไซต์ไทย การใช้แบบเรียนในรายวิชาทักษะการฟังและการพูด ผู้เรียนจะฝึกทักษะการฟังจากห้องปฏิบัติการทางภาษา ก่อน แล้วจึงเรียนและฝึกพูดจากแบบเรียน

3.2 รายวิชา ทักษะการอ่านและการเขียน มีแบบเรียนจำนวน 8 เล่ม เนื้อหานำมาจาก หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของกระทรวงศึกษาธิการไทย โดยแบ่งเนื้อหาตามชั้นปี ดังนี้

3.2.1 แบบเรียนชั้นปีที่ 1 ใช้เนื้อหาจาก หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1, เล่ม 2 และประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1

3.2.2 แบบเรียนชั้นปีที่ 2 ใช้เนื้อหาจาก หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2, ประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 และเล่ม 2

3.2.3 แบบเรียนชั้นปีที่ 3 ใช้เนื้อหาจาก หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ประถมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 1, เล่ม 2 และประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 1

3.2.4 แบบเรียนชั้นปีที่ 4 ใช้เนื้อหาจาก หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 2, ประถมศึกษาปีที่ 6 เล่ม 1 และเล่ม 2

3.3 รายวิชา ไวยากรณ์ มีแบบเรียนจำนวน 4 เล่ม เนื้อหาแบบเรียน นำมาจากหนังสือหลักภาษาไทย สำหรับนักเรียนไทย และบางส่วนนำมาจากเว็บไซต์ เนื้อหาเกี่ยวกับ พยางค์ ประเภทของคำ ประโยค วลี สำนวน

3.4 รายวิชา วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม มีแบบเรียนจำนวน 4 เล่ม เนื้อหาแบบเรียนแบ่งเป็น 3 ส่วน ตามชื่อรายวิชา และแบ่งสัดส่วนคะแนนสอบปลายภาคตามเนื้อหาวิชา ดังนี้ วรรณคดี 40 คะแนน ประวัติศาสตร์ 20 คะแนน และวัฒนธรรม 20 คะแนน แบบเรียนมีเนื้อหาวรรณคดีมากกว่าประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 วรรณคดี เนื้อหาแบบเรียน 4 เล่ม ประกอบด้วย นิทานสั้น เรื่องสั้น นิทานพื้นบ้าน และเรื่องย่าวรรณคดี ความยาวเรื่องละ 2-5 หน้า ได้แก่ สังข์ทอง พิกุลทอง ความสุขของกะทิ คัดตัดตอนเฉพาะเรื่องที่ 1-15

3.4.2 ประวัติศาสตร์ เนื้อหาแบบเรียน 4 เล่ม แบ่งตามยุคสมัยของประวัติศาสตร์ไทย 4 ยุคสมัย ได้แก่ สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยธนบุรี และสมัยรัตนโกสินทร์ ตามลำดับ

3.4.3 วัฒนธรรม เนื้อหาแบบเรียน 4 เล่ม ได้แก่ เล่ม 1-2 ประเพณีหลักของไทย และประเพณีของแต่ละภาค ความยาวเรื่องละครี่หน้า ถึง 2 หน้า ส่วนเล่ม 3-4 เนื้อหาเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของวัฒนธรรม พุทธศาสนา หลักคำสอนของพระพุทธเจ้า บทบาทของวัดและพระสงฆ์ในสังคมไทย ความเชื่อ ไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ การผูกดวงและทำนายดวงชะตา

3.5 รายวิชา การแปล มีแบบเรียนจำนวน 4 เล่ม จุดมุ่งหมายของแบบเรียนต่างกัน คือ เล่ม 1 และ 2 เน้นการล่าม ส่วนเล่ม 3 และ 4 เน้นการแปลเอกสาร เนื้อหาในแต่ละภาคเรียนจะปรับไปตามสภาพการณ์จริงในสังคม โดยนำเนื้อหามาจากข่าวหรือคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ บทความในนิตยสาร ฉลากผลิตภัณฑ์ แบบฟอร์มต่างๆ และใบสมัคร ส่วนแรกของแบบเรียนเป็นการแปลภาษาไทยเป็นภาษาเมียนมา ส่วนหลังของแบบเรียนเป็นการแปลภาษาเมียนมาเป็นภาษาไทย

3.6 รายวิชา ภาษาไทยธุรกิจ มีแบบเรียนจำนวน 2 เล่ม เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมกับธุรกิจไทย การสื่อสารด้วยการเขียนในองค์กรธุรกิจ การประชุม จดหมายสมัครงาน

3.7 รายวิชา การวิจัยพื้นฐาน มีแบบเรียนจำนวน 1 เล่ม เนื้อหาแบบเรียนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานด้านการวิจัย เป็นการเตรียมความพร้อมสู่การศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

3.8 รายวิชา ทักษะการสื่อสารในที่ชุมนุมชน มีแบบเรียนจำนวน 1 เล่ม เนื้อหาแบบเรียนเกี่ยวกับรูปแบบการพูดในที่ชุมนุมชน วิธีการพูดที่ดี เทคนิคในการนำเสนองาน การผลิตสื่อเพื่อการนำเสนอ

ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

จากคำถามสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญศาสตราจารย์วิรัช นิยมธรรม ในด้านแนวทางการพัฒนาการจัดการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สรุปได้ว่า แผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม ได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 โดยมีโครงการพัฒนาหลักสูตร โครงการพัฒนาผู้สอน โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย โครงการสนับสนุนทางด้านสื่อการสอนและอุปกรณ์สำนักงาน

ด้านการพัฒนาผู้สอน อาจารย์ในแผนกวิชาภาษาไทยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยแล้ว 7 คน และกำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโทอีก 4 คน ทุกปีจะมีทุนการอบรมผู้สอน ปีละ 1 ครั้ง ระยะเวลาการอบรมครั้งละ 1 เดือน และมีทุนศึกษาทุนงานเพื่อพัฒนาวิธีการสอน และเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ และกรมความร่วมมือระหว่างประเทศยังสนับสนุนอาสาสมัครผู้ช่วยสอนมาทดแทนอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไปได้

ด้านการพัฒนาผู้เรียน มีการสนับสนุนทุนการศึกษาระยะสั้นสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีละ 15-20 ทุน นักศึกษาที่ได้รับทุนจะเข้าร่วมการอบรมที่ประเทศไทยเป็นเวลา 20 วัน เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวไทย วัฒนธรรม ประเพณีไทย เป็นการเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ให้นักศึกษา นอกจากนั้น ยังมีการส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิชาการชาวไทย ปีละ 2-3 คน ไปจัดกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะความรู้ในด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับรายวิชา ได้แก่ กิจกรรมเขียนเปลี่ยนชีวิต กิจกรรมภาษาไทยในดวงใจ การผลิตสื่อ Power Point เพื่อนำเสนองาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสสื่อสารด้วยภาษาไทย และกล้าแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาไทย

ด้านสื่อการเรียนการสอน สถานเอกอัครราชทูตไทย ประจำกรุงย่างกุ้ง ได้ให้การสนับสนุนการสร้าง Thai Corner เพื่อส่งเสริมการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ หนังสือ และอุปกรณ์สำนักงาน นอกจากนั้น ยังมีการสนับสนุนด้านการวิจัยและการสร้างตำราเรียนภาษาไทย ในปีการศึกษา 2016-2017 เริ่มใช้ตำราเรียนที่สร้างขึ้นโดยอาจารย์ชาวเมียนมา ในรายวิชาทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1

ในปี พ.ศ. 2559 กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย ได้ขยายความร่วมมือไปยังมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศมณฑลเฉยเล่ย์ (MUFL) โดยเปิดหลักสูตรสอนภาษาไทยเป็นปีแรก ในปีการศึกษา 2016-2017 หลักสูตรที่เปิดสอนมี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรปริญญาตรี และหลักสูตรอนุปริญญา โดยมีการบริหารจัดการ โครงสร้างหลักสูตร รวมถึงตำราและสื่อการเรียนการสอน ในรูปแบบเดียวกับมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (YUFL)

แผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศมณฑลเฉยเล่ย์ มีอาจารย์ Khin Khin Lwin เป็นหัวหน้าแผนกวิชาและอาจารย์ผู้สอน ปัจจุบันมีอาจารย์ผู้สอนชาวเมียนมารวม 3 คน และอาจารย์ผู้ช่วยสอนชาวไทย 2 คน จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีผู้เรียนหลักสูตรปริญญาตรีรุ่นแรก จำนวน 60 คน และหลักสูตรอนุปริญญารุ่นแรก จำนวน 5 คน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ด้านหลักสูตร ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน จำนวน 16 คน และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2015-2016 จำนวน 140 คน รวมทั้งหมด 156 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและคำถามสัมภาษณ์ เรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 155 คน และผู้ให้สัมภาษณ์ 2 คน สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนทั้งหมดรวม 15 คน โดยมีอาจารย์ผู้สอนที่เป็นหัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย 1 คน อาจารย์ผู้สอนหลัก จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้ช่วย จำนวน 8 คน และอาสาสมัครผู้ช่วยสอนชาวไทย 1 คน

ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 2 คน ได้แก่ หัวหน้าแผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม และผู้เชี่ยวชาญโครงการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ ประเทศไทย

1.2 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2015-2016 ประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 26 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 34 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 35 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 45 คน

2. สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

จากผลการวิจัยสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สามารถสรุปผลแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร

กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษามีความเห็นในระดับมากที่สุดว่า รายวิชาในหลักสูตรครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน อีกทั้งมีวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่ชัดเจน ด้านเนื้อหาวิชา มีการจัดเรียงเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก และเนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง เวลาเรียนในแต่ละคาบเหมาะสมกับการเรียนรู้

ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษามีความพึงพอใจในแนวทางการสอนในระดับมาก โดยเฉพาะการใช้สัทอักษรในการสอนฟังพูดพื้นฐาน ผู้สอนใช้วิธีสอนหลายวิธีผสมผสานกัน วิธีที่ใช้เป็นหลัก ได้แก่ วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล ร่วมกับวิธีสอนแบบตรง นอกจากนี้ ผู้สอนยังใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจร่วมด้วย

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

แนวทางการประเมินผลเป็นที่น่าพอใจในระดับมาก กลุ่มอาจารย์และนักศึกษา มีความเห็นว่าข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา อีกทั้งการประเมินผลครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน

วิธีประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากใกล้เคียงกัน ได้แก่ พฤติกรรมผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล วิธีประเมินผลมีความหลากหลาย และมีการประเมินผลระหว่างเรียนทุกครั้ง

ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน

ผู้บริหารและอาจารย์และนักศึกษามีความพอใจในการใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนในระดับมาก และเห็นว่า บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก บทเรียนมีแบบฝึกเสริมที่เหมาะสม และผู้เรียนสามารถเตรียมและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ผู้สอนเห็นว่าตนมีอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม และทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ห้องสมุดมีตำราและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมและเพียงพอ สื่อที่มีการใช้มากที่สุด ได้แก่ แบบเรียน และกระดาน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมในห้องเรียนที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด ได้แก่ การฝึกแปล ย่อความ จับใจความ รองลงมาคือ การฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทยแล้วตอบคำถาม และการทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ ทั้งหมดเป็นกิจกรรมที่ใช้ในวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล สอดคล้องกับผลการวิจัยด้านแนวการสอนและกลวิธีสอนที่ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปลเป็นหลัก

กิจกรรมนอกห้องเรียนที่ผู้สอนและผู้เรียนพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบระหว่างเมียนมากับไทย และกิจกรรมเสริมโดยผู้เชี่ยวชาญชาวไทย ส่วนการประกวดเรียงความ และทัศนศึกษา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

กิจกรรมที่กลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนกับกลุ่มนักศึกษาเห็นว่าช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองได้มากที่สุด ด้านกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ได้แก่ การร่วมกิจกรรมทางภาษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ส่วนกิจกรรมเดี่ยวที่สามารถทำคนเดียวได้ ได้แก่ การดูภาพยนตร์หรือละครไทย

ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

ผู้สอนและผู้เรียนเห็นว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย 3 อันดับแรก ด้านแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ การมีโอกาสได้ทำงานที่ดีและรายได้สูง การมีโอกาสได้ศึกษาต่อที่ประเทศไทย และการมีโอกาสได้ทำงานที่ประเทศไทย ส่วนแรงจูงใจภายในที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ความต้องการดูหนังฟังเพลงไทยได้เข้าใจ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาและอภิปรายผลการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านแบบเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน และด้านทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านแบบเรียน

1. แบบเรียนของทุกรายวิชาคัดัดตอนมาจากแบบเรียนภาษาไทยและเอกสารประกอบการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนชาวไทย เนื้อหาแบบเรียนหลายตอนจึงไม่เหมาะกับบริบทของผู้เรียนชาวเมียนมา เช่น แบบเรียนไวยากรณ์ ใช้คำอธิบายที่เข้าใจยาก มีตัวอย่างประโยคที่อ้างอิงจากวรรณคดี เรื่อง พระอภัยมณี ซึ่งผู้เรียนชาวเมียนมาไม่เข้าใจ แบบเรียนทักษะการฟังและการพูด นำเนื้อหาจากสื่อสิ่งพิมพ์มาเป็นแบบฝึกทักษะการฟัง เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงมาตรฐานของแบบเรียน โดยสร้างแบบเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และขอบเขตของแต่ละรายวิชา การคัดัดตอนเนื้อหาจากแบบเรียนไทยควรเลือกคัดัดตอนเป็นส่วนๆ โดยเลือกเฉพาะเนื้อหาที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนชาวเมียนมา ส่วนรายวิชาทักษะการฟังและการพูด สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เนื้อหาแบบเรียนควรเป็นลักษณะของบทสนทนา หรือภาษาเพื่อการสื่อสารในวงศัพท์สำหรับผู้เรียนระดับต้น ส่วนแบบเรียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ควรปรับเนื้อหาและวงศัพท์เพื่อการสื่อสารในระดับที่เป็นทางการมากขึ้น เช่น ประกาศต่างๆ โฆษณา สารคดี ข่าวทางสื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ ละคร ภาพยนตร์

2. การคัดเลือกและการจัดเรียงเนื้อหาบทเรียนในบางรายวิชาไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน ได้แก่ รายวิชาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ในด้านวรรณคดี การนำเรื่องย่อของวรรณคดีมาเป็นบทเรียน ไม่ช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาวรรณคดีไทยอย่างแท้จริง อีกทั้งการเลือกวรรณคดีที่นำมาเป็นบทเรียน ควรนำต้นฉบับของโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน มาเป็นบทเรียน โดยอาจตัดตอนเฉพาะตอนสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับเวลาเรียน และควรเลือกจากวรรณคดีเอกของไทยเท่านั้น เช่น รามเกียรติ์ ขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี สังข์ทอง เนื่องจากวรรณคดีเอกแต่ละเรื่องจะสะท้อนสภาพสังคม ประเพณี วัฒนธรรม คตินิยม และความเชื่อของคนไทยได้เด่นชัด ส่วนนวนไทยที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบันก็มีที่มาจากเนื้อหาและวรรณคดีของในวรรณคดีเอกดังกล่าว นอกจากนี้ การเรียนจากวรรณคดีเป็นการศึกษาวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ไปในตัวด้วย

3. รายวิชาทักษะการอ่านและการเขียน ควรมีเอกสารหรือหนังสืออ่านนอกเวลา เพราะการฝึกทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องฝึกเฉพาะบุคคล การฝึกฝนเฉพาะในห้องเรียนไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ

ด้านสื่อการเรียนการสอน

1. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้อยู่มีปริมาณน้อย และยังไม่หลากหลาย สื่อประเภทเทปบันทึกเสียง วิดีทัศน์ บัตรคำ หรือเอกสารเสริม เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความเข้าใจของผู้เรียน ผู้วิจัยเห็นว่า ควรนำสื่อเหล่านี้มาใช้อย่างเหมาะสม จะเพิ่มความน่าสนใจได้มากกว่าการเรียนจากแบบเรียนเพียงอย่างเดียว อีกทั้งข้อเสนอแนะจากผู้เรียนที่ต้องการให้มีเพลงละคร ภาพยนตร์ไทย ในห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่สามารถทำได้จริง เนื่องจากแผนกวิชาภาษาไทยมี Thai Corner ที่สร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาไทย โดยมีอุปกรณ์พื้นฐานที่พร้อมใช้งาน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องคอมพิวเตอร์ จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย ไม่ปรากฏว่ามีการใช้งาน Thai Corner อย่างเต็มประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรมีการพัฒนาให้ Thai Corner เป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้ และฝึกฝนทักษะทางภาษาไทยอย่างเต็มรูปแบบ และเปิดให้นักศึกษาสาขาภาษาไทยทุกหลักสูตรสามารถเข้าใช้งานห้องนี้ได้อย่างอิสระ

2. เอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยที่พบในตู้จัดชั้นของห้องสมุดมีน้อย ตำราและเอกสารบางส่วนที่มีฉบับเดียวจะอยู่ที่แผนกวิชาภาษาไทย แต่มีข้อสังเกตว่า นักศึกษาไม่เห็นตำราและแบบเรียนในห้องสมุดมีน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะของตนได้ด้วยเอกสารและตำราเรียน ห้องสมุดควรจัดหาเอกสารและตำราเรียนเพิ่ม โดยเฉพาะเอกสารใหม่ๆ จากหน่วยงานหรือสำนักพิมพ์ต่างๆ ในประเทศไทย ซึ่งสามารถขอความอนุเคราะห์หนังสือได้ เช่น เครือข่ายนักเขียนแห่งประเทศไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือ สสส. นอกจากนี้ การค้นคว้าข้อมูลทางออนไลน์อาจจะได้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องเที่ยงตรง เอกสารจึงมีความสำคัญ และยังเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้อ่านและค้นคว้าข้อมูลจากต้นฉบับที่ถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การศึกษาอย่างลุ่มลึก

3. นักศึกษาทุกคนค้นหาความหมายของคำศัพท์จากแอปพลิเคชัน (Application) พจนานุกรมในโทรศัพท์มือถือส่วนตัว และโดยมากเป็นแอปพลิเคชันพจนานุกรมไทย-อังกฤษ อังกฤษ-ไทย ส่งผลให้การจดจำคำศัพท์ในสมองของผู้เรียนต้องแปลผ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งบางคำอาจสื่อความหมายได้ไม่ตรงกับภาษาไทย ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการสร้างพจนานุกรมออนไลน์ หรือ แอปพลิเคชันพจนานุกรมไทย-เมียนมา เมียนมา-ไทย เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพ และเอื้อต่อการเรียนรู้ยิ่งขึ้น

4. ผู้เรียนและผู้สอนไม่สามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์ได้อย่างสะดวกและทั่วถึง การเรียนรู้ผ่านโลกไร้พรมแดนจึงยังมีข้อจำกัดอยู่มาก จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า บริการสัญญาณเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในมหาวิทยาลัยมีเพียงจุดเดียว ซึ่งไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา 2,000 คน และไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาที่ควรได้รับการฝึกฝนทักษะต่างๆ ให้มากที่สุด มหาวิทยาลัยควรพัฒนาการให้บริการสัญญาณเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมากขึ้น โดยเฉพาะในห้องสมุด ซึ่งเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้

5. นักศึกษาทุกหลักสูตรควรมีโอกาสใช้ห้องสมุดและห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยเฉพาะผู้เรียนหลักสูตรอนุปริญญาและภาคค่ำที่ต้องทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย เพราะการเรียนภาษาเพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพ ไม่สามารถเรียนรู้จากในห้องเรียนได้เท่านั้น ควรเพิ่มชั่วโมงศึกษาค้นคว้า และพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้เองอย่างอิสระ สามารถเรียนและตรวจสอบได้ด้วยตนเอง ได้แก่ สื่อออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ลักษณะห้องเรียนที่เป็นห้องเรียนขนาดใหญ่ มีผู้เรียนห้องละ 30-50 คน การสอนโดยการบรรยายจึงไม่เหมาะกับบางรายวิชา เช่น รายวิชาทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากต้องใช้เวลามากในการฝึกฝนทักษะการพูดเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนสำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสนำภาษาไทยในการสื่อสารมากที่สุด เช่น ให้แบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ โดยผู้เรียนร่วมกันสร้างบทสนทนาเอง การเชิญคนไทยมาให้นักศึกษาสัมภาษณ์ในห้องเรียน เป็นต้น

2. กิจกรรมการเรียนการสอนที่นักศึกษาเสนอแนะ ได้แก่ การสอนทำอาหารไทย เล่าเรื่องประเทศไทยให้ฟัง แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความสนใจด้านวัฒนธรรม ชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย นอกเหนือจากการเรียนภาษา การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากในการเรียนภาษาที่ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมจริง ผู้วิจัยเห็นว่า ควรเสริมกิจกรรมนอกห้องเรียนที่จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำสื่อสารภาษาไทยในบริบทที่ใกล้เคียงกับสภาพจริงมากขึ้น เช่น การมอบหมายให้นักศึกษานำบทสัมภาษณ์ที่พุดคุยกับคนไทยหรือนักท่องเที่ยวไทยในประเด็นหัวข้อต่างๆ แล้วนำบทสัมภาษณ์นั้นมาวิเคราะห์ร่วมกันในชั้นเรียน การเขียนบันทึกประจำวันหรือประจำสัปดาห์เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย เป็นต้น

ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

1. การประเมินผลการเรียนอยู่ในรูปแบบของการสอบเท่านั้น โดยแบ่งเป็นการสอบย่อย 4 ครั้ง ครั้งละ 20 คะแนน แล้วนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย รวมเป็นคะแนนสอบย่อยทั้งหมด 20 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 80 คะแนน การสอบเป็นรูปแบบการประเมินผลที่ใช้ทั่วไปกับทุกหลักสูตรและทุกรายวิชาของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกว้าง รูปแบบนี้อาจทำให้ผู้สอนเห็นพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนไม่ชัดเจนนัก เพราะพิจารณาผลการเรียนจากผลคะแนนปลายภาคเป็นหลัก ผู้วิจัยเห็นว่า การประเมินผลทักษะทางภาษาควรมีการประเมินผลเป็นระยะในระหว่างเรียน และเก็บเป็นคะแนนสอบย่อยในสัดส่วนที่มากขึ้น เพื่อให้สามารถเห็นพัฒนาการของผู้เรียนได้ชัดเจน ช่วยแก้ไขปัญหาของผู้เรียนในแต่ละเรื่องได้ นอกจากนั้น การสร้างชิ้นงานหรือการนำเสนอผลงานหน้าชั้น ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในการประเมินผลด้วย นอกจากจะทำให้เห็นพัฒนาการของผู้เรียนจากชิ้นงานแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งใจผลิตงานทุกชิ้นอย่างเต็มที่และต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนได้มากขึ้น

2. การประเมินผลการเรียนการสอนในหลักสูตรภาษาไทย เป็นการประเมินผลทางเดียวคือประเมินผลการเรียนของผู้เรียนด้วยการสอบ แม้จะทำให้เห็นผลสัมฤทธิ์ของการสอนได้จากคะแนนสอบ แต่หากมีการประเมินผลการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นอิสระได้โดยไม่ต้องกังวลเรื่องคะแนนสอบ จะช่วยให้เห็นสภาพและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในทุกด้าน ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการจัดทำการประเมินการเรียนการสอนในทุกรายวิชาและทุกหลักสูตร เพื่อทราบความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้เรียน ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร เนื้อหารายวิชา และกลวิธีสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ทั้งนี้ การประเมินผลสามารถทำเป็นแบบประเมินผลที่มีรูปแบบเป็นทางการคือมีข้อคำถามทั้งคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด หรืออาจเป็นการประเมินที่ไม่เป็นทางการก็ได้ แต่ต้องอยู่ในรูปแบบของการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเขียนความคิดเห็นสั้นๆ ลงบนกระดาษจดบันทึก แล้วนำไปติดภายใต้หัวข้อประเมินผล เช่น สิ่งที่ชอบมากที่สุดในการเรียนวิชานี้ สิ่งที่ต้องการให้ปรับปรุง เป็นต้น

ด้านทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

1. ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษา ซึ่งต้องการได้ทำงานที่ดีและรายได้ดี ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้จ้างงานและผู้ร่วมงานชาวไทยในหน่วยงานหรือบริษัทที่รับบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยเข้าทำงาน เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการประกอบอาชีพของบัณฑิต และจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรและแบบเรียนที่สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้จริง ทั้งนี้ ควรสร้างแบบเรียนที่เป็นไปตามแนวการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร แบบเรียนและหนังสือรวบรวมคำศัพท์สำหรับการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพเสรี 8 อาชีพ ตามข้อกำหนดของประชาคมอาเซียน ได้แก่ แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาไทยในสถานพยาบาล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมาตรฐานการศึกษาและตอบสนองความต้องการแรงงานวิชาชีพโดยตรง อาชีพมัคคุเทศก์ อาชีพล่ามในสถานพยาบาล การทำงานในแผนกทรัพยากรบุคคล เป็นต้น

2. จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนหลักสูตรอนุปริญญาและหลักสูตรภาคค่ำ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2015-2016 พบว่า ผู้เรียนต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งเน้นไปที่ทักษะการฟังและการพูดมากขึ้น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงเนื้อหารายวิชาของหลักสูตรอนุปริญญาและหลักสูตรภาคค่ำเป็นแนวการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารในที่ทำงาน และควรมีรายวิชาภาษาไทยสำหรับผู้ประกอบอาชีพต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพ และเพื่อรองรับความต้องการแรงงานบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญภาษาไทยในเมียนมา

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศอื่นๆ เช่น ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศมาเลเซีย
2. ควรศึกษาทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาไทยหลักสูตรอนุปริญญาและหลักสูตรสำหรับคนทำงาน ในสถาบันที่มีการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
3. ควรมีการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในรายวิชาเฉพาะที่มีการบรรจุไว้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เช่น การแปลและการล่าม ภาษาไทยธุรกิจ

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ จันทร์อยู่. (2554). การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ. (2557). ข่าวและกิจกรรม: ภาริยานายกรัฐมนตรีเยี่ยมชม ภาควิชาภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยภูมิรินทร์พนมเปญ. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.tica.thaigov.net/main/th/news/1487/51031>
- กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ. (2557). ข่าวและกิจกรรม: ภาริยานายกรัฐมนตรีและคณะเยี่ยมชม ศูนย์เผยแพร่ภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยฮานอย. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.tica.thaigov.net/main/th/news/1487/51798>
- กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ. (2558, มกราคม-มีนาคม). บทสัมภาษณ์ เจิ่น เก็ม ตู ครูสอน ภาษาไทยชาวเวียดนาม ผู้แปล “คู่มือ” เป็นภาษาเวียดนาม. ใน การทูตเพื่อการพัฒนา. หน้า 38-49. กรุงเทพฯ: พี.เพรส.
- กรมวิเทศสหการ. (2548, 4-5 สิงหาคม). บทสัมภาษณ์ พัทยา จิตต์เมตตา โครงการสอนภาษา และวัฒนธรรมไทย ณ มหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม. ใน เอกสารประกอบการประชุม เชิงวิชาการ *International Conference on Teaching Asian Languages to Non-native Speakers*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมอาเซียน. (2556). เราคืออาเซียน. (แผ่นพับ). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กรมฯ.
- กระทรวงการต่างประเทศ. (2556). ข่าวกิจกรรมกระทรวงฯ และสถานทูต: สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองปิ่นัง จัดกงสุลสัญจรและเยี่ยมสนามสอบธรรมสนามหลวง ที่วัดไทยในรัฐเคดะห์. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2558, จาก <http://m.mfa.go.th/main/th/media-center/30/32975>
- กานธิกา ชุณหะวัณ; รติ พร้อมพรชัย; และ อำภา อินทร์พลับ. (2557). 8 อาชีพเสริมสู่ประตูอาเซียน. กรุงเทพฯ: Feel good Publishing.
- โกชัย สาริกบุตร. (2544). สรุปการอภิปรายพิเศษ การเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา สำหรับชาวต่างประเทศ. ใน การสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทย ในบริบทไทยศึกษา. หน้า 219-220. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คิม ฮง คู. (2554). การเรียนการสอนภาษาไทยระดับบัณฑิตศึกษาในสาธารณรัฐเกาหลี. ใน สัมมนานานาชาติการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. หน้า 42-47. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จินตนา แชนดิแลนด์ช. (2544). การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ: มุมมอง จากออสเตรเลีย. ใน การสัมมนาในระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยใน บริบทไทยศึกษา. หน้า 133-151. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จूरรัตน์ นิจจำปา. (2555). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาไทยโดยใช้แผนการสอนสำหรับผู้เรียนชาวพม่า ระดับ 2 โรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ซาง ซอง แซ. (2544). ความสำเร็จในการสอนภาษาไทยในเกาหลีและทิศทางการพัฒนาความเป็นเลิศในการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในประเทศไทย. ใน การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. หน้า 152-176. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ซิติ อาเชียร์ กาญจนนา บินติ อับดุลลาห์. (2544). ประสบการณ์และปัญหาจากการเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยมลายา. ใน การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. หน้า 184-188. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงศรี ตุ่นทอง. (2545). การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การทดสอบและวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทศนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ งามนิกร. (2555). ทศนคติและความพึงพอใจของชาวเมียนมาร์ที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา กาญจนะวรรณ. (2550). สอนไทยให้ต่างชาติ (จากอเมริกาถึงญี่ปุ่น). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บรรพต ศิริชัย. (2542). ภาษาไทยในเวียดนาม: สินค้าใหม่ทางวิชาการ. มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. 21(1): 17-22.
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2555). ข่าว: พม่าอัดเรียนภาษาไทยรับตลาดงาน เตรียมคลอดบัณฑิตรุ่น 1 ปี 2556 ดึงเข้า บ.เอกชนไทย. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2558, จาก http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1354857191
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). รายงานการวิจัยสถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย. นนทบุรี: สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- พัทธยา จิตต์เมตตา. (2550ก). แนวคิด: เทคนิควิธีสอนโดยภาษาไทย. ใน เอกสารประกอบการอบรมปฏิบัติการ เรื่อง ก้าวสู่มืออาชีพ: ครูสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2550ข). สอนภาษาไทยโดยภาษาไทย ปฏิบัติการเชิงประจักษ์ในเวียดนาม (ฮานอย). ใน เอกสารประกอบการอบรมปฏิบัติการ เรื่อง ก้าวสู่มืออาชีพ: ครูสอนภาษาไทยให้ ชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ไพศาล วิชาลาภรณ์; และ ศิริณา นาถมพลอย. (2546, เมษายน-มิถุนายน). สถาบันการศึกษาในต่างประเทศที่เปิดสอนภาษาไทย. วารสารคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ. 35(2): 53-58.
- ฟู่เจิงโฮยว. (2544). กิจกรรมนอกเวลาเรียนกับการเรียนการสอนภาษาไทย. ใน การสัมมนา ระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. หน้า 113-116. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2555). หลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ตามแนวคิดภาษาศาสตร์สังคม เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2542). สถิติเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ หน่วยที่ 1-8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มีชัย เอี่ยมจินดา. (2550, กรกฎาคม-กันยายน). สถานภาพการสอนภาษาไทยในประเทศ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. วารสารวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน. 10(3): 28-32.
- รุ่งฤดี แผลงสร. (2553). รายงานการวิจัยการกำหนดคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยสำหรับผู้เรียน ชาวต่างประเทศระดับต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรพงษ์ ไชยฤกษ์. (2549). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศ ที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร
- (2553). บริบทการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.
- (2553, กรกฎาคม-ธันวาคม). แนวคิดการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ. 21(1): 162-181.
- วัชร ศรีคำ. (มกราคม-มิถุนายน 2556). การปรับตัวของแรงงานข้ามชาติเวียดนามในประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วารสารภาษาและวัฒนธรรม. 32(1): 60.
- วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วิรัช วงศ์ภินันท์พัฒนา. (2548, ตุลาคม-ธันวาคม). ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ: การเรียนรู้ตามสภาพจริง. *มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*. 23(1): 1-17.
- (2549). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วีณา สงวนพงษ์; และ ทรงสิริ วิชิรานนท์. (2554). แนวทางการจัดการศึกษาหลักสูตรภาษาไทยประยุกต์สำหรับชาวต่างชาติ. *วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร ฉบับพิเศษ การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 5*. สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2558, จาก <http://journal.rmutp.ac.th/wp-content/uploads/2014/08/special-innovation-18.pdf>
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *ภาษาและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่: ทิพย์เนตร.
- (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาคู่มือหลักสูตร*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถานกงสุลใหญ่ นครโฮจิมินห์. (2555). *ความสัมพันธ์ไทย-เวียดนาม*. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.thaiembassy.org/hochiminh/th/relation>
- สถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2558). *การทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ*. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2558, จาก <http://www.sti.chula.ac.th/thai-test/non-native>
- สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธุ์. (2544). การสอนภาษาไทยเบื้องต้นให้ชาวต่างชาติ. ใน *การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา*. หน้า 119-132. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิตานันท์ ศรีวรรณะ. (2556). *การศึกษาลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). *เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สุชาดา ไทยบรรเทา. (2554). การบรรยายพิเศษ ความสำคัญของภาษาไทยในทัศนะของเจ้าหน้าที่ระดับสูงกระทรวงการต่างประเทศ. ใน *โครงการภาษาไทยเข้มแข็ง (บก.3) เอกสารหลังการสัมมนานานาชาติการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. หน้า 20-23. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุรพล กาญจนะจิตรรา. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสพิดา สุขช่วย ทองบุญ. (2555). *ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักข่าว AEC NEWS. (2557, 7 พฤศจิกายน). *ข่าว: เอกชนไทยและต่างชาติแหล่งทุนในเมียนมาร์*. สืบค้นเมื่อ 6 ตุลาคม 2558, จาก <http://www.aecnews.co.th/aec/read/1380>
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). *การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา*. กรุงเทพฯ: กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานฯ.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2557). *คู่มือการวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ปีพุทธศักราช 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- หลอ อีหยวน. (2554). *การสอนวิชาภาษาไทยพื้นฐานในมหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศ*. กวางตุ้ง. ใน *สัมมนานานาชาติการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. หน้า 67-68. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรสา อาวัง. (2544). *การเรียนการสอนภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยไซนส์มาเลเซีย*. ใน *การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา*. หน้า 189-197. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดุลย์ ไทรเล็กทิม. (2555). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรุณี วิริยะจิตรรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2527). *วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอช ดักลาส บราวน์. (2546). *เรียนภาษาอังกฤษอย่างไรให้ได้ผล*. แปลโดย อรุณี วิริยะจิตรรา. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- Ho Minh Quang; & Le Tran Mac Khai. (2558, 25-26 มิถุนายน). *การสอนภาษาไทยในคณะตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ นครโฮจิมินห์: สภาพและแนวทางการพัฒนา*. ใน *เอกสารนำเสนอโครงการประชุมวิชาการระดับชาติ ภาษา วรรณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: การเรียนรู้และสร้างสรรค์จากสังคมไทยสู่สังคมโลก ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- Su Su Khin. (2559). การเรียนการสอนภาษาไทยในเอเชีย. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 3*. หน้า 9-16. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Alderson, J. C.; & A. Beretta (eds.). (1992). *Evaluating Second Language Education*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Brown, James W. (1973). *Educational media yearbook*. New York: R.R. Bowker.
- Canale, M.; & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics* 1, 1-47.
- Kanda University of International Studies, Department of the Chinese, Vietnamese, Laotian, Burmese, Thai and Khmer languages. (2015). *Department of Asian Languages*. Retrieved August 28, 2015, from <http://www.kandagaigo.ac.jp/kuis/english/overview/department/asia/>
- Lovell, R. Bernard. (1980). *Adult learning*. London; New York: Croom Helm: John Wiley; & Sons.
- MGIMO University, Department of the Chinese, Vietnamese, Laotian, Burmese, Thai and Khmer languages. (2015). *Department of Chinese, Vietnamese, Laotian and Thai Languages*. Retrieved August 28, 2015, from <http://english.mgimo.ru/school-of-international-relations/department-of-chinese-vietnamese-laotian-and-thai-languages>
- Nanyang Technological University, Centre for Modern Languages. (2015). *Programmes: Thai*. Retrieved August 28, 2015, from <http://cml.hss.ntu.edu.sg/Programmes/Thai/Pages/Home.aspx>
- National University of Singapore, Center for Language Studies. (2015). *Courses: Thai*. Retrieved August 28, 2015, from <http://www.fas.nus.edu.sg/cls/>
- Newmann, Fred M. (1996). *Authentic achievement: Restructuring schools for intellectual quality*. San Francisco, CA: Jossey-Bass Publishers.
- Nunan, D. (1988). *The Learner-Centered Curriculum*. Cambridge: Cambridge University Press.
- (1991). *Second language teaching and learning*. Boston, Massachusetts: Heinle; & Heinle Publishers.
- O' Malley, J.M.; & Chamot, A.U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richard, J.C. (2006). *Communicative language teaching today*. New York: Cambridge University Press.
- Royal University of Phnom Penh, Thai Language Short Course. (2015). *Thai Language Short Courses*. Retrieved September 2, 2015, from <http://www.rupp.edu.kh/center/thai>

- Shores, Louis. (1960). *Instructional materials: an introduction for teachers*. New York: Ronald Press.
- Sopaporn Kurz. (2006, December 13). Spreading the word. *The Nation*. Retrieved August 28, 2015, from <http://www.thailandqa.com/forum/showthread.php?12032-Learning-Thai-in-Singapore>
- Sumsky, Victor; Hong, Mark; & Lugg, Amy. (2012). *ASEAN-Russia: Foundations and Future Prospects*. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace & World.
- Tran Cam Tu. (2014). The Situation of Thai Language Teaching in Vietnamese Universities. In *Proceedings International Conference 'Foreign Languages in the Trend of International Intergration' 2014*. pp. 267-276. Hanoi: Hanoi University.
- Wiggin, G. (1998). *Educative assessment: Designing assessments to inform and improve student performance*. San Francisco, CA: Jossey-Bass Publishers.
- Williams, Marion; & Burden Robert. (1997). *Psychology for language teachers: a social constructivist approach*. Cambridge; New York: Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม เรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลไปใช้ใน สารนิพนธ์ โดยมุ่งศึกษาสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกว้าง และจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศเมียนมาต่อไป

ผู้วิจัยขอความร่วมมือท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง โดยข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ

This questionnaire is a part of the requirements for the Master of Arts degree in Teaching Thai as a Foreign Language at Srinakharinwirot University, Thailand. The objectives of the study are to bring about an overview and in-depth description of how Thai language is taught in YUFLand to bring to the prospects to develop Thai language programs in Myanmar.

The researcher would like your kind corporation in answering all questions truly.

Your information will be kept confidential.

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ชุดนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน จำนวนรวม 10 หน้า ดังนี้

Instructions: The questionnaire consists of 2 parts with 10 pages as follows;

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (Personal information)

ส่วนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่ง

สหภาพเมียนมา (The status of teaching and learning Thai as a foreign language in The Republic of the Union of Myanmar) แบ่งเป็น 6 ตอน

ตอนที่ 1 ด้านหลักสูตร (Curriculum)

ตอนที่ 2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน (Teaching Methods)

ตอนที่ 3 ด้านการวัดและการประเมินผล (Assessment)

ตอนที่ 4 ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน (Text Book and Instructional Media)

ตอนที่ 5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning Activities)

ตอนที่ 6 ด้านแรงจูงใจในการเรียน (Motivation in Learning Thai)

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

น.ส. อารยา อนันต์ประภคติ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

QUESTIONNAIRE
The Status of Teaching and Learning Thai as a Foreign Language
In the Republic of the Union of Myanmar

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ-สกุล (นาย / นาง / นางสาว)
2. ตำแหน่ง
3. อายุ ☐ 20-29 ปี ☐ 30-39 ปี ☐ 40-49 ปี ☐ 50-59 ปี ☐ 60 ปีขึ้นไป
4. ระดับการศึกษา
 - ☐ ปริญญาตรี คณะ/สาขา
 - ☐ อนุปริญญา คณะ/สาขา
 - ☐ ปริญญาโท คณะ/สาขา
 - ☐ ปริญญาเอก คณะ/สาขา
5. ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย
 - ☐ น้อยกว่า 1 ปี ☐ 5 ปีขึ้นไป ถึง 10 ปี
 - ☐ 1-2 ปี ☐ 10 ปีขึ้นไป
 - ☐ 2 ปีขึ้นไป ถึง 5 ปี
6. รายวิชาที่ท่านสอนในปีการศึกษา 2015-2016 หรือเคยสอน (สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาต่อ)
 - ☐ Listening and Speaking Skills ปี อนุปริญญา ปี
 - ☐ Reading and Writing Skills ปี อนุปริญญา ปี
 - ☐ Grammar ปี อนุปริญญา ปี
 - ☐ Literature, History and Culture ปี
 - ☐ Translation and Interpretation ปี
 - ☐ Business Thai ปี
 - ☐ Research Paper Writing ปี 4
 - ☐ Public Speaking and Presentation Skills ปี 4

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ส่วนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐ แห่งสหภาพเมียนมา (The Status of Teaching and Learning Thai as a Foreign Language in The Republic of the Union of Myanmar)

ตอนที่ 1 ด้านหลักสูตร (Curriculum)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุดตามความคิดเห็นของท่าน

Please circle the number that indicate your opinion.

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly disagree	2 = ไม่เห็นด้วย Disagree	3 = เป็นกลาง Neither agree or disagree	4 = เห็นด้วย Agree	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly agree
1. หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน (The objectives of curriculum are clear.)				
2. การพัฒนาหลักสูตรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ (The curriculum development places the priority on the learners.)				
3. มีคำอธิบายเนื้อหารายวิชาอย่างชัดเจน (Each subject provides full description of the content.)				
4. รายวิชามีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน (ระบุทักษะที่มุ่งหวังให้ผู้เรียน ทำได้หลังจากเรียนวิชานั้นๆ) (Each subject has clear objectives.)				
5. จำนวนรายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร (The number of subjects is adequate and compliant with the curriculum.)				
6. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร (The subject content serves the objectives of the curriculum.)				
7. มีการจัดเรียงเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก (The subject content is developed according to the difficulty level.)				
8. จำนวนชั่วโมงเรียนในหลักสูตรสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา (The total number of study hour is adequate.)				
9. เวลาเรียนในแต่ละคาบเหมาะสมกับการเรียนรู้ (Learning periods are adequate.)				
10. รายวิชาครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน (The courses cover 4 skills; listening, speaking, reading, writing.)				
11. เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง (The subject content can be used in real life.)				
12. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (The subject content serves the learner's needs.)				

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน (Teaching Methods)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับความถี่ที่ท่านใช้แนวการสอนและกลวิธีสอนต่อไปนี้

Please circle the number that best describe your teaching methods.

1 = ไม่เคยเลย Never	2 = นานๆ ครั้ง Rarely	3 = บางครั้ง Occasionally	4 = เกือบทุกครั้ง Almost every time	5 = ทุกครั้ง Every time	
1. สอนตามจุดประสงค์รายวิชา (Teaching methods follows the objectives of each subject)	1	2	3	4	5
2. มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน คือ เปิดเรื่อง-เข้าสู่เนื้อหา-ปิดการสอน (Each lesson is conducted in a logical order; introduction-presentation-conclusion.)	1	2	3	4	5
3. มีการใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายในแต่ละรายวิชา (The various teaching methods are used in each subject.)	1	2	3	4	5
4. ใช้สัทอักษรในการสอนฟัง-พูดพื้นฐาน (Uses phonetics in teaching basic Listening & Speaking subject)	1	2	3	4	5
5. สอนคำศัพท์โดยบอกคำแปลเป็นภาษาเมียนมา และให้ตัวอย่างประโยคที่มีคำศัพท์นั้นอยู่ (Gives the definition of vocabulary in Myanmar and some Thai sentences with the vocabulary)	1	2	3	4	5
6. อธิบายคำศัพท์โดยการวาดภาพประกอบ แสดงของจริง หรือแสดงท่าทางประกอบ (Gives the definition of vocabulary by drawing, showing the real object, or physical acting)	1	2	3	4	5
7. ให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านข้อความในบทเรียน แล้วผู้สอนอธิบายคำศัพท์และสำนวนโดยใช้ภาษาไทย (Gives the definition of vocabulary or phrases in Thai after learners listen/read a paragraph/ story.)	1	2	3	4	5
8. อธิบายกฎไวยากรณ์และข้อยกเว้นต่างๆ ด้วยภาษาเมียนมา พร้อมยกตัวอย่างประกอบ (Explains the grammatical rules in Myanmar and gives some examples in sentences)	1	2	3	4	5
9. ตั้งกฎไวยากรณ์จากบทเรียนมาฝึกเพิ่มเติม โดยถามคำถามเกี่ยวกับตัวผู้เรียน (Asks learners about themselves by using the grammatical sentences from the lesson.)	1	2	3	4	5
10. ให้ผู้เรียนฝึกถามตอบกันเป็นภาษาไทย โดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียน (Practices questioning and answering by using the sentence structure they have learned)	1	2	3	4	5
11. ให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง (Learners do self correction.)	1	2	3	4	5

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

12. ให้ฝึกท่องจำบทสนทนา โดยผู้เรียนทั้งชั้นพูดตามที่ละบรรทัด และพูดซ้ำหลายๆ ครั้ง (Learns by rote, memorization, sentence by sentence, and repeat it with the class)	1	2	3	4	5
13. สอนคำศัพท์โดยทำท่าทางให้ดูเป็นตัวอย่าง เช่น นั่ง ยืน เดิน วิ่ง และเลือกผู้เรียนมาทำตามคำสั่งนั้นๆ (Gives the definition of vocabulary by using physical actions and asks the learner to respond to the vocabulary e.g. walk, run, stop)	1	2	3	4	5
14. สอนการออกเสียงสระ พยัญชนะ และคำ โดยใช้แผนภูมิเสียงและสี (Fidel) หรือแท่งไม้ (rods) และท่าทางที่ช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงที่ถูกต้องเอง โดยผู้สอนเป็นฝ่ายเงียบ (Uses Fidel or rods to support learners' pronunciation. The teacher is silent.)	1	2	3	4	5
15. สอนฟังพูด ไม่เน้นเรื่องไวยากรณ์ แต่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Uses communicative approach, not grammatical approach in Listening & Speaking class)	1	2	3	4	5

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน (Assessment)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุดตามความคิดเห็นของท่าน

Please circle the number that indicate your opinion.

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly disagree	2 = ไม่เห็นด้วย Disagree	3 = เป็นกลาง Neither agree or disagree	4 = เห็นด้วย Agree	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly agree
---	-----------------------------	--	-----------------------	---

1. เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน ตรวจสอบได้
(The evaluation criteria are objective and standardized.)	1	2	3	4	5
2. ข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา (The examinations agree with the objectives and subject content.)	1	2	3	4	5
3. การประเมินผลครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน (The assessment covers 4 skills; listening, speaking, reading, writing.)	1	2	3	4	5
4. วิธีประเมินผลมีความหลากหลาย เช่น เขียนตามคำบอก ตอบคำถาม เดิมคำ (The various assessment techniques are used properly e.g. dictation)	1	2	3	4	5
5. มีการประเมินผลระหว่างเรียนทุกครั้ง เช่น ให้ผู้เรียนตอบคำถาม (Teachers always conduct the assessment during class.)	1	2	3	4	5
6. การประเมินผลมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นรายบุคคลมากกว่ารายกลุ่ม (The assessment is focused more on an individual student than a group.)	1	2	3	4	5
7. การสอบย่อยและการสอบปลายภาคมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม (The score ratio between quiz and the final exam (20:80) is suitable.)	1	2	3	4	5
8. การนำเสนองานหน้าชั้น/ชิ้นงานที่น่าสนใจ ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล (Presentation /an assignment should be included in the assessment score.)	1	2	3	4	5
9. พฤติกรรมผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล (Learner's behavior e.g. class attendance should be included in the assessment score.)	1	2	3	4	5

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 4 ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน (Text book and Instructional Media)

4.1 การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน (The usage of text book and instructional media)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุดตามความคิดเห็นของท่าน

Please circle the number that indicate your opinion.

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly disagree	2 = ไม่เห็นด้วย Disagree	3 = เป็นกลาง Neither agree or disagree	4 = เห็นด้วย Agree	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly agree	
1. เนื้อหาแบบเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา (The contents of text books serve the objectives of the subjects.)	1	2	3	4	5
2. เนื้อหาแบบเรียนมีความทันสมัย น่าสนใจ (The contents of text books are interesting and up-to-date.)	1	2	3	4	5
3. บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก (Each lesson is developed according to the difficulty level.)	1	2	3	4	5
4. บทเรียนมีแบบฝึกเสริมที่เหมาะสม (The exercises are included in each lesson.)	1	2	3	4	5
5. รูปเล่มของแบบเรียนน่าสนใจ (The text books are interesting with well designed.)	1	2	3	4	5
6. ผู้เรียนสามารถเตรียมและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง (Learners can study and review the lessons on their own.)	1	2	3	4	5
7. ผู้สอนมีส่วนร่วมในการผลิตแบบเรียนและแบบฝึกหัดเสริม (Teachers take part in creating text books and exercises.)	1	2	3	4	5
8. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา (The instructional media serve the objectives of the subjects)	1	2	3	4	5
9. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย และน่าสนใจ (The instructional media are interesting and up-to-date.)	1	2	3	4	5
10. ห้องสมุดมีตำราและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมและเพียงพอ (The library is well equipped with effective and sufficient Thai books and learning aids.)	1	2	3	4	5
11. ผู้สอนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลประกอบการสอนได้ง่าย (Teachers can easily reach internet for other instructional media.)	1	2	3	4	5
12. ผู้สอนมีอุปกรณ์ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม (The effective equipment for creating the instructional media is provided for teachers.)	1	2	3	4	5

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning Activities)

5.1 กิจกรรมในห้องเรียน (Classroom Activities)

คำชี้แจง กรุณาวงกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับสภาพจริงที่ท่านทำกิจกรรมในห้องเรียนต่อไปนี้

Please circle the number that best describe the frequency of conducting these classroom activities.

1 = ไม่เคยเลย Never	2 = นานๆ ครั้ง Rarely	3 = บางครั้ง Occasionally	4 = เกือบทุกครั้ง Almost every time	5 = ทุกครั้ง Every time	
1. มีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน (The activities are run in proper steps.)	1	2	3	4	5
2. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา (The activities match with the subject content)	1	2	3	4	5
3. มอบหมายงานกลุ่มให้ผู้เรียน (A group task assignment)	1	2	3	4	5
4. มอบหมายงานเดี่ยวให้ผู้เรียน (An individual task assignment)	1	2	3	4	5
5. สร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เช่น เรียกชื่อผู้เรียนด้วยชื่อไทย ติดภาพแผนที่ หรือสถานที่ท่องเที่ยวในไทยในห้อง ให้บรรยากาศไทย (Provides Thai environment to the classroom e.g. using Thai names, putting Thai map or photos of tourist places in class)	1	2	3	4	5
6. ฝึกพูดบทสนทนาต่อกันเป็นลูกโซ่ (Chain drill: A ask B, B ask C,...)	1	2	3	4	5
7. ฝึกออกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง ให้เห็นความแตกต่างของ 2 คำที่คล้ายกัน (Uses Minimal pairs to differentiate two similar words)	1	2	3	4	5
8. ให้ผู้เรียนพูดบทสนทนาหน้าชั้น โดยผู้สอนกำหนดหัวข้อหรือสถานการณ์ให้ (Presentation on assigned issue)	1	2	3	4	5
9. แสดงบทบาทสมมติ (Role play)	1	2	3	4	5
10. ทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ (Grammatical exercise)	1	2	3	4	5
11. ฝึกถามตอบซึ่งกันและกันเป็นภาษาไทย โดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียนมา (Questioning and answering)	1	2	3	4	5
12. เล่นเกมทางภาษา โดยให้ผู้เรียนแข่งขันกัน (Games)	1	2	3	4	5
13. ฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทย แล้วตอบคำถาม (Listening to the recordings and answering questions)	1	2	3	4	5
14. ฝึกแปล ย่อความ จับใจความ (Translation and Summary)	1	2	3	4	5
15. เรียนจากเพลง (Learning from a song)	1	2	3	4	5
16. อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)	1	2	3	4	5

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

5.2 กิจกรรมนอกห้องเรียน (Outside Class Activities)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านในกิจกรรมต่อไปนี้

Please circle the number that indicate your satisfaction of these activities.

1 = ไม่ชอบเลย Very dissatisfied	2 = ไม่ค่อยชอบ Dissatisfied	3 = เฉยๆ Unsure	4 = ชอบ Satisfied	5 = ชอบมาก Very satisfied	
1. การโต้วาที่ (Debate)	1	2	3	4	5
2. การประกวดสุนทรพจน์ (Speech contest)	1	2	3	4	5
3. การประกวดเรียงความ (Composition contest)	1	2	3	4	5
4. การประกวดร้องเพลงไทย (Singing contest)	1	2	3	4	5
5. การประกวดออกแบบโปสเตอร์ (Poster design contest)	1	2	3	4	5
6. การแสดงละคร (Dramatics)	1	2	3	4	5
7. การจัดงานตามเทศกาลและวันสำคัญของไทย (Event of Thai festival)	1	2	3	4	5
8. กิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบระหว่างเมียนมากับไทย (Cultural activity - Myanmar culture compare to Thai culture)	1	2	3	4	5
9. การผลิตหนังสือพิมพ์ (Production of a newspaper)	1	2	3	4	5
10. การฝึกงาน (Internship)	1	2	3	4	5
11. ทัศนศึกษาที่ประเทศไทย (Field trip in Thailand)	1	2	3	4	5
12. *กิจกรรมเสริม โดยผู้เชี่ยวชาญจากไทย เช่น ภาษาไทยในดวงใจ (The additional activity by an expert from Thailand)	1	2	3	4	5
13. อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)	1	2	3	4	5

5.3 คำชี้แจง กรุณาเลือกกิจกรรมที่ท่านเห็นว่า ช่วยเสริมทักษะของผู้เรียนในการเรียนภาษาด้วยตัวเองได้ดีที่สุด 3 ข้อ และเรียงลำดับความสำคัญ 1, 2, 3 หน้าหัวข้อนี้ *Please select the top 3 of the most beneficial activities that support students' learning on their own and write 1, 2, and 3 in front of the 3 activities.*

1 = มีประโยชน์อันดับ 1 (No. 1) 2 = มีประโยชน์อันดับ 2 (No. 2) 3 = มีประโยชน์อันดับ 3 (No. 3)

- ร่วมกิจกรรมทางภาษาของมหาวิทยาลัย เช่น ประกวดร้องเพลง กิจกรรมในวัน/เทศกาลสำคัญ
(Participate in the activities of YUFL e.g. Singing contest, Thai important day/festival)
- ติดต่อกับเจ้าของภาษาทาง social network (Contact some Thais on social network)
- ศึกษาจากสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ภาษาไทย (Learn Thai from online media)
- ฝึกพูดภาษาไทยกับนักท่องเที่ยวชาวไทย (Practice Thai with Thai tourists)
- ดูภาพยนตร์/ละครไทย (See Thai movies or dramas)
- ฟังเพลงไทย (Listen to Thai song)
- ซักถามและพูดภาษาไทยเมื่ออยู่ในห้องเรียน (Always talk Thai in the class)
- อ่านหนังสือการ์ตูน/นิยาย/เรื่องสั้นไทย (Read Thai cartoon book/ novel/ short story)
- อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)

ชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ (เช่น กิจกรรมที่ต้องการ รูปแบบกิจกรรม เวลาที่เหมาะสม)

Other comments on Learning Activities (e.g. Type of an activity you want, timing)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 6 ด้านแรงจูงใจในการเรียน (Motivation in Learning Thai)

คำชี้แจง กรุณาระบุแรงจูงใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาไทย 3 ข้อตามความคิดเห็นของท่าน และเรียงลำดับความสำคัญ 1, 2, 3 หน้าหัวข้อที่ท่านเลือก Please select the top 3 of learners' motivation in learning Thai in your opinion and write 1, 2, and 3 in front of the selected activities.

1 = สำคัญอันดับ 1 (No. 1) 2 = สำคัญอันดับ 2 (No. 2) 3 = สำคัญอันดับ 3 (No. 3)

- มีโอกาสได้ทำงานที่ดี รายได้สูง (Having a chance to get a good job with high salary)
- มีโอกาสได้ทำงานที่ประเทศไทย (Having a chance to get a job in Thailand)
- มีโอกาสได้ศึกษาต่อที่ประเทศไทย (To further my study in Thailand)
- ต้องการดูหนังฟังเพลงไทยได้เข้าใจ (To understand Thai movies or Thai songs)
- ชื่นชอบดารา นักร้องไทย (Be fond of Thai superstars or Thai singers/bands.)
- ต้องการไปเที่ยวเมืองไทย (Traveling to Thailand)
- ชอบกินอาหารไทย (Thai food)
- สนใจวัฒนธรรมไทย (Be interested in Thai culture)
- มีญาติพี่น้อง หรือเพื่อนอยู่เมืองไทย (Having some relatives or friends in Thailand)
- อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)
- อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม เรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สำหรับนักศึกษา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อนำข้อมูลไปใช้ใน สารนิพนธ์ โดยมุ่งศึกษาสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกว้าง และจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศเมียนมาต่อไป

ผู้วิจัยขอความร่วมมือท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง โดยข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ

This questionnaire is a part of the requirements for the Master of Arts degree in Teaching Thai as a Foreign Language at Srinakharinwirot University, Thailand. The objectives of the study are to bring about an overview and in-depth description of how Thai language is taught in YUFLand to bring to the prospects to develop Thai language programs in Myanmar.

The researcher would like your kind corporation in answering all questions truly.

Your information will be kept confidential.

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ชุดนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน จำนวนรวม 10 หน้า ดังนี้

Instructions: The questionnaire consists of 2 parts with 10 pages as follows;

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (Personal information)

ส่วนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่ง

สหภาพเมียนมา (The status of teaching and learning Thai as a foreign language in The Republic of the Union of Myanmar) แบ่งเป็น 6 ตอน

ตอนที่ 1 ด้านหลักสูตร (Curriculum)

ตอนที่ 2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน (Teaching Methods)

ตอนที่ 3 ด้านการวัดและการประเมินผล (Assessment)

ตอนที่ 4 ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน (Text Book and Instructional Media)

ตอนที่ 5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning Activities)

ตอนที่ 6 ด้านแรงจูงใจในการเรียน (Motivation in Learning Thai)

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

น.ส. อารยา อนันต์ประภุติ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

QUESTIONNAIRE
The Status of Teaching and Learning Thai as a Foreign Language
In the Republic of the Union of Myanmar

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

Part 1 Personal information

1. เพศ (Gender) ☐ ชาย (Male) ☐ หญิง (Female)
2. หลักสูตรภาษาไทยที่ท่านเรียน (Course of your study) ☐ ปริญญาตรี (Bachelor)
☐ อนุปริญญา (Diploma)
3. กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ (Year of studying) ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4
4. อายุ (Age) ปี

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

ส่วนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐ แห่งสหภาพเมียนมา (The Status of Teaching and Learning Thai as a Foreign Language in The Republic of the Union of Myanmar)

ตอนที่ 1 ด้านหลักสูตร (Curriculum)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุดตามความคิดเห็นของท่าน

Please circle the number that indicate your opinion.

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly disagree	2 = ไม่เห็นด้วย Disagree	3 = เป็นกลาง Neither agree or disagree	4 = เห็นด้วย Agree	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly agree
1. หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน (The objectives of curriculum are clear.)				
2. การพัฒนาหลักสูตรคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ (The curriculum development places the priority on the learners.)				
3. มีคำอธิบายเนื้อหาวิชาอย่างชัดเจน (Each subject provides full description of the content.)				
4. รายวิชามีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน (ระบุทักษะที่มุ่งหวังให้ผู้เรียน ทำได้หลังจากเรียนวิชานั้นๆ) (Each subject has clear objectives.)				
5. จำนวนรายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร (The number of subjects is adequate and compliant with the curriculum.)				
6. เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร (The subject content serves the objectives of the curriculum.)				
7. มีการจัดเรียงเนื้อหาวิชาจากง่ายไปหายาก (The subject content is developed according to the difficulty level.)				
8. จำนวนชั่วโมงเรียนในหลักสูตรสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา (The total number of study hour is adequate.)				
9. เวลาเรียนในแต่ละคาบเหมาะสมกับการเรียนรู้ (Learning periods are adequate.)				
10. รายวิชาครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน (The courses cover 4 skills; listening, speaking, reading, writing.)				
11. เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง (The subject content can be used in real life.)				
12. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (The subject content serves the learner's needs.)				

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

ตอนที่ 2 ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน (Teaching Methods)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับความรู้สึกของผู้สอนใช้แนวการสอนและกลวิธีสอนต่อไปนี้

Please circle the number that best describe the teaching methods.

1 = ไม่เคยเลย Never	2 = นานๆ ครั้ง Rarely	3 = บางครั้ง Occasionally	4 = เกือบทุกครั้ง Almost every time	5 = ทุกครั้ง Every time	
1. สอนตามจุดประสงค์รายวิชา (Teaching methods follows the objectives of each subject)	1	2	3	4	5
2. มีขั้นตอนการสอนที่ชัดเจน คือ เปิดเรื่อง-เข้าสู่เนื้อหา-ปิดการสอน (Each lesson is conducted in a logical order; introduction-presentation-conclusion.)	1	2	3	4	5
3. มีการใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลายในแต่ละรายวิชา (The various teaching methods are used in each subject.)	1	2	3	4	5
4. ใช้สัทอักษรในการสอนฟัง-พูดพื้นฐาน (Uses phonetics in teaching basic Listening & Speaking subject)	1	2	3	4	5
5. สอนคำศัพท์โดยบอกคำแปลเป็นภาษาเมียนมา และให้ตัวอย่างประโยคที่มีคำศัพท์นั้นอยู่ (Gives the definition of vocabulary in Myanmar and some Thai sentences with the vocabulary)	1	2	3	4	5
6. อธิบายคำศัพท์โดยการวาดภาพประกอบ แสดงของจริง หรือแสดงท่าทางประกอบ (Gives the definition of vocabulary by drawing, showing the real object, or physical acting)	1	2	3	4	5
7. ให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านข้อความในบทเรียน แล้วผู้สอนอธิบายคำศัพท์และสำนวนโดยใช้ภาษาไทย (Gives the definition of vocabulary or phrases in Thai after learners listen/read a paragraph/ story.)	1	2	3	4	5
8. อธิบายกฎไวยากรณ์และข้อยกเว้นต่างๆ ด้วยภาษาเมียนมา พร้อมยกตัวอย่างประกอบ (Explains the grammatical rules in Myanmar and gives some examples in sentences)	1	2	3	4	5
9. ตั้งกฎไวยากรณ์จากบทเรียนมาฝึกเพิ่มเติม โดยถามคำถามเกี่ยวกับตัวผู้เรียน (Asks learners about themselves by using the grammatical sentences from the lesson.)	1	2	3	4	5
10. ให้ผู้เรียนฝึกถามตอบกันเป็นภาษาไทย โดยใช้โครงสร้างประโยคที่เรียน (Practices questioning and answering by using the sentence structure they have learned)	1	2	3	4	5
11. ให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง (Learners do self correction.)	1	2	3	4	5

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

12. ให้ฝึกท่องจำบทสนทนา โดยผู้เรียนทั้งชั้นพูดตามที่ละบรรทัด และพูดซ้ำหลายๆ ครั้ง (Learns by rote, memorization, sentence by sentence, and repeat it with the class)	1	2	3	4	5
13. สอนคำศัพท์โดยทำท่าทางให้ดูเป็นตัวอย่าง เช่น นั่ง ยืน เดิน วิ่ง และเลือกผู้เรียนมาทำตามคำสั่งนั้นๆ (Gives the definition of vocabulary by using physical actions and asks the learner to respond to the vocabulary e.g. walk, run, stop)	1	2	3	4	5
14. สอนการออกเสียงสระ พยัญชนะ และคำ โดยใช้แผนภูมิเสียงและสี (Fidel) หรือแท่งไม้ (rods) และทำท่าทางที่ช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงที่ถูกต้องเอง โดยผู้สอนเป็นฝ่ายเงียบ (Uses Fidel or rods to support learners' pronunciation. The teacher is silent.)	1	2	3	4	5
15. สอนฟังพูด ไม่เน้นเรื่องไวยากรณ์ แต่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Uses communicative approach, not grammatical approach in Listening & Speaking class)	1	2	3	4	5

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านแนวการสอนและกลวิธีสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

ตอนที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน (Assessment)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุดตามความคิดเห็นของท่าน

Please circle the number that indicate your opinion.

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly disagree	2 = ไม่เห็นด้วย Disagree	3 = เป็นกลาง Neither agree or disagree	4 = เห็นด้วย Agree	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly agree
---	-----------------------------	--	-----------------------	---

1. เกณฑ์การประเมินผลมีความชัดเจน ตรวจสอบได้
(The evaluation criteria are objective and standardized.)	1	2	3	4	5
2. ข้อสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา (The examinations agree with the objectives and subject content.)	1	2	3	4	5
3. การประเมินผลครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน (The assessment covers 4 skills; listening, speaking, reading, writing.)	1	2	3	4	5
4. วิธีประเมินผลมีความหลากหลาย เช่น เขียนตามคำบอก ตอบคำถาม เติมคำ (The various assessment techniques are used properly e.g. dictation)	1	2	3	4	5
5. มีการประเมินผลระหว่างเรียนทุกครั้ง เช่น ให้ผู้เรียนตอบคำถาม (Teachers always conduct the assessment during class.)	1	2	3	4	5
6. การประเมินผลมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นรายบุคคลมากกว่ารายกลุ่ม (The assessment is focused more on an individual student than a group.)	1	2	3	4	5
7. การสอบย่อยและการสอบปลายภาคมีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม (The score ratio between quiz and the final exam (20:80) is suitable.)	1	2	3	4	5
8. การนำเสนองานหน้าชั้น/ชิ้นงานที่น่าสนใจ ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล (Presentation /an assignment should be included in the assessment score.)	1	2	3	4	5
9. พฤติกรรมผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน ควรเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนประเมินผล (Learner's behavior e.g. class attendance should be included in the assessment score.)	1	2	3	4	5

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

ตอนที่ 4 ด้านแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน (Text book and Instructional Media)

4.1 การใช้แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน (The usage of text book and instructional media)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับสภาพจริงมากที่สุดตามความคิดเห็นของท่าน

Please circle the number that indicate your opinion.

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly disagree	2 = ไม่เห็นด้วย Disagree	3 = เป็นกลาง Neither agree or disagree	4 = เห็นด้วย Agree	5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง Strongly agree
1. เนื้อหาแบบเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา (The contents of text books serve the objectives of the subjects.)				
2. เนื้อหาแบบเรียนมีความทันสมัย น่าสนใจ (The contents of text books are interesting and up-to-date.)				
3. บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก (Each lesson is developed according to the difficulty level.)				
4. บทเรียนมีแบบฝึกเสริมที่เหมาะสม (The exercises are included in each lesson.)				
5. รูปเล่มของแบบเรียนน่าสนใจ (The text books are interesting with well designed.)				
6. ผู้เรียนสามารถเตรียมและทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง (Learners can study and review the lessons on their own.)				
7. สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา (The instructional media serve the objectives of the subjects)				
8. มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย และน่าสนใจ (The instructional media are interesting and up-to-date.)				
9. ห้องสมุดมีตำราและสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมและเพียงพอ (The library is well equipped with effective and sufficient Thai books and learning aids.)				
10. ผู้เรียนสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลประกอบการเรียนได้ง่าย (Learners can easily reach internet for other instructional media.)				

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

4.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน (Type of Instructional Media)

คำชี้แจง กรุณาวงกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับสภาพจริงที่ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนต่อไปนี้

Please circle the number that best describe the frequency of using these instructional media in teaching.

1 = ไม่เคยใช้เลย Never	2 = ใช้นานๆ ครั้ง Rarely	3 = ใช้บางครั้ง Occasionally	4 = ใช้เกือบทุกครั้ง Almost every time	5 = ใช้ทุกครั้ง Every time
---------------------------	-----------------------------	---------------------------------	---	-------------------------------

1. แบบเรียน (text book)	1	2	3	4	5
2. แบบฝึกหัดเสริม (exercise book)	1	2	3	4	5
3. เอกสารประกอบ (worksheet)	1	2	3	4	5
4. บัตรคำ หรือบัตรภาพ (word card / picture card)	1	2	3	4	5
5. แผนภูมิเสียงและสี (Fidel)	1	2	3	4	5
6. แท่งไม้ (rods)	1	2	3	4	5
7. เทป / แผ่นบันทึกเสียง (tape recorder / CD)	1	2	3	4	5
8. วิดีทัศน์ (video clip)	1	2	3	4	5
9. เว็บไซต์ (website) และสื่อออนไลน์ (online media)	1	2	3	4	5
10. เพลง (song)	1	2	3	4	5
11. วัสดุของจริง (real objects)	1	2	3	4	5
12. พจนานุกรมไทย-อังกฤษ/ อังกฤษ-ไทย (Thai-English-Thai Dictionary)	1	2	3	4	5
13. พจนานุกรมไทย-พม่า/ พม่า-ไทย (Thai-Myanmar-Thai Dictionary)	1	2	3	4	5
14. พจนานุกรมไทย-ไทย (Thai-Thai Dictionary)	1	2	3	4	5
15. กระดาน (whiteboard)	1	2	3	4	5
16. อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)	1	2	3	4	5

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เช่น แบบเรียนและสื่อการเรียนการสอนที่ท่านต้องการ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

ตอนที่ 5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning Activities)

5.1 กิจกรรมในห้องเรียน (Classroom Activities)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับสภาพจริงที่ผู้สอนทำกิจกรรมต่อไปนี้ในห้องเรียน

Please circle the number that best describe the frequency of conducting these classroom activities.

1 = ไม่เคยเลย Never	2 = นานๆ ครั้ง Rarely	3 = บางครั้ง Occasionally	4 = เกือบทุกครั้ง Almost every time	5 = ทุกครั้ง Every time	
1. มีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน (The activities are run in proper steps.)	1	2	3	4	5
2. กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา (The activities match with the subject content)	1	2	3	4	5
3. มอบหมายงานกลุ่มให้ผู้เรียน (A group task assignment)	1	2	3	4	5
4. มอบหมายงานเดี่ยวให้ผู้เรียน (An individual task assignment)	1	2	3	4	5
5. สร้างสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน เช่น เรียกชื่อผู้เรียนด้วยชื่อไทย ติดภาพแผนที่ หรือสถานที่ท่องเที่ยวในไทยในห้อง ให้ไว้แบบไทย (Provides Thai environment to the classroom e.g. using Thai names, putting Thai map or photos of tourist places in class)	1	2	3	4	5
6. ฝึกพูดบทสนทนาต่อกันเป็นลูกโซ่ (Chain drill: A ask B, B ask C,...)	1	2	3	4	5
7. ฝึกออกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง ให้เห็นความแตกต่างของ 2 คำที่ คล้ายกัน (Uses Minimal pairs to differentiate two similar words)	1	2	3	4	5
8. ให้ผู้เรียนพูดบทสนทนาหน้าชั้น โดยผู้สอนกำหนดหัวข้อหรือ สถานการณ์ให้ (Presentation on assigned issue)	1	2	3	4	5
9. แสดงบทบาทสมมติ (Role play)	1	2	3	4	5
10. ทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ (Grammatical exercise)	1	2	3	4	5
11. ฝึกถามตอบซึ่งกันและกันเป็นภาษาไทย โดยใช้โครงสร้าง ประโยคที่เรียนมา (Questioning and answering)	1	2	3	4	5
12. เล่นเกมทางภาษา โดยให้ผู้เรียนแข่งขันกัน (Games)	1	2	3	4	5
13. ฝึกฟังเทปเสียงภาษาไทย แล้วตอบคำถาม (Listening to the recordings and answering questions)	1	2	3	4	5
14. ฝึกแปล ย่อความ จับใจความ (Translation and Summary)	1	2	3	4	5
15. เรียนจากเพลง (Learning from a song)	1	2	3	4	5
16. อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)	1	2	3	4	5

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

5.2 กิจกรรมนอกห้องเรียน (Outside Class Activities)

คำชี้แจง กรุณาวางกลมล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านที่มีต่อกิจกรรมต่อไปนี้

Please circle the number that indicate your satisfaction of these activities.

1 = ไม่ชอบเลย Very dissatisfied	2 = ไม่ค่อยชอบ Dissatisfied	3 = เฉยๆ Unsure	4 = ชอบ Satisfied	5 = ชอบมาก Very satisfied
------------------------------------	--------------------------------	--------------------	----------------------	------------------------------

1. การโต้วาที (Debate)	1	2	3	4	5
2. การประกวดสุนทรพจน์ (Speech contest)	1	2	3	4	5
3. การประกวดเรียงความ (Composition contest)	1	2	3	4	5
4. การประกวดร้องเพลงไทย (Singing contest)	1	2	3	4	5
5. การประกวดออกแบบโปสเตอร์ (Poster design contest)	1	2	3	4	5
6. การแสดงละคร (Dramatics)	1	2	3	4	5
7. การจัดงานตามเทศกาลและวันสำคัญของไทย (Event of Thai festival)	1	2	3	4	5
8. กิจกรรมด้านวัฒนธรรมเปรียบเทียบระหว่างเมียนมากับไทย
(Cultural activity - Myanmar culture compare to Thai culture)	1	2	3	4	5
9. การผลิตหนังสือพิมพ์ (Production of a newspaper)	1	2	3	4	5
10. การฝึกงาน (Internship)	1	2	3	4	5
11. ทักษะศึกษาที่ประเทศไทย (Field trip in Thailand)	1	2	3	4	5
12. *กิจกรรมเสริม โดยผู้เชี่ยวชาญจากไทย เช่น ภาษาไทยในดวงใจ
(The additional activity by an expert from Thailand)	1	2	3	4	5
13. อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)	1	2	3	4	5

5.3 คำชี้แจง กรุณาเลือกกิจกรรมที่ท่านเห็นว่า ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยตัวเองได้ดีที่สุด 3 ข้อ และเรียงลำดับความสำคัญ 1, 2, 3 หน้าหัวข้อนั้น Please select the top 3 of the most beneficial activities that support language learning on your own and write 1, 2, and 3 in front of the 3 activities.

1 = มีประโยชน์อันดับ 1 (No. 1) 2 = มีประโยชน์อันดับ 2 (No. 2) 3 = มีประโยชน์อันดับ 3 (No. 3)

- ก) ร่วมกิจกรรมทางภาษาของมหาวิทยาลัย เช่น ประกวดร้องเพลง กิจกรรมในวันสำคัญ
(Participate in the activities of YUFL e.g. Singing contest, Thai important day/festival)
- ข) ติดต่อกับเจ้าของภาษาทาง social network (Contact some Thais on social network)
- ค) ศึกษาจากสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ภาษาไทย (Learn Thai from online media)
- ง) ฝึกพูดภาษาไทยกับนักท่องเที่ยวชาวไทย (Practice Thai with Thai tourists)
- จ) ดูภาพยนตร์/ละครไทย (See Thai movies or dramas)
- ฉ) ฟังเพลงไทย (Listen to Thai song)
- ช) ซักถามและพูดภาษาไทยเมื่ออยู่ในห้องเรียน (Always talk Thai in the class)
- ซ) อ่านหนังสือการ์ตูน/นิยาย/เรื่องสั้นไทย (Read Thai cartoon book/ novel/ short story)
- ฌ) อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)

ชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษา

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เช่น กิจกรรมที่ต้องการ รูปแบบกิจกรรม เวลาที่เหมาะสม)

Other comments on Learning Activities (e.g. Type of an activity you want, timing)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 6 ด้านแรงจูงใจในการเรียน (Motivation in Learning Thai)

คำชี้แจง กรุณาระบุแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยที่ตรงกับความเห็นของท่าน 3 ข้อ และเรียงลำดับความสำคัญ 1, 2, 3 หน้าหัวข้อที่ท่านเลือก Please select the top 3 of your motivation in learning Thai and write 1, 2, and 3 in front of the selected activities.

1 = สำคัญอันดับ 1 (No. 1) 2 = สำคัญอันดับ 2 (No. 2) 3 = สำคัญอันดับ 3 (No. 3)

- ก) มีโอกาสได้ทำงานที่ดี รายได้สูง (Having a chance to get a good job with high salary)
- ข) มีโอกาสได้ทำงานในประเทศไทย (Having a chance to get a job in Thailand)
- ค) มีโอกาสได้ศึกษาต่อในประเทศไทย (To further my study in Thailand)
- ง) ต้องการดูหนังฟังเพลงไทยได้เข้าใจ (To understand Thai movies or Thai songs)
- จ) ชื่นชอบดารา นักร้องไทย (Be fond of Thai superstars or Thai singers/bands.)
- ฉ) ต้องการไปเที่ยวเมืองไทย (Traveling to Thailand)
- ช) ชอบกินอาหารไทย (Thai food)
- ซ) สนใจวัฒนธรรมไทย (Be interested in Thai culture)
- ฌ) มีญาติพี่น้อง หรือเพื่อนอยู่เมืองไทย (Having some relatives or friends in Thailand)
- ญ) อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)
- ฎ) อื่นๆ (ระบุ) Others (Please specify)

ภาคผนวก ค

คำถามสัมภาษณ์ เรื่อง สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สำหรับผู้บริหาร

คำถามสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ส่วนที่ 1 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ

ตำแหน่ง

คำถามสัมภาษณ์

กรุณาตอบคำถามในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นมาของแผนกวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง
2. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านการพัฒนาหลักสูตรของแผนกวิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง
3. การพัฒนาหลักสูตรตั้งแต่ระยะแรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน
4. รายละเอียดของหลักสูตรที่เปิดสอนในปัจจุบัน รายวิชาและจำนวนหน่วยกิต
5. จำนวนบุคลากร และอาจารย์ผู้สอน ตั้งแต่ระยะแรกเริ่มจนถึงปัจจุบัน
6. จำนวนผู้เรียนแผนกวิชาภาษาไทยในแต่ละหลักสูตร
7. รูปแบบของตำรา แบบเรียน และสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในทุกรายวิชา
8. เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน และเกณฑ์การให้คะแนน
9. อัตราการได้งานทำของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษา ลักษณะของงานที่ทำ
10. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง

ส่วนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ

ตำแหน่ง

คำถามสัมภาษณ์

กรุณาตอบคำถามในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. โครงการการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศอย่างกุ่มในปัจจุบัน
2. แนวทางการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี ระดับอนุปริญญา และหลักสูตรภาคค่ำ
ของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่ม
3. ทิศทางการพัฒนาตำรา แบบเรียน และสื่อการเรียนการสอน
4. แนวโน้มการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
5. การที่มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศอย่างกุ่มเป็นต้นแบบหลักสูตรการสอนภาษาไทย
ให้กับมหาวิทยาลัยแห่งอื่นในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ภาคผนวก ง

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0519.12/ 51๕3

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ ตุลาคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

เนื่องด้วย นางสาวอารยา อนันต์ประภุติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “สภาพการเรียน
การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา” โดยมี รองศาสตราจารย์
รุ่งฤดี แผลงสร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
วิรัช นิยมธรรม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวอารยา อนันต์ประภุติ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-685-7175

ที่ ศธ 0519.12/ 51๕1

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๑ ตุลาคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

เนื่องด้วย นางสาวอารยา อนันต์ประภุติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “สภาพการเรียนรู้
การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา” โดยมี รองศาสตราจารย์
รุ่งฤดี แผลงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์
ดร.ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวอารยา อนันต์ประภุติ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุษฎี โยเหลา)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-685-7175

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/ 51๑๑ วันที่ ๑๑ ตุลาคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอารยา อนันต์ประภคิต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “สภาพการเรียนรู้ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา” โดยมี รองศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แพลงสร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ คู่ทวีกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวอารยา อนันต์ประภคิต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ดร.ดุสิต โยเหลา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุสิต โยเหลา)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 081-685-7175

ที่ ศธ 0519.12/ 463

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๕ กุมภาพันธ์ 2559

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประสานงานกระทรวงศึกษาธิการเมียนมา ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมเอเชียตะวันออก กระทรวงการต่างประเทศ

เนื่องด้วย นางสาวอารยา อนันต์ประภฤติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “สภาพการเรียนรู้ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา” โดยมี รองศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แพลงผรุส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ผู้บริหารหลักสูตรภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย และนักศึกษาระดับปริญญาตรี เอกภาษาไทยของ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง (Yangon University of Foreign Languages - YUFL) สาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมา ในระหว่างวันที่ 13 - 26 เดือนมิถุนายน 2559 เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ทั้งนี้ ทางบัณฑิตวิทยาลัย ได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยส่งถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเมียนมา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบดูแลมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง มาพร้อมกันนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขุฑ์ โยเหลา)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ: สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นางสาวอารยา อนันต์ประภฤติ โทรศัพท์ 081 685 7275

MOE 0519.12/ 465

Graduate School
Srinakharinwirot University
114 Sukhumvit 23, Bangkok 10110
THAILAND

14 February 2016

Subject: Requesting your cooperation for the study in teaching Thai at YUFL

Dear Minister of Education of Myanmar

The Graduate School of Srinakharinwirot University (SWU) provides a comprehensive array of degree programs in the fields of Health Science, science and technology, Social Science and Education. In this regard, our Master of Arts student (Teaching Thai as a Foreign Language), Miss Araya Ananprakrit, is working on a project requirement titled '*The Status of Teaching and Learning Thai as a Foreign Language in The Republic of The Union of Myanmar*'.

The student would like to collect data for the study by interviewing executives and Thai language teachers, collecting questionnaires from students who have a Thai major, and making observations in Thai classes at Yangon University of Foreign Languages (YUFL).

We request your cooperation for Miss Araya Ananprakrit in collecting data at YUFL for the 2 weeks, June 13-26, 2016 or on dates convenient to YUFL. This study would also offer the opportunity to explore potential areas of collaboration between our two universities.

Thank you for your kind consideration of our request and we look forward to hearing from you soon.

Yours sincerely,

(Assoc. Prof. Dr. Dusadee Yoelao)
Acting Dean of Graduate School
For President of Srinakharinwirot

Enclosure: The briefing of the Master degree project

All enquiries, kindly refer to Miss Araya Ananprakrit at

E-mail: easyeating@gmail.com Mobile phone: +(66) 81-685-7275

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอารยา อนันต์ประภคติ
วันเดือนปีเกิด	25 พฤษภาคม 2510
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1887 ถนนอ่อนนุช แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ครูสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ (อิสระ) นักจัดรายการวิทยุ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท โกลบอล เรดิโอ โปรไฟล์ เน็ตเวิร์ก จำกัด

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2527	ระดับมัธยมศึกษา (อังกฤษ-คณิตศาสตร์) จาก โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2531	ระดับปริญญาตรี วารสารศาสตรบัณฑิต (ว.บ.) สาขาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2554	ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2559	ระดับปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ